

Pisze, diena 5-6.

Karla Edeš

Piezīmes.

Sākot ar 1933. gada aprīli 2. - 31.12.

1934. gads sākas 85. lpp.

1878

Proprietors

Superior Mill & Lumber Co.
1878

Eiropas paaugstē notikumi rāda, ka civīcībai, visam
 cilvēcīgai celam un labam, turpat atkal smagi
 pārbaudījumi. Launais, noģonofais naida jaus celz
 galven, lai nerokā kausētu, bet arī jostātu un ārstu
 mēroju kultūru atstātā. Ārpus pilnas, otrpusē
 jostu var vardarbības, īpatī bācēfā. Jaudzns kara
 seroēns. Dažāds notikumi norisnas tik raobā un
 neģārdzamā mudžēlī, ka nerokus nerokā patēnt, kas
 un kā dažādāus fuzjūnātas dēlās.

R., 2.4.33.

Jārāta Ēmāra vēstule, doģfān vāpūnā, mērošās
 pilna. Vai noģrāt, ~~doģ~~ dēlās visam noģrāt bēģdabā,
 antas arī vāpūnā dēģnī noģrāt.

R., 4.4.33.

Novārtojn pē Roģes Ēmāra honorāra bētas,
 kā arī bēģ vēģēģes.

R., 5.4.33.

4
Bajņi Jānu formā redzēs. Samma ar prof. A. Kalmiņu
par Latvijas tautas kolonizāciju, ko mēs arī, kā
demokrātiskā daļa, dzevas atspaidam. Protams, ka šim
jautājumam pilnībā tik maza vērtība. Patiesībā tam
sajūgtājam kaut arī jebkādu partiju deļpunktā no
pat Latvijas patstāvības jautājuma, kas domā par
Latvijas un latvijas tautas labklājību. Pat joprojām
redzēto par kaut pat to uzskatīti, jo tāda kolonizācija
tāpat un tā jautājuma vērtība mē arī būtu demokrātiskas
pamats. Patsmīdī, nā, kad apskatās, ka pat
tāda mūsu kolonizatora mīnija, kāda Mantifela Lazdanga,
kā šim mēs nodota jēma, rīta rotās! Tevija
kolonizācija ir dēļi principiāls un smags nacionāls
jautājums. Prof. K. domā tāpat, un tu mēs saprotamies,
tāpat mēs saprotamies, ka ir aplams tas norisēns jautājums,
kas latvijas jolē no Krievijas un Krievijas. Kā Krievijas
pusē draudzīgi orientēti mums mēģināt labāk kā
ar citu puši.

Baltotā Ed. Kants, ~~par~~ par ~~šīs~~ par šīs jautājumi
~~par~~ ~~par~~ par par jaunu veidņu Dācē, kurā
 unpat bijis. — M. Aron interesējas par savām vēstulēm,
 ko nodrošinājis derīga jēga. Jānis Lapins parāsta,
 ka jēga lasītā loti interesanti darāmajās ar
 Aug. Braču. Br. domājis, ka pat arto un
 Latvija izvērtējis un to loodotējis. Lapins atbildējis,
 ka Br. šis jautājums jāvērtējis, domādamais, ka šī
 un Latvija ir vienīgā vērtība. Ar šīs
 unpat vejos.

R. 7.4.33.

Maģis, šīs vejos, R. Baumanis. Atvejis jēga
 studentu man vēstis pūnās grāmatas Latvijas jautājumi
 atvejos. Arnos, un es tādē uzaudis esmu
 jautājums. Studentu labi pazīstis, viņa vēstis jautājums,
 bet ka šīs, Baumanis, to man vejos, jēga jautājums.
 No jautājuma, ka šīs jautājums ar agrāku lasītā.
 Baumanis pazīstis mani no Dundras lasītā, kur
 uzaudis ar 1918. g. tā koreģējis beģis.

R., 7.4.33.

Bibliotekā Čais. Daruma var būt atņemta, atpūstais, da
 trūkst mazs spēks talantā progā. Sākot nāvs
 mērķinot, domā Čais tajā tā es. Dājs vēl stā
 ai Vēlis kais. Atteik palumbes tās uz tām pārtin
 pēkšņa progas sūstājiem Vēli, Alas. Gūm. n. e. Jēl
 tūai, ka Vēlis ar nam grāb sūstājis dēfā, bet dēfā
 nu vārdi uzpauzām nāvs.

Čais, jēma var šķēķūlēm vārdi pamazām uz
 pēkšņa. 1. dala uz mēli lūstot, vārdot, salā; tā
 aptūstot, lūstam, ap 12 sūstājiem. Pēkšņa lūstā
 vārdi rāstot ai dēfā dēfā (vēc daturā), duras
 baidoties pat publicēt. Sāksot 50 uzpauzēt par
 vārdotālu. Bet ai tās dēfā vārdi vārdot. Kad pārtin
 ai dēfā uzpauzētāis nāvs nāvs tur pe dēfā, bāns
 tur apot sūstā vārdi dēfā mērdotāis par bēdā.
 No tāis vārdi atpauzēt vārdot. Atteikot vārdot
 dēfā dala man iplāst. Ko sūstājis?

Jēnācis vārdotāis vārdotāis Jūmāns, Pēkšņa.

Ārta par Kaudzītiem, ar to visu nolūku. Uretān
 redzē toms, tā arto ārtā ar m. estālu līdētā, ne
 pāsa redzēto un novēroto. Tā urod no patēzības un
 itānotas. Kaudzītiem visu līdētā un darba baltos pagātos
 labi. - Bērns ir bēdā vēl ar ārt, Braunmāns un
 sava kundzi. Braucot pādalāsk pa lieldānu bēdētā
 no Jampelgāras uz Auci,

R., 8.4.33.

Jauka dzīvi raulāina pārsāra dēna, gan
 vēl pārsāra, jo pūt plūmelis, tomēr patīkama.
 Bērns uz jūglas pusi stāigāt stundas cetrās.

R., 9.4.33.

Lieldānu. Pārsāraim tūlai māfās, mīrofi.
 Pārsāra lās, ne arto plūmelis, bērni ar pūp
 un lētā. Kēn.

R., 18.4.33.

Vēlēdams dabūt lody uz mācību daļas vēstības grāmatas,
 bibliotēkā reģistrācijai par vācību K. Kārlis. Indijas par
 darbu daudzumu, kasda padomstaloģiem un grāmatu
 uzturēšanu pēc katras uzstādīšanas, kas apstrādā vienā
 pusē. Jidoma jāizvērtē. Brons, ka universitāte
 nolauzum nav viņa mīļākajiem cilvēkiem, lai atbalstītos
 no bērnu darbiem un nodotos šai literatūras
 jautājumam. Pārīn klaus, tā daudzām esām ar Kārlis
 saku atklāt to jautājumu, ka viņu angļu valoda uzturē
 jautājumam ar viņu raksturo, bet grib no šīs šīs
 norādīties. At literatūras katēdri jau sen stāv
 tukšs, kas to vajadzēja jau jau apmierināt ar viņu, Kārlis,
 un ar J. A. Jensonu. Šādu secu profesoru uzturēšanu
 uzturēšanu uzturēšanu un viņu uzturēšanu (uzturēšanu
 pret literatūru) nodara kādu vārdu nākamam jaundzī.

Runājam arī par Jensonu, kas bija esam profesors,
 daudz cilvēks, kā daži labi, kas šo pradu jau uztur,
 bet kuram arī, nezin kādu uzturēšanu vēl, viņu
 universitāte uztur.

9

Uēlāk nuaca ar J. A. Jurgons, ar kuru ar
pārņemto šo vadu tēmatu, ko ar Karklēm. Jurgons
un pabeidzis un apstrējis savu disertāciju (ap 500 lpp.)
ar Vācuju pārbaudei.

R., 19. 4. 33.

Raksturoju un jūmalotu b-bas buržuāzina
kārteji pade sapulce, kurā rādījās ap 6 stundas un
vēl gala uzspaidījās. Jaudroj lās bēdru drosos
preteps - viedalstīgta un pēļsonīplā - norādītuos
mazlēt apvalditi, tūnēs dēļpār arī bijām pācēpās
savā itarpā. Pārvarā palsta bēpās pēļoti. Arī
tārkha vārtāk daudpēļu norādītu pautāpūmēlu
pārblōveta, pēnācōji arī uemaz nār iēpēpūs
zomelt. Ar bēdru uzpācēpās mān vārōkāt
nātas arpātāvēt Fr. Džēpūm, pēmo Džēpūllē, un
K. Jānrau, uēcu vēcō jūmalotu, kurus arī arī arī
uzpānt var bēdru, bēst kūrī mēldē arī arī vārōkāt
mān atīadusī pēktrīvānās (vārōkātānā). Sapulce
pēllānā mān un alus uzpān.

Namēr es pa daļēci, plus arījā uz Doma un
 Valsts mācīklas un etnogrāfisko muzeju. Tur ir tā gūmi-
 un pūšņi pārdzi - gluži pretējus slopādus. Bet
 vācu pafātes Alster fabrikas (Doms) smags,
 reģēdas un bijīkīlas plus, kas lēluma šķai
 vārdok par varas un varuācīdas kultūru, tīk
 latīnēmu muzejs gādī, vālfī, cīvēcīlu optarījī.

R., 23.4.33.

Ja tā vārdok vārdokāi fāfādēfī no šķūmos
 vārdok pasaulē, tad cīvēcī bellas itā plus nōlpa
 šķūmēlls, ko pōsa dāzādās sūpēs. Šķā vārdok
 vārdok atīvūdas lūte šķai cōbānas. In ja lū vel
 pāvārdok vārdok itā, tad tē bellas tādī itā nedalīfī,
 mārdok, pērdok. Šķūfās bellas pat nōlpa un
 vārdok un gādās, klūt vārdok vārdok no demokrāfīfī,
 itā tā lūte vārdok pōt. Ne demokrāfīfī vārdok
 vārdok, bet pāvārdokāi vārdokāi vārdok

11
Kusnāšana, kas jēdžara lasītā spēstis ar bērnus
kā pirmo un pēdējo kara laiku. Būtu nepieciešams ne
hiteriskas, ne lepiniskas direktīvas, ja tās dabūjas
of raida un vasmācīšanai. Vispārējā aptauji
labojs tikai tad, kad vasaule būtu pēc kopējas
varas cilvēkus un sapņus.

R., 23. 4. 33.

Mitka H. dzimšanas diena. Kā parasti, ir uza
majas vēstis. Būtu vairāk tikai dāmas. Kāpēc
No personām, kas uzaņķā plāstāk pagatūmas, nav liels,
bet diezgan raibs pulciņš: Ed. Vīza, A. Prande, K. Dēvēns,
M. Ārons, J. Anbergs, V. Grāvis, A. Fīšers, A. Reimats.
Lai uzaņķā paldācē J. Anbergs, nevisīgi spēlētājus
un, gan uzaņķā, gan kopīgi ar dažādu dāmu, spēlētājus,
ir tāu būji dažādas vācu romances un fabulas,
arī vāciski, gan no senīti uzaņķā Vīza un
arī daži estī. Lai gūtu dādu paldācē no ti uzaņķā,
Fīšers organizē vāciskas lajas uzaņķā dāmu.

Ed. Urya un V. Grēvīti uzrauga partijas, kam šķīst
 pēlītas dažas vārdas, un arī veļi parastās.

Pas rakstam jo pēlēcipjats dūstī, jo lūdām tācu
 vēl gluži apmierināts arī veļot. Japēlētā Kāi, ka arī tūcas
 pie 26. 4., kautjam iklurba un adzīns. Atua 25. 4.

Ry 26. 4. 33.

Pēc šāda laista, brālis vofad atkal bijis jārkojis
 mojas dūstīmas daļas vīstas. Iti pie vīra, tāpat
 kā pie dūstīta pārāk radia, vārdnāda veļu
 salvedrota: J. Benjamiņš ar kundzi, A. Lūgītis ar
 kundzi, A. Gullis, prof. A. Švābe, dr. R. Veidemannis
 ar kundzi, Jul. Petersons ar kundzi, V. Grēvītis ar
 kundzi, J. Jagers, J. Kārlis (Jann. Jann), socialdemokr.
 Kārlis Opilīt. Pēdējo nūmāz veatjīnējs. Nejam,
 kā dūst no vīriem jūtās un sātās jādūstīnos vīriem
 jūtās, bet man sātā (jam upratos, jam radītas,
 jam estāts) pārāk radia mītra salvedrota
 veļatīk. Nejam tu vīta eslēdži vīta, bet
 tādi do arīji pēlēcipjats.

Ry 29. 4. 33.

Mafas Fibers. Mijfi ar savam draugam betam. Kadam
 albumam bija puzrauta garais lizads, stinigas. Apak
 jau tikmes velstas miera, kamēr uzrauktiju lajus domu
 gaudus. Pagad atkal ar desmita vesolu laju, kas bija
 vel papayaldma. Vai tad ar to, ko tur esmu puzsmējis,
 nepretam, proti:

Pēc tam brāvi dzejmeitām vēstām,
 Kaut arcertas, tur dozzam Trakas vēstas,
 Mums, estēlu, atkēllas, - tā sūstas, -
 Par locibūvēlliem šē tik pazaraatēkēs.

Ne, vai vel sūbe tu uzpāko. Šoreiz un boga vku vstam
 tonis puzsmējas ar to pašu.

Ry, 30.4.33.

Pēc gada lauda mafas luācis puzlojs Silis. Esot
 atkal molotāja darbu (vēstas puzlodaam) nobeidzis, bross
 tā vstus puz mlafas debēs. Tēcu, ka Ēruānis par vstē
 loti nobaidzjis. Smejamies, biote par patēstā otrādi:
 kmevla lauztēs par pāda Ēruāņa džiā un būtenī. -

Samnas par lsteriatum un ai pēdefā lauda puzlōjstam
 notkmevēm vācīfā. Vstē loti necesot rācesu
 un vācu gara, un aldomašot, ka no vācīfā kas labā

varētu not. Barbarisms bijis un paliekis ir taustas
 spļūstākā ziņā. Akadēmiskā literatūra, joku,
 un jaundzimušā romānu, par vārdslietu un
 vārdu to veidus tā apņemas. Jaunatni nāpēt
 audzinaš kādā latīņu valodā. Arī šis vārds
 vārds, kuru, kuris, pūtiņma, glāstākā iztīrīt, kā
 programā vārds nāpēt paredzēts. Arī šis vārds
 vārds, kas, kas, kas, kas, kas, kas, kas, kas,
 un tāpat. Kārtības, kas, kas, kas, kas, kas,
 ar vārds, kas, kas, kas, kas, kas, kas, kas,
 kārtības, kas, kas, kas, kas, kas, kas, kas.

R., 1955. 5. 33.

Bibliotēka pēc igāņu laika reiz atkal Austriā.

Ar redzi veidus paliekot, jūdzas, būtu joprojē,
 bet arī speciālisti beidzot vārds, kas, kas, kas,
 kārtības, kas, kas, kas, kas, kas, kas, kas,
 un šis vārds, kas, kas, kas, kas, kas, kas, kas,
 kārtības, kas, kas, kas, kas, kas, kas, kas,
 kārtības, kas, kas, kas, kas, kas, kas, kas.

atturtojuši un pārvalstījuši gan vecās valodas,
 kā arī to, ko mēs drošējam, - Jārai jūdzis, bet tā kā
 mēs ilgi mēs algot neesot mējis, tad tajad
 laidiot jom. Esot dēvēji kelmītesabi mēnesis trīs.
 Pajad materiāls jāpallātojuši un jāromarozot, tad
 Jāras jūdzis 2. daļa varotot et tautā. - Bronēfās
 vēl arī par notikumu darīja, tur darām gan nāto
 atpūst, xerē vidus lasti ar "doma stabilis", "zafam
 dārbim" u.c., varēt, vēl ko biezumsfalle. Darbēt,
 valdēji notikis vācu kulturas bojā eja, tā to pareģojs
 spēglers. Bet arī mē aru tiri iznīcināto. Paču
 kas valdēt. Un tad nodēra mē aru daras
 strāves, jāra vērties, upplahā sūrai bēlso tētā.

R., 5.5.33.

Podora fēfēta b-las valdes rēde jēc. Golem
 lastolm. Steja jārunā dojis panti jūmus, nolēn
 nākamis plun bēdru jāpulei, un tā vā arū atūal
 gūlēs. Arī bronūms, kā Re laudis (vācu. Vies, pulstēni
 vācā vā tūnēja, (pēse) apūramē, es darbolm. Darbī
 jādara tūcā adju tūm. Kas tad tur labis var jūat?
 Sōdru pūmā mēloja p mēta jāmpara dēma.
 Jauda mētes dēma.

R., 7.5.33.

Bibliotēkā Ant. Austru. Atrējis savas sūm dēlun
 (1905.g. un vēlāko lauku) pējsimā grāmatas, vīdāroāk Jārai
 jūdžei, ko nodod bibliotēkai, jo sekretāre M. Andersone
 tās pārvaldījis. Strādājis vīdū 3 mēnešus. Jūtoties
 pūcejs, ka un vēl 500 materialus, jurantōjis, veltām
 vārā pātā vīdārojis palast, bet jānā studentē sabūtojis.
 Pūcējis un par vīdūmūndun vīdūcēji. Kaslāmpan vārā tautā
 ejot tapad un sām jāku.

Ar Antīna ierāca Ant, Baumanis, Kello no Jūm.
 Jūnām vīdūdām. Kā par Brūmān, Kāriklōst bōjū jūtrā
 jūtrā, laupī vīdū sūcēnis. Aprak tādū vīdū vīcēt redzējis
 vīdūcēji. Vīdū cējūmān vīdūmāndām, abi jardi pārnējūm.
 Vīdū kē cēji aprānta un jāt jūmā vār Pabestm,
 ka tū jūvāc vīdū domāt, vai kōk vīdū nāv tū ari
apgrāpsts?

R., 12.5.33.

No bibliotēkas kārtojot rakstāmi par Sjplana de,
Rodarde Rudzīti, Pāds mums, pūcējs, paestāts.
Māstojas (unā partātoja), un šort iri pēc jūsmants
ar vārdu pērtopa nejažu unāsa būtenis vīm un
un kundzi aplamojis ar pūmo neitu.

Rc, 13.5.33.

Apmedloji beidzot un redz (kojā ar pūamitē Cacho)
draugu K. Cellulīna, itas novēlies uz dīri kantūnu
apūskulnā, māpūetas rēlā, koji no Krēnijas pārbrancis
Pūjā. Sava rausturā, unā savā rēlējā un āsēfā būtibā
tas valētis tāds pats, kādu to atceros no vīpīem tālēm
Molas laidēm.

No Cellulīna uardam, igrojamols par doc. Lūdēmanā
mā nāmā, par māras dīkā. Te būtu nēle pūmāi
paandzēi - absolū dēlēm - pūmā un patvīkama dīrē,
bet ar vācījēnu nūjā unvāllara nūpīdīvāna, ja
doc. Lūdēmanā būtu valētis tas pats kas vīpī bōfē
Kijurā un pūmos padus ar Latīfā. Tācē vīpī pūpūdēji mā
māstura nūgrotē, nūvācī alvohola u.t.t. pūstā, un tā
ar pū vār māfā dīri - to pūaidi un māust - pūvīlūjē,
dōfjān māfā drūma dīa.

Rc, 14.5.33.

Bolšotēna, jēc dāļa laika, Aleksandrs Čuks, nebijis
 nekas jaidzjis. Jūboks jarmuāks, kāda vārdudziedet.
 Dālis jaudz nēvēcēks, nājtot vāpā dēzjān dēzjān
 jaudz depressjā. Nozējot ai vāpā dēzjān dēzjān jaudz
 jēlcēka, kas nēvēcē dēzjān, bet ai jūrcēlos vālcē jūrcēka.

Pēc tam V. Čuksts apjūta kē. par dāzjān lētām, jaudz
 bolšotēnā
 ai jaudz nēvēcē Rātsnāmā. Erot ai vāpā dēzjān dēzjān jaudz
 Pēc tam jaudz nēvēcē, ka man tājān kaus par lētām
 dēzjān dēzjān jaudz jaudz jaudz. Tā i bēla jaudz jaudz
 bolšotēna, par kaus nēvēcē nēvēcē lētām jaudz jaudz
 (jē lētām jaudz jaudz i nēvēcē jaudz) jaudz jaudz
 jaudz jaudz jaudz jaudz jaudz, kas jaudz jaudz
 dēzjān dēzjān dēzjān jaudz un cēl ai jaudz jaudz,
 bet tā jaudz jaudz jaudz jaudz jaudz un
 jaudz jaudz jaudz jaudz jaudz jaudz jaudz jaudz.
 Tas i jaudz un kaus, un jaudz jaudz jaudz jaudz
 dēzjān, dēzjān jaudz jaudz. Tā tā jaudz
 jaudz jaudz jaudz jaudz jaudz jaudz jaudz jaudz
 jaudz jaudz jaudz jaudz jaudz jaudz jaudz jaudz jaudz

betai.

19

Kad zināca jūlijs Solis, nepatērējot nepatērējis arī ar visu
sīmu bēdrotības un cēlām bēdrotību pārticības un valsts
un pārvaldības jomā. Mūsu gadījumā redzams, Solis
tomēr redzi ar humora veidā, ka nav beti māstāt
jau stāvīli par tādām parādībām. Ar tām jācīnās,
tas bija, bet nav jāpauzē pārvaldības. Nebūtu
bijis ar īpašiem laikiem un, laikiem, ar tās. Savā laikā Tēras,
vēlētām, norēķus cēti dienu un nakti un
par jūstotību, un pēdējās vēl uzturēt kājas vien
sākot, bet vai tad tālab tur labu parādību
nebija nekad?

Bēdās zināca Eduards Gulbis-Ardens. Bezgalā klus
un kautrīgs, pazemīgs domās par savu īstāro
darbu. Bija vēlētis no viņa dabūt kājas turpat
par viņu pašu un darbu, viņi domāja, ka tam būtu
maza nozīme. Plusi vēlētis ar to, kas par viņu
bija sīmu teikts vienā vai otrā vietā. Viņa īstāro
darbu to varot uzturēt un viņi arī varot
uzturēt.

R., 16. 5. 33.

Pērlbrotē, pēc, lēnu lastolu resp. pital - Veselis. Kā lietas, kuācis
 tāpat palkavēš, jo uelladas mīstīlas sapulzīlas resp. ca.
 Ārmi cafīš uelsoji, vai es uelsoj ualdas lētīlas drūmstāras,
 un par esā tādā resp. tū apu. 6 lozmes beļu grāmatu.
 Kad spāzīto, kas tad tas un būs par tādā ražoju, un,
 kura spēroji uelso, bet pēlāf' tautā pādam, uelsoj ualds
 drūmstāras, "romāniskā" vai stāstī, tad Veselis ar uelsojam
 sacīto, ka tozē būdot kas laudz vērtīf'āks. Šarbi
 ironīdams (pānādam, da tā Veselā, Romā uelso) tad
 mīnēji, "tā" tad pūc nu, la. tām, būs spjorli vai arī
 kāda būsīla "tragedija" pēcos cēbrus ar pēlof'iem
 un spjorliem un tautl'ģīšām uelsojam. Kazi būdot arī
 tādā, lētā, uelsoj romāniskā atpūcas. Kad es dozjam arī
 un palkavēji pāmetu, ka mīš mē uelsojis pūc tū tū, un,
 ka Pērnāles joku uelso, pūcādam, par Bēnlojōji,
 būc mīš uelsoja uelsojīdām. Kura tos uelsoj Dāngā,
 tajad te, jādām, tajad mīš ar to pādam lētīf'āri
 būs. Par Veselī pādam tē uelsojam un par uelso
 labu uelsojam. - Uelsoj uelsojot uelsojot uelsojot uelsojot

uzbrūmums un jākārtinums, tā ir mūsu atbilde, tālab
 nolēmim redz. sacelties un darīt tādā veidā, kā
 gribam. Es jau brīnījos, ka vēlādu joprojā uzbrūmums
 un jākārtinums tā ir mūsu neapņemamais pienākums, esmu jau
 uācis par šo dzēnu, ka krīstīja pārāk daudz un
 glābēji ir tieši ~~patērētāji~~ šur un tur šķīstīti trūkumados
 mīta darbus, kas ir bēdīgi saņemti un neapņemami, ja
 bet arī mēs latviski raksturojam. Pūti ir
 mūžīgāji apgalvot pūti. Patērētāji ir par
 domām.

R., 18.5.33.

Bibliotēka atkal Veselī. Tūri jābūvējas, kas mēķ
 bēji par mūsu. Bet kad jāteica par vajadzību, saprātu,
 tomēr bēji vēl vairāk jāstieģts. Cik būvēti mūsu mē
 mūķīgi redomīgi jau var būt elvēti! Koti, kas tā
 par bibliotēkas jāzina valīpa ir, un par kur
 es jāzinao reģi mūķījis, un kas tā jāteikšānās. Ir
 jābēti jāteikšes. Es jau domāju, ka ir mēķ mūķi jā
 jodam, bet no tālākā noplaidējis, ka dara to
 mēķ noplaidēti. Šķīstī ironiski tad ir

vairākiem, kur un kā lai dabū tūdas grāmas, pabaldu
 arī, ka grūti man jau iedomāties, kā cilvēks, kas
 nedomā tā bibliotēkās un strādājis, neapstāda darbu
 tādūkas etc., bet kas nojēti pat domājis nav
 par bibliotēkā darbu, tā tādā cilvēks var vēstēt
 uz smieju, jo tam vēl loti atbilstošā valoda ir,
 kāda paredzta Rīgas pilsētas bibliotēkā (Pilsētnamā),
 lai sagatavotu par laika vēstētā tūdas pārfonm
 Dr. N. Pilsam. Bet lasām jau V. šo savājam vai
 m. neapstāda vai arī iedūtas sagatav, jo joprojām ir
 nojētielā dabūnāja tādas formalistatū stūmums.
 R., 20.5.33.

Jeifeta pilsētas fonda sagulce (sagulce).
 Saņemti tādi 7-8 cilvēki. Apburofēmī vīnaldžis
 pat asijēje tuatē pagomas. Sagulcē nav vēstēt
 pat no tūm, kas dzīvot irham. fētās tādi nūstē
 draugi, glāmotāji.

R., 21.5.33.

Vallarā bterānpa sanātpne ve molotāje Spudna
 kundzes (Gortudenelā 3, 10). Sanācis pāros pulcēt.
 Beļ jāsā Spudna, unpa kundzes un dromā mestān, vēl
 Ant. un Paulona Brāda, Jenta Maunpa, Pīda Laura,
 Ernests Martiņš, Jānis Keļdis, adwou. Strauts un
 kundzi, V. Payerots, Jēlalis Ostolihī, Kriests Keļdis,
 Jānis Matīrs ~~et~~. Lapa M. Pālcinca-Bites kundze
 plādātā referātu kuņģu un ~~atē~~ atētiņas
galvenie uzplū. Ar pām satursā dzīvo un bāpā to
 pūcūnejuun vāra crogna beffala dzīves un
 dedzīgas pāruuas par laudzām pūcūnām jera
 disceplom problemām. Pās vēstis plādumā un draud
 īsmēģēs, vāda pāri pūcūnā, bet vēl tālāk, tālā
 jaxā domāt par to pūcūnām un attīstām
 uz nālamo sanātpni. Pārnuas rādīje, es
 domoj un dāzādī upstati valda pūcūnē, es
 lēla dāzādība iauropas pūcūnā laukos, turāt
 mārkas un vāpās esības būtiņas pūcūnām
 uolpārotels.

Re, 21.5.33.

Sebrauca Ernauis. Palusot kā parastā stādu
nedēlu.

22.5.33.

Bobrosteņa Sudrabūtiņu un Pālis. Kad Sudrabūtiņu
apraide, ka mēs varam dubļu vai jūkstā pūceļus, pasēdams
Kult. Ponda godalga, vārdi mēdams atbild, ka 500 —
latu nemaz kā beļā jūma neesot, lai par to līķmāta.
Karejisi būs vārdi tūkstes beļā. Bet mēs mē vārdi
mums vārdi tūkstes beļā. Bet mēs mē vārdi tūkstes beļā.

V. Cane atvejis jām jām gramāta Sīkrofas
mējos. Mējam literatūra mējam vārdi.

R, 23.5.33.

Pēdējā stādu ar P. Ernauis un Curo ve J. Maurokas.
Tūkstes jām vārdi prof. S. Kulakovis, vārdi tūkstes,
interesants, jām par lābi Sīkrofas tūkstes literatūra,
interesants un vārdi tūkstes ar par lābi tūkstes literatūra
vārdi tūkstes. Mauroka loti vārdi tūkstes un vārdi tūkstes.

Nobruņi šodien domas parafus doktoru apņemus
 tā pēc ilgākas gatavošanās, proti notādāmas uz
 jaunatniskās karjeras ceļu. Šodien pēc viņu uztraukuma
 Maurovi palīdzo kā allaž brāšā Frīda Lauva, bet
 jo šindī jaunā ģefuolē Jonaida Lazda. Bēdēfā
 nopretmā uelnu jaunā ģefā, kas lēz šim bēzrī šūndos
 preefama, bet arī kā ceturks, t. d. nav šarstja, lai
 daļnesof mīzū dēlu šūndes. Pātlahau vīka
 nopretmā mācēdē, gūbot nobēst študijas un tad
 vārdok parādāt arī bterānī. Urojārefas jaunās
 jau par joku, jau latvīšu, vācu, franču un somu
 bterānī, jau cēdēmparādājūndem jādē dojas
 štundas tīri uelmuot. Šī rānos cēbā tē
 kādreof aktual vīri štūndē.

R., 27.5.33.

Emānis adbrānce aktual uz saudu Pūllīku.
 Brūtu labjūt dēzvojis Rofs, bet nav štōjīfs
 ar šūndem cēnēdē, tālab jādēzvojē Pūllis, un
 vīdēmaj māzē paraf.

R., 29.5.33.

Yhancām rats uz savu vecāku māju un mēģināt lauku.
 Savādi ir jau cilvēkiem, ka viņiem pašiem dzimtas jūtas
 daba, lauku, un tad neapstājas. Būtu man pašam
 nemaz neinteresē, ja būtu mājiņi, es to neapstājas
 nemaz satiktu, ne par viņiem to zina. Bet viss
 pagājis apstāties katrs tā pa ceļam, tā ir
 Vasarājiem patērēt atkal un atkal apstāties,
 lauku tie redzēti jau dzimtai un tūkstotiem
 redzēti. — Šodien vēlu parāpās, jābūtu šis reģions.
 Pat šodien pēc mūsu reģionāro lauku pagājis
 tie ir, ta jūmeite pēc comdru. Pui mānu
 jūmeite. Pui ar lauku norāpās un pagājis mūžu
 dzimtai: vājs arflangitot jūmos šķēbus, būdāt
 maza raja.

Vasarājos, 2.6.33.

Šodien man bija iemēģis, ka man tālā bodru
 lauku ir dzimtas draudzība. Tās ar māsu šķēbus
 tie ir u. t. t. Teicu, labi, vai jau jūmeite ar bodru
 (kā tas jūmeite aplam erādēt), lauku jūmeite man
 būdāt lauku šķēbus.

Vasarājos, 3.6.33.

24

Ģlasju A. Niedras Neusara celi 4. rej. 1. jūsti. Uzgo
rakstos ir ļoti daudz mūa par sevi, par tāda daudz interesanta
un jūstīga, kas raksturo Niedras rakstura un mākslīgumu
tāpatā būvētā ļoti nodēvēs. Niedra ir ļoti apdomāts,
garoši roņis, vēlmes mēģis cilvēks. Līdzas, ka viņa dzīve
atgāzini tikai mūjīgā nepārtanātā domāšanā. Bet tā jūzi
nāve. Uzpa ir kaut kas, kas būjam atgāzina Polstojs, bet
atkal viss paliekams gveras prom no Polstoja. Pretīja, pat
apšēbrnoda ir Niedras mūjīgā sofistika. Uzgo vēlmes
nonāk par sevi attiecināms, lai uortu no kura tūza
nākdams. Tā ir nejēdzīga viņa rakstura īpašība. Bet ko
tū var daud: tādu būvēti viņam lēnā būvēti noteicējs.

Pasaraļos, 5.6.33.

Papa īpašās, ka pēc kara Druvīnas iedzīvotāji vēstārs
tik ļoti mainījies, ka grūti to pat pāst. Darbūt vairāk kā jūst
iedzīvotāju būvēt sverīgāki cilvēki, kas tajad te pūnāmāki,
vērtīki, amatnieki, pat vēnkāvi jūjēji. Dala cilvēku varot
apņemt par slōtkām cilvēkiem, bet lēla dala ir jūsti,
patīkami cilvēki. Būtu labi, ja bū reparādoti drūvēvēsni,
un tā arī te nādamas pāaudzes rakstos cilvēki pūnāmāki.

Pasaraļos, 5.6.33.

Sodru nuus ar Elui kāju doņas piliņa. Ar igri
gadu nu sēksta tā, ka tā katram jāpārda savā
stūrī, kaut gan gribētās parādīt kopā.

Vasarājos, 6.6.33.

Stājās daudzi, īpaši pēcpusdienā, pa tēra detaš robežām.
Arī pārsulaotā tūko rak sēlēt un plauktum tāi rīķes
uz pēctānu. Patik nolūkots dabā. Jauns saulains
laiks. Gaisa tū dūdis, ka pat kilometrus 20 attālos
Kaukdabas un Lēvainas kalnu kotos var tū jāplatit
gandrīz katru mūjiku un lajiku.

Vasarājos, 7.6.33.

Ar labi, un arī nu dūsi parādostān Vasarnostu
dēnuam, atjūķes un atjūdņis, izbrauc uz Rofu.

Vasarājos, 8.6.33.

Satiku refaunai un Rapas gramatiskas A. Čalku,
 P. Čigam, K. Baltjoli. Čalks gribot ar mani dažas
 betas pārrunāt, pienākot baltotēmā. Pienāca un
 loti pārsteigts arās par Ēmaka un Vesela joku
 Daugavā. Pāruna to to Veselam, kas paties nerops
 un nevēstis pat arta uzskatēm. — Vakarotē ar
 Indrābdalu abi apt ieropiēs un J. Kadola
 Stāmeriņā, kur tam presēta jaunasmūseba. Utam
 Si juse patinot. Kad partatu, da Stāmeriņā dzimši
 jaunabēta pūnta, Čalks pū nūjelo, ūa to vejinājis
 tur būdams, būtu vēl bēlaku vērtu vīnu otri metāi
 vāgējis. Savā kaimiņā jaunabēta pūntas un
 Antras kaimiņas būtejis Atjūn Čigji.

R., 9. 6. 33.

Pec arista un neuloja paraspā tūai vākar
 un Todra pūnās vltāi, isti vākaris dēlās.
 Koki nūpl vltā laju pūntu vā un jaso pldās
 pēdu mārām.

R., 10. 6. 33.

Nupat, kad biju māfai, tēvs, par agrāko lauku raudošanu,
 pārliecinājis savu karadomnieku atskolas gaitu un pārtārtību
 stāp cotu, ka mājs pūlā ir kuldā ar gūstītiem un lajāti,
 jo bijis koms. Līdz Rantai, t.i. dzīzau loku gabalu ja elām
 vīnam vajadzīgs pasta pūzīs, kas braucis mājs no izbraucēna.
 Par dažām kapeikām tas vīns tad uzpūzīs un pavēdis. Bet no
 Rantas loku māfai vēl pietus galēstā, ap 10 kilometru.
 Par laime, te vīns atīcis Balceri, sam dzīzau turu vādu no
 mātes puses. Jau ilgus pūdes, no dzīzau pūdes, vīns šīs dzīzīs
 50 Ranta nā cplēvērks. Par ita vīnam bijis arī jau pūzīs, tad
 vīns atvēdis šo loku māfai.

Es šo Balceri padrupai atceros. Pina vīns kādreiz bijis arī
 mūsdien māfai. Vīns nebeidza bēla auguma. Un kā mans tēvs, Jā
 Atēvumāte un citi vīns varāti saukta vīnkārti — Rantas
 Balceroti. Tāds saja, ka ~~pa dā~~ dabā vīns bijis labi cūstis,
 jāntis, un bijis ardu edert. Kad edpēs un vērēbis, tad bijis stāp
 cotu giedāji vādu krojos radūtos un slūlotis dypem, no kuras
 tēvs atceras šādu mājsmu:

Par jūrku man nars pūlēti,
 Kad nomiršu, lai ielūc alus vērjels,
 Un melna krūta vietā man
 Uz kapa lai pūzīs alus pūdeli.

Pasad irid jau labu lastu kopis uros. Pedesje toni
uz kapa nau iri sraudusi alus pudeli, bet upskusi
parasto melus kristu.

R, 7/12.6.33.

Ne partijas, ne arisi ievaidinalli uau tankai tik
kostas, ka pasis tas tautas nacionala sjevuloba
un seksualofia. Nacijas vltubas sajuta dzli sakrofas
stipra nacionala izjista, un tas pedefas trikum vai
katalassudea tantu uzibefam uza preti sirsbanai.
Latviesos ir dzima nacionala apofia, is dzifan bela
ari nacionala izjista, taču ne tik bela nera, lai
drosi saretu apgalvot, ka irisi neapstambani et preti
savam nacionalam uzplaukumam. Latviesu tautas
organizma nel dandy sarka (nacionala sjevuloba
un seksualofia), kas panokrata, lai to ka izjuta
tauta drosi saretu mudpiles urotu. Ceta di to
apgalos svedas varas un svedis kopaidi.

R, 15.6.33.

Astotie vespārijē dziesmu jeb, itentā rēst, vīno
 dziesmu sētiņu ko jadu atceris sēti. Gabētos redzot
 tālab daud, betāku aizrautību, paestāstību vāta tajā;
 daud, un tajādu sēstiņu del, tānu vajadzēja būt itānu
 vīno tautas sētiņu. Jonāna mēra par tākšu vīni ai
gūstas, kāpau dala sabiedrības bja uokāpota pret
tānu. Parbūt tālab aizrautības vīni ai rezasūdzja
 tānu bēlu angotum, kā to vārtu vajai dt. La bīsi jau
 allaž nacionālās bētas bja i del, jau bēli jēstā, i
 vārdzji.

Nerangoties uz vīno to, pat uz pretapitāciju vārtā ai vārdā
 nāpāpā, sēti i gūstas tānu bēli. Daud, vā tā
 vārdzji nāpāpātais lauku vārdzji, kā tā vārdzji strāme
 eplāt vārdzji bā lauku. Sētiņu jāpā, kā dāpā tāji
 lauku ai tānu tējos un vārdzji vārdzji, vārdzji
 dāpā nacionālu gūst, vārdzji vārdzji, kā tāji vārdzji.
 Nāpāpā lauku vārdzji kā tāji sēti lauku ai, tā ai ai i
 lauku ai, ne tāji vārdzji, bet ai vārdzji sēti dāpā,
 vārdzji, kā tānu bēta mēra dāpā bja i ai vārdzji

33
savtolojuma. Un jāņem, vaki un kārta, itā kā lauju
maja. Dzejmas, īpaši tās, kurās joprojām dzīvēti tautas
kultūra motīvi, pārdzīvojuši (Gasmas pils, Bērnu mājas dziedonis,
Karvītēka, Pūdoņa-Kalme Katoļu himna) upurēta ar sajūmu.
Piesā dolnā klausītāji jūta arī esot, un sajūma būvēm
novāca līdz ovaņām. Un kad gūtu oficiāli programmas
dala būs noslēpums, ne dziedātāji, ne klausītāji nevēlēs
izdot, stundām ilgi kopīgi dziedādami un sajūdamies
kasnes vēlējumos Latvījā. Tas beceņā, ka kautam vēl
džiņi un stōji tautas radošē dzīvības spēti, lai jau
patulāk politiskā un valsts dzīvē noticejas ir bēdīgi rīcības,
maršruti partijas un balas figurās, ne radoši, personības.
Tie dzīvē tautas spēti, varbūt, pašlabi roņi no bōfē aļas vai
nōploņamas veģetēšanas. Tādu joprojām varēja dzīvēt
pados sūstos un lauju savstarpējās valodās. Un
jūtas atjūt, ka tas viss nebija bez para pamaņa.

R., 19.6.33.

Parteists vērādzīgs ierīst vīta laskrantus jūru, ka
 naktī no 24. uz 25. jūniju saros špīdītos mūsī Anna
 Brofādere. Kautpēc vīta kopavasar īgaku lauku
 slimoja, tomēr veidnam jau ne vīrātā nenāca, ka vīra
 tik drīz nobēdīs Jis jēms jostas, jo ar jārta belāzļu jādru
 jau vīra tad un tad bīfa jārtaļojuši un vīra atlabuši.
 Vēl nesen, pirms vīras adbraukšanas uz špīdītu jēnta
 Manīka un Lūcho, bēls vīras dēlvīrātāp, novecājis,
 ka vīra slimoju jodam jārvarēpdi un špīdītos, droši
 vīru, jārtajam atpīrjot, kā tas īgaku jēlgrīto. Jāca
 jōred jārtaca estādī.

Paprus turān ar vīrādi vīrus jēdējos jādus 12,
 colūjo vīru A jēvīdi kā jātūres jārtaīnī un ar kā
 vīru colūta, kas vīrādi jārtaīnī un atbūnī jēlo
 tāntis un atbūnī jārtaīnī jārtaīnī, kas angstī jārta
 mīru dēlvīrātā jārta vīrā cīlsto īdeālisma jārta.
 Dīgjam bīrī ar ar vīru jārtaīnī. Vēl kā jārta dēlvīrātā
 atpārā jārtaīnī kā bīrī, ko ar jārtaīnī jārtaīnī

Viņi griežas lasītājam parādījis vēl vienas kopā ar Petru
Ekmāni un vienas mēro draudzētāju Čucho. Kā zināms,
viena kopā vēlēja un jūceņa griešanās par lietām, kas
viņam vairs turas.

Kā Brīvdarbes dzejotājs, tā vienas darbos man uzskatīt
pakāra vienas uelcēmlotāis, pakēji dzintāis latīņķums.
Viņa kopā nevaru latīnētē, bet arī šī latīņķa rakstīlēcē
vīrā pavisam labotā. Uzrāi uelcē mēlētā stēmātā, kā par
latīnētē literatūru, par latīnētē radzīni un kultūru,
par latīnētē un latīņķas labilāzībun. Un tānēķija
noded, vai pēllāzībun, bet tā kopā pēlēcē vienas vīds
kēta, jo šīnāi šāi latīnēķajā vīnā rānēķā elpēt un
mēlēt. Pat uelcēķātām stēmātām pēķānēķis, tur
vīnā vīnā deķā.

Savā personajā dzejotā, man šīnā, vīnā nēķā cilvēķoķo
vīnāķūķū kā šīnāi mēķāķū nāķū. Vīnāi kopā mēķi
tur nēķāi (brāķis, mēķā brāķā nēķā oķē.), kopā vīnāķi un kāķi
drāņķi, pakēķi cēķūķi un dāķūķi... Vīnā to apķūnāķis
un pēķūķis un jūķās par to kāķūķā. Un šūnēķ,

Kautiņa un tūka, - nekoja jauna tūka cilvēka, kas
 vārpātību pārvestu daudzkārtājamā drošību tūka.
 Kautiņa tas itā nekad di jaudeja vārpāt, kaut gan
 to izādēt vārpāt, kaut gan, šķīst vārpāt. Vārpāt vārpāt
 pati jona, un bēla vārpāt šo vārpāt neizteikto tūka
 atsveša vārpātēes vārpātēes darbes, kam vārpāt tad bez
 atpaušmatotāmas jēdofa vārpāt šīs, tūp dāma vārpāt
 par vārpātēes, bet arī par vārpātēes katrēes vārpātēes,
 koplomādama vārpātēes ar vārpātēes pabēlētēes
 darbes. Vārpātēes vārpātēes ir bēli. Vārpātēes atdūz
 tūka vārpātēes un vārpātēes vārpātēes, vārpātēes vārpātēes

pelusjūsi!
 R., 26.6.33.

Neveerija dēva bibliotēka. Es to pēcē cēta pēc mānīs
 paba Čuho, K. Štamberg, Mirkis, J. A. Jansons u. c.
 Pēdējie dēvi uzvārpātēes jēdofa laiku, jo vārpātēes vārpātēes par
 vārpātēes, vārpātēes ar vārpātēes vārpātēes vārpātēes. Vārpātēes
 vārpātēes vārpātēes vārpātēes vārpātēes vārpātēes vārpātēes

27

pāvēstēt, kam šīs veļas ir par oļētām lietām darbi.
Mācību ceļā angļu nestāda un vārdu un jausmas, kaut gan
atpūt kā cildonāmu un loti vērtīgu vārdu, bet latīņu vārds
Naidobe, latīņu stāsts, darba grāds un jūdzis, kas nu jau
rautniecībā vēl tik jāatk laudz un ap laim parādīties.
Kā arī vārds popularitātes vārdā tautā.

R., 27.6.33.

Ainas Brofades draudzība un dieva kapteinis no
diāras laukā. Kā laukā, tā kapteinis neceļi bēls
parādītais replūdens, īpaši jaunatnes. Rautniecī
Brofades ar savām tēvām šūnā gladi replūdens
jaunatnes vārds; bet bēls esoties vārda slumatojums
arī vārda parādī, kas drošojas vārda attīstībai
bēls. Drošības parādīšana bēls pretēsi cilvēcī,
drošība, kas īpaši vārda nojēlums tautas un valsts
bēls. Kā par bēlumu, to atpūstas arī valdības parādītais,
kaut gan vārda vārda politiskām parādītais replūdens un
vārda politiskā replūdens. Pārī drošības laukā tautas
un laukā Brofades. Bet nu jau politiskā un valsts

Vadotās apzinas jau vērtinājies vairāk tūkst
 tam, kas esot radīta ar to vai citu partiju, pat sīku
 klīni. — No valstīvērtu parādīšanās vežoj: Skalbi,
 Alunatē, A. Kenopi, Antons Dālikenopi, P. Jēfer-Fresmanis,
 Ed. Boga, Al. Čade, J. Kunduli, Alf. Franci, L. Bredusis,
 K. Kārlis, K. Jānabronis, P. Rozīti, V. Jēderis u. d. c.
 Tāi pat tajādējis valstī un jūmalotē aradbrēdēbas
 pēdēdētājs kopotē jēkals unne uelofa mānāms, uelofa
 ai bēdēba vāojis tāi jēradīšanas lētas, itālab
 dafas lētas lēfā jēradīšanas unne vāka bēdēba jēradīšan-
 lētas, lētai cēdēba uz sām jēlēm, uelofa vāka. Tā
 uelofa notikots unne par vāka vāka vāka un vāka
 jē kapa. Vāka, kad cētas jēfā uelofa, jēradīšan- lētas
 jēradīšan vāka vāka bēdēba jē radīšan uz vāka.
 Tāi jēradīšan- lētas ar vāka vāka vāka uz vāka
 uelofa vāka, vāka lētas, tāi lētas jēradīšan
 vāka mēs ar cit. Baumani.

Jēradīšan vāka vāka vāka, kad ai
 par cēlan vāka vāka Franci lētas un vāka vāka
 jē. Jēra vāka lētas vāka vāka vāka. Tāi jē
 dafas jēradīšan vāka tāi dafas jēradīšan vāka.
 Rūnātāji vāka vāka vāka jē 50.

Dilectā, gaudēs no pat Bīgas lōz Līzurnam paruna ar
 adwok. R. Dzelzi (p. Dzelzi), namē kara lōdri A. Malreju
 un dir. Beuzi par saimnieciskām, politiskām un vīspār
 valsts lietām un notikumiem. Lai arī estādi uzkāti daudzi,
 gaudēs vīspār pētēji vienam otram, tomēr vienā jūtā vīspār
 domas raksturo: latīviski apbrīojām vīspār nacionālos
putājumos, tik vīspār un glēbi, ka nopietni jābūt,
 vai tas neapdraud vīspār nākotni, par kuru nemaz
 nerunājam. Jo mums tācu alias jūses lētā un stāpā karnīpi-
 krīstis un vācēsi, - kas latīviski uzmaēas un vīspār uzmaēas,
 un ja ne estādi, tad nējīcas latīviskus dabūt savā
 lojāda opēra un jē tam arī atkarība. Vācēsi slēpni
 tiko pat vācēsi - par latīviskus kolon jētām, t. i. latīvisku
 iņcēnādam. Moderni nacionāli moderni nemaz jābūt
 latīvisku, un nemaz kēnā izlētās politika arī
 jūtā vēl jāpūnata daudz par maigu un mīkstu, kautgan
 arī tālab vīspār lēsa jāatmaējas. Ir kauns, bet tik
 glēbi un maigi vēl ir latīvisku politika, ka vīspār
 vīspār vīspār un tik lēsi nopātā tādas pācējas
 un neapstādami nacionāli nesējas izlētās politikas
 centīams, kādas vīspār kēnā darbs jētā. Nemaz jē
 kēnā vīspār vīspār, no latīvisku jūses ir nacionāls
 vīspār un nodarība, kas būtu vīspār. -

Has

~~---~~

Mafis vrs ja vecam. Darbs ir parasti, lauks apmierināts,
 kaut jau betus šķirāk uzglājis pirmoreš tēvai Dodeku. Vrsu
 lauku tūcējis sauss, kas nu ir vēlāis jūnāts jauntes karstī.
 Lielais jadu pīrs nava paldēs vēl arī tēm, vrs pat dzīvāts
 ērtāks tā paš-jada.

Vasara, 1.7.33.

Borju Krācēs. Mīkstā tonis vēl nava redzēs, tā
 man Rija noslofās, un tā braucēns glūži var vēlti. Vrs
 arveim grib dzirdēt, ja kāds vīrs vrodas par vrsu un
 pašaka kādu labu vārdi par vrsu Krācēm, kas vrs
 iekuldījis tik daudz lodzēla, kaut arī neproduktīvis, lai
 būtu ko pagriecešis par tēva māfām.

Vasara, 8.7.33.

Ju varot kā redzē, tik karstā saulāns lauks,
 ka šķērķūsos laukos ~~pa~~ pagurātais jālūms šķēr
 sauktā sauc betus. Pīrs betus, betas, vēl
 nava paredzams. Vrsi vrsu un ābolīša vrsātsāna
 ir vrsā un laba, bet estādi ilgok karstāms
 est albus vrsi. Jūntui lažopi vrs nolīvēts

4
Kuplāts drūms, kas lēn lēn turējās braši, bet
sausuma dēļ var jaudēt ūdeņu ražas daļu.

Vasarajos, 10. 7. 33.

Ūdeņu ražas apbrauc sūdeni uz Ropu novastot
dažas dienā darīšanas, lai tad ūdeņa
otro pusē varētu parādīt Pehalgi.

Vasarajos, 12. 7. 33.

Vakar iebrauc Kizenos rēta vārā. Laiks pasūla
semitops, lētais. Kā rādās, ūdeņa laika nebūs tik drīz.

Kizenos, 15. 7. 33.

Ļoti labas vasaras mēģis, apmērt. Parādīti to drīz
labi ūdeņi un otras mēģis, atpūstāmie un nelodāmie
un būvju pamatju ai strādāmie. Papras brogrāfiju
pabeidze un, laimam, uz jūrmāru tūri un reģ. varis
pāst Rautu l. sejmā, kas atliktu jadu no jada.
Rautāma veicis ļoti labi, kā parotafū dāms,
tikai pa stundai varis domāt, ka jada pasēdāms.

uzskatījis to bez kādas šķērslas pērvērtības. Kāpēc viņš
 jau šīs dzejas vēl apmēlēt Braču mīta grieķos,
 kas te nav tālu, jo man bēdas, ka vēl tāds no
 mūsu otru atbilst un pērvērtē eslabot un
 lēterāmi, bet dzejas ir aizfajūtas nemānot. Nu
 tas būs jādara kādreiz esmu redzi. Pērvērtējās
 jau cēlā, jo 2. augustā jūliem būs jau Pērvē.

Vēlētās, 31. 7. 33.

Iebraucām Roga sūrt. No manas mājas bēdijas
 jūras: Dvēdruai pāri jāgusi jūra negada jāla,
 kas nodarījusi daudz portā. Mūsu cētiņā
 ueljs un kodi jū mājas. Man šūdi, jēl nēja,
 kas bēja labi rakonēs, jūms, tajad aylaunē, tā vā
 jējāndolēt mālitā. Bet šūdi jēl vecās bējas,
 ko vētra nolauzusi. Tā bēja tēra dēstota bēvā,
 saaugusi jau ap 250 cētn. Krievu mēlā, jū mājas dā
 vāca pērvērtē.

R., 2. 8. 33.

43

Pielrotaņa Arturs Baumanis, kas draucis Roņi
vietas lidojās. Esot uztādīts un gaudzots par
kandrudatu 29. jamastrula. Bet lai šai vētai
to arī vētetu un vēsetas valdē apstiprinātu, vēl
pāpētēre daudz enerģijas; jāpēt un jānējūsa interesēt
sew par labu daudās, polstīlas, gūņas un novirzīti u.t.t.
Man tad upe labā boja jūpalle kāds vārds ielst
nodala, vadstājiem lūstam, ko izpildjīs. Šai parā betā
vēl mullarā ar mājis boja seņģeļs Baumanis, kopā ar
A. Drausenti.

R., 3. 8. 33.

Izbraucām sodden uz lēca uicu. Prīju tu pūnuoedji.
Neranu tēst, ka būtu par vīpļu sajūnimāto, lašjan te
dauz nomalāta, polstīnū māpā, apsoša vēta kā apas,
dellujs, laģoras vai cōtas belafis jūrnalas rajamīca
vētas. Be apnu redjīs, vidjēnes jūrnalā no
apdrostām vētām man vīslabāk vātū Pēterupē
un tās blattas vētas, taj. Saulekratā. Kad vīrs
kūstēs pūnais dēļģeļs, tad uz turīnu līs vāti
jūrnalā izbraucšana, arī uz vīn bīdū, laņēs to
vīhū aprēduji tāpat vīse tūllū lūņģma, kā

estā vecās vētas jūrmalā.

Dienu Dodžu bēga vējāna, Naučgan. saulāna un vēta.
 Jūra ūdens līkās saukts lōzj pat dīvenam, ka bēdru ūdīn,
 krāldams un putodams, volpofa un vētas un smolbairno
 līdagu. Baltās jūtas kalatas cēts un vēta vīstajust
 est tālu ūdu acis sūedza. Jū jūra is vāruat.

R. 16. 8. 33.

Bobbotella Prunda. Starā sauns darba un estus nodonms,
 būjam tiri fantastiskis, tā jau dzējusis, spēsti, spēsuāni. Raktot
 vīdī tajad loti uopelhi, katru dzēfas ronder vīdī dīstrādādams.
 Dīz vīdī jānēdēt dandzū saunas saandzē dzēfūllus.
 Est safatavojis pūms dzēfūlī grāmātū kalzīrdola, kur lūdēt
 tikai māslas jūrā vēstīfās dzēfas. No pūmajlū vīdī baidēt
 dūpū tikai Atvīds Gīpulis, kas vrot spātuljs un spēcōfs.
 Tas vārot vīdī jānēdēt. Kad aprāde, ka Gīpulis is spēcōfistāla
 kova dzēfūllus kā vīdī, Prunda atjīstas, ka tā is, tikai valdēt
 pē saun, ka Gīpulis spēcōfs, vārot, kas vāri vīdī saun
 adjēt. Aprāde, ka pēdēfē lādā acis vīdī dandz kalu,
 saunju un spēcōfū dzēfū, vīlētām, mījāt Daugavas 8. vīdī
 spēsuānā Lāivū. Pē tādu dzēfū dandz kalu vīdī
 vā apdāust. - Jzsalās, ka gībot cēlot, un vīdī

va latinijn, ~~pe~~ bet airi adf tas robtzamu. Pilsody 45
varetoš (vai nu māju iekštājot, vai kā), jomsot auto un
tad braucot va pasauli. Kad vasaku, ka tādā jūliem
var atļauties tikai uaudas vīri, jo tas dandy prasa
jdemam bērni uaudā, Pronda labi uelgob tīcēt, tomēr
jalsā dūmā dūmā. Vienoši Maiddis apriņķis uz
papra jūbeesona. Pālsam tad jre tāt, ka vīri
celos tomēr uafim. Pām uam jekriot, un jgrob, vīri
tā un jdarot, jo tā ir oļpēfama lēta. - Pādi
brondāi elvoti i dēfudēi!

R., p. 8. 33.

Proboterā Deplava kundze, vēlax J. Kuams, tad J. Medis.
Deplava Kundze ova arctura betā, kurā vēlas nodot dēfma
brondāi, ka to jre dažuš gadus atpāllal, roļjuri. Bet
tajad naktot un lēpat ko dot airi molotāji jaram
rakstiniellu ungefim. Kas tas tāds esot? Aofrādu, ka tom
is jastūms, kas uam labi jātū un jre kura vovmāx
nojelem jrestem, un ka airi tur vopa uam daži ko nodot,
jpati no vlikerfām. - Kuams jre jeri starp estis jastāsta
dēfjam lēti jre. arcti atjirtot, ka vpm aydraudot
dēlonis. Pālab esot jālent uzmaesfām, un airi no darba - no

garšas vai upešas pļūstamās pīnārtās. Gribējis jēgt
 kādas brīlākus darbus, tagad un neapdrīkstos. — Pēteris Jānis
 Mednis nāc kā pats jēmes dzeis — vesels un precīfs. Esot
 jāpārtarōjis dzeji otro krājumu, ko dodot Gulbis, tikai
 ar uzturamtu uelēst uelādā galā. Gribējis to saukt

Tecila (jēdējā dzeja esot Tecila, un ar ~~te~~ tecila dzejumu
 krājuma vis tas svaris atnūmā pūstotēs), bet iedēvējis u.c.
 vārdot uzturamtu un pretotēs tam. Pat Andr. Upītis
 atzīstot tādu uzturamtu var uelēdēt. Sajūsmunāts esot
 uelējis J. Kadilis. Tā un jāuvelēdēt cots. Kad rakst, ka ar
 es uelēmu sēdētī precātes, var tādu uzturamtu, uelēgan
 uelēdotu, uelēlab uelēdotu un uelēdotu uelēdotu uelēdotu
 Upītis to uelēdot bēdē ar uelēdotu (uelēdotu bēdē ar
 to jāpārtarōjis), Mednis atzīstot, ka uelēdot uelēdot, ka
 ar tādu uzturamtu uelēdot uelēdot uelēdot uelēdot uelēdot
 dzejas uelēdotu uelēdotu, tālab esot uelēdotu uelēdotu uelēdotu
 tā uelēdotu.

R., 11. 8. 33.

Mājas jaunais defrues Pīcis Džema (Fortunais),⁴⁷
kas braucis uz koncentrāciju aizsargu iekšējās robežas
no Kentspils (un šeit arī tūcenes aizsargs). Šārofas, ka
pionierē varat rēķināt un rēķināt, pat smagājos garšā
džemē, ka augst un spēcīgās bēdēs džemē, pieredzējušos
saudros, kas rēķinās. Kēlētos strādāt varat arī bēdēs,
kas no tāluma nesot atkal tālā ydenāfi kā Pīca. Jātaurotā,
jēdot visu džemē mājinu, lai varat atkal rēķināt un
džemē cēstājos un jēsti, vai uopme vai ~~lauda~~ strādāt.
Aizāde, ka ar džemē jēdotānu kas varat ko atēst, ja nevēl
vēl rēķinātājos: ka man ~~ar džemē džemē~~ labi patē,
es tā ^{īpaši lietišķi} cēstājos, tācē blakā koncentrācijā un džemē
unāš tālā par labu. Pīca džemē rēķināt tā pīcē.

R., 12. 8. 33.

Arījam nepaidot bibliotēkā ievāca omulofai Jūlijs Sīlis,
kā uelmeis - mūdājos un rēķināt, džemē pīcēst. Atvēris rān
Uspānā literatūras vēsturi, ko sōmāro sarakstāji, un kasupat
kā jēstāji. Būtos, cik uelmeis atēst un jēstāji, jo
jāvarā un rēķināt, ka baidoties rēķināt. Ja, daudā te
vīpam lēdāji vīpā, tadā. Sīlis tālā uelmeis
proces. Vīpā sarakstāji vēstures i patēstājos, un
man tā, jēstājos, loti patē.

R., 16. 8. 33.

Bibliotēkā Jānis Veselis. Tevce, bez šķirtas vajadzības,
 tajā pašā laikā, jo tikai uz dažām dienām svaucis no
 lauda. Literāro darbu, notikumus, pēdējos, pār uztur
 vīram, ka viņi stāji uzbur P. Ēmāram, un viņam
 vajadzības. Pārņemas, ka ceļot uzbūcis (to laikā Ēmāris
 jautā tā redzamo, un veltījis Dārgam), bet laikā
 atgriežoties pret uzbūvējam kristības uzbūvējam, un jautā,
 atgriežoties ar uz Ēmāra nepazīstamā abstraktā pretī,
 Veseli. Ēmāris, viņi joprojām augsti cēloņi un turst
 kā dzīvotā. Se pēdējā pāriet ar uz Veseli, patā darbu.
 Uzstā tādā uzturā, kad joprojām, ka viņam romānos un
 stāstos cilvēki uztur laikā tādā Ēmāris, ne dzīvotā, bet
 dzīvotā raksturī, un kā veltījis dienā, kurā pēdējos jautā
 dzīvotā dzīvotā raksturī Cūtra un Ēmāris; šī jautā uzturā
 manā ar ar Pēdējos laimes, bet tas ar viņi. Cūtra, viņi
 veltījis, Pēdējos laimes, tajā tā tragedija jautā stāji
 vāji darbi. Pēdējos ar jautā tādā vēl uzturā,
 pretī, jo no dzīvotā uzturā uztur. Bet Veselis ar viņi
 kurā šos abus darbus uzpāta par jautā labākā
 darbu, kurā palīdzama uzturā. Pēdējos uzturā.
 Kurā no viņi, tādā, to tādi uzturā, jautā
 dzīvotā un stāji.

R. 18. 8. 33.

Bibliotēkā Caus, iri prius slejšinas, tālab mazs nakt
 reģistrants kafejnīcā Mon. Garākas runas par politiku,
 literatūru, mākslu. Partiju politika viņam tik sēkla
 un klūmoša, sātos demot, drospadmit pados valsts un
 sabiedrība dzīvē šīs tik salauzumu tējas, ca patēji
 partijas stāv sabiedrība pūstīnādarā un var notikt,
 ka to veta bez sērditām sērditām, kā jau cetas pūstī,
 stātes drūtātura. Tas būtu beidzi un loti neigvēsnoti,
 bet tā var notikt. Pēc manas personājas pārbaudes, partijas
 ir viņārijū politikā para nabadzība valda personām,
 bet apdārnātā un tā redzīju vadoju tūkuma dēļ.

Partijas valda stūmāji, bez kautkādas ideoloģijas, un tas
 ir partiju krūts un sārums sērgs. Cālam, kas tajā
 stāv šūn sērditām, un to patēcu īpasi sērdit
 vados, jo šis partijas politika ir tūpat klūmoša, vāt
 vāt klūmošā, kā ceta partiju politika. Latīja tāstāi
 un sērdit intelligenci tas var sērdit sērdit sērdit
 sērdit, bet sērditā vārdā politikāi dzīvē sērdit
 var vāt drof sērditā vārdā, kas tad vārdā vārdā
 politikā partiju vārdā sērdit vārdā politikā partiju
 "darbīem".

Proccājamā abi par sērditā dzīvi, kas sērdit

smaga, gleznasna, opatni pameulosa, bet mūmām var
 jāstāvē udepadrājiem & Plūdotā pantojumam pēdējos gados,
 kas savas spējas uzturuma dēļun patālas itā gūb
 noslēdznāt savā agrāko gadu lielām, ita dzīvotā
 slāim. Ka šādiem vīst atstāt mērm savā spēkā!
 Karības vīdas uztur atstāt, kas veidoti iekšējas vajadzības
 spēkā. Ja tū iekšēji mērvīdētās spēkāstānās prasības
 vīst vīst, vīst gadu nozīmīgo jaudu vīst vīstas spējas
 vīdas neprasītāji. Pats ir itā un bēls spējas.

R., 22.8.33

Pēc šāda laika bijis atkal Lapaunē. Kabinets un vīst
 ests tū tāda pat tāvūli, ka to atstāja P. Jēferts, jo
 bēls Valdīs augstā tū a tēra pūmū. Pīrāi vīst tūas
 dala pārtāvīta, jo bīstāsi pāloji vīstūvīstī, vīstos pūmū
 vīstā da jūmūts un jūmūta agrākas tējas vajadzības
 vīstotā tāim. Pāgad tūa divstāim, gūti pēlta vīstāvīstā
 un jūmūtas tāvīst tā pūmū. Atstāj patīvīstūm vīstāim.
 P. Jēferts, kas tādas bētas vīstā, drosi vīst vīstā dala
 vīstūm loti nozīmīgas, ja vīstūm. - Pūmūjām ar Valdī vīst
 tēra bētas vīst, kas nu bētas vīstūmā vīstūmā bētas vīstāim,
 kā ai vīst vīst vīstūmāto dāru vīstūm.

R., 27.8.33.

Bibliotēta Sudrābkalns pēc bibliografijas par Vārgemāni,
 Cik nu biju saucējis (kas latv. tulkojis un rakstots), tik ēdava
 Nēma teikt, ka Vārgemāni būtu latīnēsi arī rakstoti tulkojot
 un ka viņi būtu šķīti jālatv. izlatv. Kēdas, betāta
 atbaltis tomēr ir mums bijuši doctofors un Poltofam.

Ļēlāk kopā ar Cauni asfaju ir listka. Kē mums pierienofās
 rēl ar Thumbergs. Jāpata saruna par doctofa Rautu.
 rādītoja iepriekš, soredf tomēr bez pavisamunvēm. Noldstān
 of H. sept. atual rakstot kopā.

Mafis Cacho, Ernauis, kurš nupat iebraucis no pusem
 Rūdikem. Ļēlāk Ridi. Rudzītis. Kopā rapam nostrādājis,
 kamēr dabujs cētam indyko Agri Joga, kas šķēlo
 kā jūnāni. Tajad patacēfot spēju krojumu, kas
 būtot ap 100 gr. p. - Ar Ernauisam jūnāns spēju
 krojums, bet kristīti tiepat (ap 100 gr. p.), ko viņi
 sagatārojis un atuldis Rapam iepriekš. Rūai
 vārsarots man nepatīk - Saule sarmā. Nērsbot
 tā atstāt ar jēdovīlēcā, tad jau būtot vien
 jāpēdomā est.

R., 28.8.33.

Mēs jau no parda vīta Ant. Baumāns, kas estēti
 vīdofas, lai ellētu kādā Rožas mola par Kolotāžu,
 ceļšdēvēs, ofūantot, kas var un vajadzīgs, arī mām
 vajadzīgs. — Karamā pulis Solis. Tā kā arī E. un
 nāc nāc ijs, tad norunājās estē vīdofas gaudrof,
 par literatūru, par politiku. Ir loti beidzi, ka demokratijs
 est beidzi gaudrof vīdofas, un est beidzi
 vajadzīgs vīdofas, kas apturēs, kas beidzi, un vajadzīgs vīdofas
 gaudrof un kultūras attīstību, jo vīdofas vīdofas
 vīdofas vīdofas, kas vīdofas vīdofas par XIII. Est darst
 kas un lasām vīdofas nāc, estē vīdofas vīdofas beidzi
 vīdofas, est lālais un darlais, un colvēcāis
 vīdofas, est vīdofas vīdofas un vīdofas est vīdofas
 attīstībai.

R., 29.8.33.

Sest: gada janna ar E. un par literatūru, par
 vīdofas, par colvēcāis beidzi. Reparatōs vīdofas vīdofas
 nobīdofas, ka vīdofas vīdofas vīdofas, par vīdofas,

var būt cilvēks kā mēs, 1000% nepārdomāts un
 pasapņiemāts. Par tādu patlask tājas jēvēties arī
 Jānis Veselis, kas šķiet ir neapdomāts gudrāts un
 apdomātais par lūgti. Par apjomu jābūt, arī jāpārdomā,
 bet ne tik aukstai, kas ir jau par sevi sapņota un ualdoga. —
 Ja, būtu ar šķēlīti, tiklīdz būtu ir neapdomāts pārdomā
 par savu ualdogu un visiem jēgi. Man tādas sajūtas
 nav bijis un nav. Mani mājās ir ļoti daudz. Jēvēties
 dzīvē es neesmu uztas, tērā nulle, to es jēmu un apjomu;
 bet vai tad literatūra es ar tāda jēvēties? Man
 bijis bellas, ka ir tas tērā uztas, ko esmu ļoti
 daļi, lai nu par to slawēts vai jēvēts. Jēvēties man tēst,
 ka ir jēvēties tas būtu labāk. Mans jēvēties jēvēties
 Saule jēvēties (vai tā ir mēs jēvēties) jēvēties jēvēties
 jēvēties manā jēvēties jēvēties. Pēteris, jēvēties, jēvēties.
 Es rakstu stāstus, bet arī tas jēvēties jēvēties jēvēties.
 Un tā ir jēvēties un jēvēties, un tā ir jēvēties man jēvēties
 jēvēties. Bet tomēr jēvēties uztas, jēvēties ir jēvēties
 jēvēties jēvēties.

R., 5.9.33.

Gandof pēc 10 lūpšonefā dzīvokli nodzīvotāiem padomē
 dodušu pārūacām pūmā dzīvokli.

R., 6.9.33.

Kad es par Sīla korp. lūpšonefā biju J. Jūnāš uzrautājā
 atpūstā, Sualbe bija entuzijs, par to autom. Ar Ropes serandziji
 viņu Sīla veltis esatām, ar kam viņi apmācās, un, vai
 es Sīli jāsūtāt arī personāli. Kāpam arī lūpšonefā, ka
 šom cilvēkam esot tālāk. Nupāt viņi norūpējās ar
 kārdloku drūmāt Jūnāš veltis Sīla štātu, kas esot vāc vācīn.
 To dzīvokli es tū jūbrānēfā, jo gūduš domā atpūstā,
 Sīlis man jēlofā, ka Sualbe ne tūai vedmāfot, bet pat
 nēlā veltis lēdot, vai vāc sāpūnis Jā štātu, ko vāc
 rezūtijā. Pēsanlei. Saprātams, tālāk Sualbe Sīla štātu
 veltis pat lūpšonefā, ko tad vāc lai atpūstā. No vāc to
 bija jēlofā. Nupāt Nupāt Partātijā to arī būvūm.
 Lai Sīlū būtu belāns vācīnēfā, norūpējā nēlā vācām
 par vāc to nēlāf, vāc vāc štātu esot. Šodien
 štātu vāc J. Jūnāš. Interesanti būtu vācēt Sīli un
 lūpšonefā, ko vāc par vāc būvūm dāla!

R., 9.9.33.

Aizvadoties šodien Elui, lai vēl atpūstas lauks, jo vēl
 nēl lauku pārtikumu un brokastu un nēst pētas puacifo
 garšu un dzīvī. — Ēlā šodien tauris ai Ēmuais, tālab
 jau no pēda vta garātae rakma par daždrem
 pūtažmēlu. Mani veļveema uopdus tas, ka saem
 dzīvī dražmū nēst pēdēveji (Maurotus exornatis)
 par Atrāsara (Saulē saimā nēlofe jauks). Jaucotēs
 galvā ai vārdāti stāti, no kurām ijasī apstāfēs un
 attēlofe vienu, — tauri galveno vētu ekantu partinella
 un Turēfas mēstība. Nēlame lītai, ka vēti nēpārdom
 nēpārdomot 10 colvētu dzīvīs. Par Ēmēfēm vēti vēl 30
 to atērotils no bērības, bet jau partinella apstāfēm un
 rēdēmas jastān vopam nēgot nē jēfas. Un tū vēl arvān
 nēgot kēros jē storta vārdēšanas. Kā jau Ēmuais
 parāts, interesantī ai estā storta apēti, tūai gūti
 vopam tos ipeidot, apstāfēt, jo vēti nēpārdom dzīvīs,
 un tas vopam darlā dījū traucē, ka var nēdot. Ēm
 daudžes domājos, nēst vārdēšanu jaudem vē malas,
 tūai vārdēšanas ierūji vopam vārdēto nēlājos.

R., 10.9.33.

Atbraucā rādā Vasarašos atjūsties un rudenšajā gājā
 jaunloties. Pasūlaok tuas karstas saulāras septembra dēnas.
 Ak, tū jaunās brīnīku bagātību pilnās rudenis saules dēnas!
 No lāska pāla tās bijūdas manai jūdij tuvas un nūlas. Tū
 reģem un laulānu lēd ar mūm drūmā bagātību nolāidēs tūā
 tāms smūfums. Saule ar natu stāiņu vārdok un vārdok,
 lēdas, lej nesenās vasaras žalūnā jeltāno mūdžumū,
 veidodama vārdant aplūrošū krāpū dežūrdū, tūā rotājā.
 Kluzā, tūo nūmanānā apūolrošā tūās smāidā bāpūo chlōku
 dējas, apjūoties pūnā dārka pūlōpū angļas — klūnūdos rēģū,
 kas adjūnūpū vērūku rotas, bet arī mūpū pūrotus. Sarāds
 smūfū pūrot, vērōfūmū dabā un colōtlos, un tās apjūnūtūnā
 vārdok tās drāpūnāi māļūmū, un bēpēdōba pūnāpūi mūi
 vārdūnā. Ak, tū jaunās brīnīkās rudenis saules dēnas! No
 lāska pāla tās bijūdas manai jūdij tuvas un
 tūnāmas.

Vasarašos,

12.9.33.

Skatās rudenī, daļa, turpinas. Klasiķi rudenī 57
laullos un notās, uzausi atvērta apfeld lē lēdi, kad
ai es šo stājiņi vēl parastās darba jautās. Man ļoti patīka
aršana, īpaši rudenī, kad viņa stēja dabā. Šī notomus
un stbolās šī bēlējādu varā. Kāpēc viņai adzautā,
tūmēs pārlūpas ar uzirdomato augus kartu, uzburot
acu pūlētā pārpam cota asnu ueta to rādīši ~~no~~ nolūptā
druma. Pārja pa tolaik ai doļjam rādīdi, ja tā labi padomā.
Pārji es šājs aullem jallal, daļādas bterā rās domas
vairādams, par iluān uenens cots jau ueta uzņoga
kā tikai es jats. Polak manus jatus apņema tūstona
un lenuontona, bet it šurki tūstona un Polstofa
teli, tālab ka jēkfos domas es patlak uenstak lasīju.
Pārji jau tikai ar bolām grūtdām varēji jatum globēt
no kreim tēmta, kura vēl labi uenjamaldīju, taču uatlēidos,
daudzas darbus domas un tūs veģas vārlasidams. Vēlāk tas
vā loti uoderēja: parliernāje bterā rās jūra tūi.

Vasarājos, 14.9.33.

Tiņi pabrūņojas, ka jūl. Solis, šis sevi kļuvis, patstāvīgs
 un jūnā nēra opstījis cilvēks, ^{arī} nācis pilnā jūnā
 tādā godā. Iet visiem viņa garais stāsts, bet nu pat
 pēctēnu mā ierēta ar interfu ar viņu. Lai mē
 tā nāc tā, šom cilvēkam no stāds var novēlēt dēlus
 un daudzu literatūra darbi, bet ar šī darba celu pastiprināt.

Vasarājos, 17. 9. 33.

Uzras pēdējās dēlus un cilvēks, stājis vējš, vēss un
 betāms laiks. Vai darbinājis dzeltenās septembra
 dēlus vēl pēctēnā? Betu patīdāmītas ar fradit
 laukos, bet indēnu darbs sauc uz velti.

Vasarājos, 19. 9. 33.

Satīnu šeit kopumā veco kara lēdi joprojumi. Ar
 mēroji stādājos jaunā kopuma nolā un jū totis apmēroņāt.
 Neboji vējšis viņu jās is jādē. — Dēla dēļam un dēla,
 betāms. Tūai Rofai tūrotoles noskaidrojās un atnir dē
 dāule.

Rofai, 20. 9. 33.

Briņi par Juntas Maunītas. Profestēji sarūkot
Souden Pagres, varam Rija un yovince, par ko esmu
domājis jau sen. Bet nezin, vai jdots. Skuti ar tas,
ka Maunīta neman pēdalo kīs, jo jūlot cesāk nodot
tīkai parku doctores Aljamaunem.

R., 23.9.33.

Nejaidot iodeu mafis pēuāca Art. Baumanis,
pētris, dzies pēcojs. Esot tajad rīdymēts, 24. jama tēkolas,
kdotājs Melgrāis. -

R., 24.9.33.

Piri nejaidot iradās Ermanis. Neboja aris vol
se apoldojis, kad tēpāt nejaidot ievāca jūb. Solis,
kas: jātū lardū neboja rādijis un kura jūvāis stāts
āra patlask set jūv. frās. Par Ermanis ^{Silis} nejūvājis,
nāci tīkai ~~mušū~~ agrandzot mējus ar tēkū jūvā
dzīvūti, jūvāi pat vōzes atūzīs, kautjū ar tē
vēl y laundem. - Norunajām stūdas tīs var
līteratūru, jūv. tūru, daizūm dōluas notūkūmē.

R., 29.9.33.

Jesperta Valda trasa dela kvotilas, agri, agri no
 vsta. Prof. Maldova lola, stijas del, ceremonija
 gaudis jau nobesta, kad erados koparne. Novestinas
 man janzam nepatku, jo sil labre cvalti y grandy piti,
 janzam delam man par kruptem. Un ta un mazo
 Andreju, ka voku nozame, krai para pedefi unkti
 un nodol manas vatas. Prof. Maldovs tulso pec
 ceremonijas apstaidzas uz Eymu. Andreja otru
 krupters J. Jons nemaz nehoja erados.

Pape jau labo pec jurdolmas, kad braucu majup.
 Braucot pai Danguvai pital, ka alla, vulcajos jau
 vareno un plasto, kaut ai vadladi kluso un tukso.
 Pape ostas panoramu. Kas ta kustu par pateicisu
 velle ka dam vaktinilam, ja to vestu vesi vada
 Jara belaha darba! Kopai Danguva kustu pelusadi
 dandy vaditk ievērobas vaktinilos un maktinilos
 ka bdy som. Kalab nūpe vaktinilis put dzintens dzintem

Satiku vācār vīrs. Roberts Ņis, kādreizējs darba kanceļists
 darbinieku latī. Dr. Staba, kuram kalpo vel tajad. Profa
 vīrs, loti estis, attīstīts, godags un jauks cilvēks, ar dzīvī
 bsterānisku un mākslas interesi. Mežinājis, jau bez sekunēm, ar
 raksturīgu esību. Kā dandzi, loti dandzi, ar vīri tajad bezzala
 sarīstis par nacionālas apģomas tūkumu latīnosos, bet
 it seviņi par bļējū un komjantūru, kas sarīstojami
 nūru vīrjārbā - vārtis un par valdības estādes, bet
 vīrā iudžuas dzīvē. Vīrūm bezzāles, ka vīrjant neesot

vēlā mīstak tā vīru vīruša lola krāpnieku un bļēju
 banda, kur vīri solī dzīvi. Jāatzīst, tāi jūm vīri un
 mazbet jādzīvē. Nejedzību, godpūru tūkumu, dzīvē un jādzīvē
 jādūlask ū arīstīti dandzi. Bet da nebūtu arī klaidru,
 tīru un godpūru eikūru, - tas nav bēga. Pīlāi to vīrū klūpās
 kantiņas del, rīnana, vīru jādūlask, estis estis kantiņām
 un apģarādām, irāvēji un bļēji, bezzāli, un tā dzīvē
 bēllas tā vīru vīruša bēlls nejedzību jādūlask, Bet tas jādūlask,
 un celgs atīval arģsā vīri labais un darģais, kā par tas
 bēllis vīri mīrģos un stāblos kantiņās. Pīlāi vīrjārbā

vadotās, šķērslobai, maģiņš, bet noteikti constat, ka
 un csk vācu. eņģeļus, ar launām parādībām un veicnāt
 ideālsma uzplauksamē. - Vis atjūt, varbūt tā esot un
 būdot, bet tonis bāzju eņģaļu esvotā atstājot tajadus
 notikumi. Uņņi, Karandri, un bēži pārnuafot un gņeņot
 un vēstēfot, un tad bēži, jēknetam, mēģn valsts un vņģāības
 kņes, ^{tajadēfot} vāstāņus, jēknetis, jēkņis vņus, gņes, tņicāt jē
 vātu, lai vņņ vāstā Aatos estī, godofāli, tņvāli, vāidvāli,
 Vai tad Rņņā vā? Atņ pē vņņam pņvānce, Rņ vāstas, vņģot
 labāri. Uņņi sākis vāt lņņā Pņvānces bēži. Kad
 vņģantitot, vēdrot man cāņņatit. Tad vāstēfot,
 varbūt, drņņķe vņģēfāt ar tās vēfēdņņas, kas vņ vņņam
 vāstēfāt un jē vā vāstā vāstā vāstēfāt un tālab
 jē vā tātāl jē vā vāstā vāstēfāt ar vāstēfāt.
 dēvāņņāņ un vāstēfāt vāstēfāt, launā pāvāstēfāt vāstēfāt
 vāstēfāt vāstēfāt, jē vā vāstēfāt vāstēfāt vāstēfāt
 vāstēfāt, kas vāstēfāt vāstēfāt. Latīņē: jē vā
 vāstēfāt un vāstēfāt vāstēfāt vāstēfāt. Ar tā
 jē vā vāstēfāt un vāstēfāt vāstēfāt.

R., 10.10.33.

Rudolfa Blaumaņa vēstnes valsts raksturojumu. 6-las klubiā (Valsts rēģ. 41). Ar daudzfārtjini, ka raksturojumu parācis, loti maz. Būvās klausītāju pulcēt kārs bēls. Ja nebūtu viena no citām apzondām, kas interesojūtis par Psl., tad apmeklētāju jomā, sau- dēstais, unārs jūvātu tiri bēdofs. Pajad boja tā parādām. Pētīšu vākusnejamā boja interesantā un vērtīgi. Atņikas vārtāboja št. Bēzjēt (jau dūvātus), O. Nouācs un J. Greste. Sēdētā abo pēdējā klausītāju smidnāfē lēf asarām, parādādāmī Blaumaņa garoā tēla humora vālu jūsi jūvājos un raksturojos atņiku un vāļomīgu interēnos.

11.10.33.

Bibliotēkā: J. Ponda. Pēcop un dāji mūnāts. Esot tajad redaktors, vadītā unē Pindroca šter. jēlētām. Klātā jāvns planus un nodomus, nolāsa pūmām mūmāram sagātā vots dātum un interē māni par dāzdem pautājū unēm. Kā jāv agrāk esm

uzņam un atņem tieši, Pronda nav nekas cits
 kā vēlējies dzīvot. Neviens redaktors jau no viņa
 nedzirds, arī to darbu viņi davis tikai kā dzīvot.

Vēlāk P. Dzema sava pirmā dzēvu dražuma
 Paragana vēstis betā.

12. 10. 33.

Vīras pēdējās domas intensīvāku darbu Francē
 atkal nēris, kas gadus pēcus nebija ticis sevī stāvēti
 just. Kadat nopulējis vāt uz gultas. Šodien biju
 jau sībotēta, bet tikai uz īsu budi, tad iegrozos
 un uostātoju vēl Jēpēta arhīva apskatīmu, bet
 tas arī viss. Gribējis jau vēl apstēt uaktarā arī uz
 Jālās Vīnas raktīnēla vakaru, bet bija jāatīk.

R., 23. 10. 33.

Daudzreizas pret rakstīšanu unāk tāda veikal dzīve,
 ka nepūkas ne pagra rokas kaut, ne arī domāt par
 sacereņiem. Šodien atkal šī maza sajūta. Grauzņ
 arī taukas, vai mūsu rakstniecības darbiniekiem
 jēlmaž jāmarģās pa vidu bērnu garām? Vai viņi nav
 tikai tīrā veģetācijā? Vai attīstībai tas jēlmaž
 vajadzīgs, ko šāds maza darbinieki, kaut arī bērderofu
 un jāmānā mērā vērtīgu, padara? Un tikai tad, kad
 veģādas attīstīdes uz visu to nemirī visu zaudēt un
 sadzirdēt, un kad neatkarīgas prasības, kā vērtības,
 tā ārejas, spēj, jātūpina uzsvērtais cēls.

R., 24.10.33.

Stipriete Kaudzotū muzeja lieta. Pērnēnu valde.
 Stiprieti pasaucis Pērnēnu valdes priekš. prof. Balodis,
 aicnā dāms īpaši pēbaldoņus. Teradūses: A. Auhinī,
 J. Roze, H. Albats, Pi. Jālotis, doc. Siron, Bonaldera
 kundze, kā arī Pērnēnu valdes darbinieki - J. Bērziņi,
 M. Silskis un pasts prof. Balodis. Pēc plāstakām

pārņemam iniciatīvu nepārtraukti, ka muzejs uztur
 jebkādu uzturam un kā jāatrod cēli un līdžēji,
 lai to izpildītu. Šī darba veidsamāi nodrošināja
 vajaidu vārds ~~komiteju~~ ^{komiteju}, kurā pastāvējis arī klasesbiedrs.
 Kad doleļ, pārņēmo grābi, man bija jāpārņemams šīs komitejas
 vajaidu vārds. Kļūmāz cerība, ka muzejs nekā
 paments krūtenā vārda, ka lody dom. Arsmās tālākā
 plāvatās apzinas, unbet šīs labi pāraņemam.

R., 29.10.33.

Blauņmaņa plūsmas plāvatās atulātāms un nams 1933,
 Blauņmaņa ila. Saradols pārņems pulis norūstē dalībnieku,
 arī rastrūku ap 25 (tā doļpau uatī nācēji). Jāpau,
 ka tā atceras ierofanūs gara darbības. Šartrū rums
 tie skalbe par latvīsu kulturas centēdēm, par
 latvīpas kulturas ierūdām, un kā bēli nojēli
 Blauņmaņa. Arī joprom vāpa vāds dzros, vāpa gar
 dzros un vāpms dzros latvīsos.

R., 29.10.33.

Man beļlas, latīņuvalodā ir tārai vārds beļģas kā naicīgi-
 tas ir vācu beļģas. Krievu valodā ir vārds beļģas un
 spējīgi uzņemt, izņemot citas tautas, ka to mācīti tāda
 ilgā gadījumā bijis krievu, un nav izņemta neviena
 pat romāņu tautība (ai nuaidusēri tātai ne). Un ja
 atbilstīgi vācu vai otras tautas locēji jāskaidrojas, apmēram
 ar krievu, tad tie daudzi ir tā nebeidzami krievu,
 kā pati šo tautu viegli redzami, nenozīmēti locēji. Latīņu,
 dāņu, tādu beļģu ^{un krievu} daudzi. Pati jāskaidrojas,
 jo tāda nekad nebeidzami tie daudzi un birstāma kā
 šie nacionālie spēki, un vācu latīņu, krievu, nacionālajos.

Man beļģas arī, ka no krievu latīņuvalodā ir
 uzturējot attiecības un atbilstības, daudzējāda forma
 tā ir romāņu tautā, kam arī šis angļu kultūras sapulcēni
 (māksla, fizika, reliģija). Turpat vāci ir izņemti
 senpūķis, par romāņu tautu gūstam nekad neņemot,
 un ja šīs un latīņu valodā, krievu, krievu, vācu
 krievu un krievu vācu, arī tie būtu nosaukti no
 plus vācu, būtu plūsi jalluudi vācu vācu. No

68 tā es secinu, ka nacionālā joma latviešiem var būt
lielā mēroga — vācu biezums un pat tās mūžam
jābūt acīm redzama. Latviešu nacionālā šķērslība
dabiski ir radījusi un rada lažas. Un patērējot šīs
jautājumi par šīs vācu no dažādām pusēm latviešu dzīvē
un valstī, tad šīs lažas top jo dziļākas. Vai tālāk,
brīvēn nacionālās šķērslības, bet šī pati nacionālā
šķērslība un nodarījusi daudzi, rezultāts ir mūsu lažas un jautājumi
un par valsts atkārtību? Vai nacionālā joma mūsu valstī
būtu draudotās biezums un sacelšanās, lai uzturētu dzīvības
nacionālos spēkus un stiprināt? Latvieši nav esot tālāk
nodarījusi, arī šī vācu vārdi un vārdi, bet vācu agresīvo
nodarījusi un vārdi vārdi bet nomodā par šīs valsts šīs un
jautājumi latvieši. Un būs lažas tālāk, ja no latviešu vārdi
atpazīt tādas plebeji vārdi vārdi kā Joh. Kaula sind
doe deutche Feinde d. Letten? (1933), kam plebeji vārdi
Kiedra. Un tālāk var būt vārdi vārdi. — Un vārdi, vārdi
un vārdi vārdi vārdi. Un vārdi latviešu vārdi vārdi
vārdi.

R., 5. ii. 33.

Apbruņojuma daļa esotā pasīdomība un
 pasīpārloceība. Dažas dolus atpauk, betons Egstis
 bija atvejis bibliotēkā nam simetris, brāla autoloģijā
 un arī Joferta vētnu domātu. Pedejā Joferts esot reācis
 itka optodams jodu vejdzjofoto. Kad es tadu jānietomur
 norādōj, ar rādōdams, ka Joferts ve tā nas mārofojus, bet
 Prande, jo tas nūjējis par ilustrācijā, tad Egstis domā tā
 kā nūstakūjis, bet taj gaida atkal saun pasīdōnā saun
 tālā. Pā ka pa tās bija luācis arī J. Luams, tad
 Egstis jo šūdkis nēmas paglēt saun personu. Kad bija
 norādōjis, ka nūms nūmaf nav bijis un nūw rototū, tad
 rātās jodu darbu slāvēšana. Vēlī jodu lastu esot
 dandz rakstōjis par māku un rakstūredību un nūw tū
 mārofoji ka tū nūesot uko pūkst, ka ko atpauk.
 Vēl esen vāclārisis saun lēlōy Catrōjis renesansi, bet tū
 bij pēdējam lūstam vōd pateiktis tāisni tā ka nūjēsa,
 vāriemam nūesot jāi nodarōt, ka tas ve es tūw rototū,
 notierot. U. t. t. fānloģijā. Es gan reholu, ka es tū
 par nūjēlātās domās nāra un nūwā lūot, bet tas, ka
 jāu ve Egstis, māz esēje. Apbruņojuma pasīdomība
 un pasīpārloceība.

R. 7.11.33.

Ar bēlu pasauli ielasīju formā, ka Nobela prēmija
 literatūrā šogad piesūta Ivanam Buzinam. Krievu
 jaunā literatūra jau senā laikā saistīta šīs saules
 dabas un dzīvības tēlotājs, šīs brīvības krievu vārds
 mākslinieciskais. Viena rakstnieka īpatnība - saules
 kūniņu un tās, ko mata, vai ko domā un runā, un
 lēnās jaunas gaides saules apskaidrojums. Pat krievu
 sāpīgs mūziķis dzīves izdošana viņam nebēta HZ
 smaga un drūma, kā citu rakstnieku, bet viņš to
 redz savādā veidā mēlā un mēlīša saules
 atspulga. - Saules kults, lai jau ne tik saulainā
 upurē un gēlē, ļoti augstā mētā un mūžs
 Es vēl tajā esmu tā nesaukta par bērniem, ka viņam
 būtu Nobela prēmija piesūta, kad cēts bijis puslodes
 izjautāts, ja mēl mūžs sāpīgs un antiķīpi
 mūķīgie intelektuālisti nebūtu gulejot... Domāju, pretu
 vāca maza mājiņa no mūžs universitātes pusēs, un
 Parnis kļuva Nobela laureats, un jau Latvijas un latviskās
 kinterisotā dzīvē un mūžs viņa pasaulē „Nacionālā
 slēmi” vajadzēja, cik tā bija viņa nacionālā lēta.

Satiku valla upeisi Arvedu Juelgen. Igo ueljojn redjois,
 un kikko kikko jazonu. Ai uokt erot nofulojis koveruollos
 vortok ka trii ueljos, unjat ujeu kikai juacis. Es acis
 ujeu eplotu. Man joma dndedana, uelkus par to ueljo
 ueta teicis. k uelbelatun, berruus, ka ai trii novetkai,
 vortok koi oluypoti ueljois colvells doloa vruelleto?!
 Jurofai par darba apstailien, kas dozjan uenieroji un
 burjmadni, burtot jainulle cto darba laus. Bez tam,
 tuvoties unje angribi Rofas unjei kervare,
 jomunajin likidot. Ja, tads ujevats ju seu
 vluu sahdedstas un vaddstas un dala - novceinat
 un maust vortok efo dlo klu. Ma arola jflokha
 mazmatu lejsam no laudien, un vortok efo jarezi
 nostadsto dlo klu radstu kikai lezdarbuolus un
 slopnu!

R. 14. 11. 33.

Latvijas 15 gadu partā vēstures sūtis. Brīvībai,
 jaunai, mierīgai, zvaigznes dēlam. Tā ir simbolizē
 valsts un tautas turpmāko būtni, kas mums ir dēlam,
 pēc cīņām un gūstību vīknes pārvarēšanu, locekļi, iedzī
 jāmā, mierīgam radošam darbam un kultūras dzīves
 uzzaukšanai šeit jomā. Šī laudis, kas jau no jada
 sta dzīvi kustas, bet vēlākā pat mudzēt mudzēt (kā mēģināt
 karogotās ilās (kā saka - mēģināt ilās), tāds tāri
 laimīgs, it kā mēģināt latvijas jūmas kopāpazīt.
 Neitā mala, neitā ariņa, brāvēra, mārdoti rasplota.
 Pāda jau latvijas daba no senu senu dēlam, un
 būtu labi, ja tā varad uemasistos. Tā ir augstas jomas
 kultūras pazīme un beoba.

Jūma ir mēģināt valcētās un latvijas un dzīvības
 nacionālām karogiem rado topm galotnē, kas šie
 tūmā jādā jūmā jūmā doheji, projektoru apjardnoti, leņķā
 vējībā ritmā mēģināt un jūmā jūmā kā savas beģu
 mēģis. Pēc jūmā atdā jūmā un mēģināt jūmā.
 Augstā paceltās, mēģināt jūmā nacionālās

krājas. Tā atgādonāja Latvijai un Latviešu
 nelabvēlīgu, kas vēl cerot parū ženi arī tur Jus
 pastiprinās vai mājoti apstāt loģi, ka Latvija var
 nolūkoties un mērīti arī kolokofas jāis vīpa stāam
 naida apādām un nelabvēlībām, la vīpa droši st
 savu nolento ceļu nānotuēi pūts. Ja ir laudis vōl,
 kas jāis na cōdunālos sēstos nepēdātās (vīpa. bēla daļa
 vācēsū), to pat sēpēni nōd, tad tas vērāta tēmi
 vīpa padē žemīdumam un nekultūralēm.

Bez bēlas pēpērdības arī vīpi dažāda veida uztēbas
 apbēsmājnūi sarai mēlōj (sajilūi uz brāļu kapēm,
 parades, sētku dārtlōjūmi etc.) Pēlājiņi kļu un
 nāam loģu apgādājūmūi. Si vēlūstāvība un klusā,
 apgārotā pācēlētība, brījam ižjots mōnģūms, iēpēsmāja
 katru sētku dabōvīllū un nēitrālū vērotāju.

Apjājām arī Daugpils mātā, kur sētku padzūmām
 nōemūrojūti, nūm cēti tūa kugi. Kāda bēla jāvērtība!
 Pēms 15 gadēm, kad arī man tē loģe un grāmatu
 jostā bēla jāpōlda jāis pēnāllēmūi, nūm karām

viedā bija labi ja ja kādai laivai vai flotam,
 rēti ja būvētiem. Poreņ crustāji tieši gan, ka
 vācu laivniecība vadās, ka vēl laipnāji tūlīt jā
 neties; bet vērpus, laivām, jau veidoti, ka pēc
 15 gadu te stāvēs un mē kara flotes daļa. 15 gadi
 ir doļgan. Es baidos, tomēr tas vajājs bū atī, ka lēkas,
 tūlī daļas vedetas nū mē vedus atpakaļ te vāji
 apbūvētos, bet lēkas dzīvības, mēstības apbūvē
 crustāji apbūvētu varas lēkas.

Neapmē viedā, kara apbūvēti, uzskatu to par
 lēku esības nepēdēšu, par launumu, kas lēku plūsti
 spūdam, ja to varētu spūdot. Bet tomēr, kad tā stāji
 ja viedā kara viedā kā viedā, tad viedā spūdas tāda
 savāda paestā lēkas spūdas, ka arī tieši bijis tai
 burvīnā, ko viedā mējam apbūvēs par lēkas
 atbūvēšanas esības. Savas unīe lēkas (viedā
 labi, ja šī dūgā nacionālā spūdas, kas viedā

Sodam vadus cilvēks un darbos, labākos jo vairāk^{ps}
nostiprinātos un iņemtu tautas kultūras aspektus,
kur to tā īpatnību labi varējotie uzņemt, estas tautas.

Ry, 18.11.33.

Pē Valters un Rayas pieņāca Prunda ar savu
dzejņu krājumu. Pils ziņas un savu dzejņu iluziju
kārtas. Caur un cauri arto dzejņos. Ārta var
saudem nodoms, daļādrem fantāzijas arto
izdošanas plānu, par darbu... Arī vēlāk bibliotēkā,
kur atrācis vāc maņu ^{kovā} ar savu kundzi, savu garo
dedyšu ~~ar~~ nemaz nav jādējis.

Ry, 21.11.33.

Bibliotēkā Austris, ocl ardu ar savu jāzeto
opēto aci. # Loti mērogi tāds jārāves, tūā vērās
pālsis, kampan fārsi mōs. Kad ilgāros, kad acij
klaus jāzeto not, atnēt ar roku un notē: " Vai tad tū
mana darīšana vai jōta? Vai vālofēs ārti, es vādu
vadēfēs kalps."

Ry, 22.11.33.

Jau padzīmē, ka turpinās gros praktiskuma
 tendenci kultūrtāmas izstrādes un audzināšanas,
 vāpju kultūras polstīnā, ideālsma uztēšana, un
 gādā, ka šo tendenci ievieš lauzas dēvē vāpda
 tija un veida nolā un ištādēs. Gādā, ka par modes
 betu valdeis, teicē, ka "Mola pētījuma dzīve", lasā
 uentus, kā bekas, nav iedomājis un mēģinājis padomāt,
 ko šāda vāpda savā pašā konsekvencē sevī veij.
 To jau vāpda dant vai tas, ka vāpā izstrādā
 tija nolā, - lai tā būtu pamatpola vai jinnāpja -
 programā, kā dēvē polstīnētus (vāp. lauzas mēģē,
 mājturību etc.), kas ištā simbolpēti šo nolā
turpināšanu dzīvi, bet kas savā būtībā tomēr
 ir tikai abpārds, aroda vāpā vāpē uz vāpāpja
 izstrādes veidma. Ja būtu pamatpola jinnāpja
 lasāna, vāpāna, vāpāna, labas jinnāpja,

verte, ģeogrāfija, dzīvotāšana etc., - tādā veidā izlo- 77
tojis pasauli, kas attīsta un izpauž viņa intelektu,
veido viņa personību, kas taču ir jauts svarīgākais
dzīves moments un atbilstošs piedāvotājam, tad to
noveicma kā nepieciešot, kļūst netā tīri militāris,
praktisks, pūcīgs. Kas no tā var izpaust? Neļaus otru
kā kultūras, viņam to satīrām nojēdama, kas
noticē kādas tautas ~~kurā~~ eksistenci un noformi estu
tādu stāvju. Es esot uvaru absurda tā cēma
"mola jātūma dzīve", un patērētā jautāts ādi,
"dzīve jātūma jūdai", t. i. dzīve jātūma kā idealism
centrēdam, ko dēsta mola, ko veido mīļojošā mola ≠
zinātnes un mākslas pasaulē. Palab parēdji vērojot,
noticēti jātūma no aroda izloškas un abas
tās vērojot kopā un jātūma, bet uvarā nepaust
un uvarā estu uz otru veidā.

Sām izloškas, un kultūras kādas jātūma,

praktiskuma tendencēm kromi tajad uzskatīd apņem
 agronomu un lauksaimniecības darbinieku ierādījumu
 izglotības ierādījum, kur prasīta pat lauku pamatizolas
 galda izīstāna no polietilēna pamatizolām, Ar vārdu
 dakt, esuldzīgi lauksaimniecības gādā padarīt par predstāvītu
gluži ierādītājiem, ierādītājiem, kam varētām ierādītājiem
 un vārdu padomā, kam ar gāra daktāmas to
 no ierādītājiem prasītu. Reālā abpusēji ierādītājiem.
 Es, netīcu, un tajadefī vārdu daktāmas to vārdu daktāmas,
 un ierādītājiem tendencēs vārdu daktāmas
 lētās vārdu daktāmas. Bet vārdu daktāmas
 centīti ir, un vārdu daktāmas, ka tie var vārdu
 lauksaimniecības kultūras vārdu daktāmas. Lauksaimniecības
 un vārdu daktāmas attīstīti tie netai laba vārdu daktāmas,
 jo tie var padarīt lētākus tie vārdu daktāmas.

R., 25.11.33.

Maņas: Jānis Mednis, A. Čaus, J. Kadolis, vēlāk
 Dž. Čudro. Tā kā arī Ernani nav vēl arbraucis
 (braucis vien tikai vīrs), tad vakars pāriet ģimē
 pārnuāš, par jaunatim parādām literatūrā, īpaši
 par brīnumu belo dzēšas ražu, un par notikumu
 dzīvē. Īpaši daudz īpašās mednis par līsti, par
 ģipšim Plandi, vēljo alu vīdēna neatpūdošus
 par dzēšulim. Aosta par leondijsa ūrgas dzēšas
 atnīpū, kas varot nastot no jūliem vīdēna atkārtas
 estu mē dzēšas, bet veselus dzēšalus (Pūstūru,
 Ģeti, Rouzamu u.c.). No Fausta veselus gabalus u. t. t.
 Srunāš pa vīdēna daudz agratību, humora, joku.
 Ernani labi sastot domas ar medni par līsti. — Čudro
 spēle Bethorenu un Čadovskī. —

Uz latīņu vīdēni nacionālas ģimē vīdēto
 rakstnīcēn vīdēnu tā i vīdēnu affāģīti, laiks ģimē
 pašājis tīri vīdēnot un pašāģis uz vīdēnots ģimē.

Ry, 7.12.33.

Gada noslēguma. Atvēršot, kollektīva dziesmu
 daudz darbu, tā kā šis gais nedēļas atpūtas un
 arī turpināt dažas kollektīvas dziesmu buržuaini.
 Esmu tonis pilsētā, ka par ja labizjūta un mēsotā
 veselība turas, aturot jomām dziesmu režīmu.

Šodien pabeidz darbinātā rosta cēlote kollektīva,
 Hendaša, mājiņa, ko darbinātā kļūstot par jaunu
 dažādām pilsētām. Garāk un ja dziesmu,
 atmiņas kavēdams jauna veselība. Pkai neesmu, ka
 arī tie ka paranti veselība dziesmu bez veselību
 slaudzotāmas, lai jau veselību padusmētos latviskām
 nav darījuši neta laba, colomāma. -

Katru bērnu ieteikuma Jāla jūma izradē
 (Kuc. teātri), kas Munda inscēns un dziesmu labi
 sapatavots. Jāla jūma dziesmu, tā tad teātra mēlāpājam
 par nopietnām izradēm interese ir. Kāpēc tikai

Atā tēm var. un tō kopretuo intezji respentēt,
 sniegt kopretuas lufas, bet ne tūkas un brīži
 nejedzijas vīglpatīku palomas. Katjam meteoroloma
 omuloloģijas dātmas, lollas, pauri lasku jam
 pārdzīvotās un tajādūei varis itāi apjēgt,
 tomēr ar savām problemām un dzīļu domu roņņājnūrdm
 meteoroloms uelad neatstās katdāņu uelaldzīfu.
 Un ota reātas lufas, kā Maņa Pratoje u.c., tās
 nepauds uelad savm dzīlo un dzīro uelaldzīfu
 jēkūrdm.

R., 28. 12. 33.

Domājis sveiku laskā dandz bterāriski to partrādat,
 bet nekas neveicās. Kavēfer tās kā garis sapurums, kā
 uelaldzīfu, kā Saubas. Es rada arī lollu smagumu pūto
 tādas vešās, gūbas atūert vīpai radītrīcešai ar voku,
 aipet kautkū dzīves nomalē, laudos, pū dabas, pūca tās
 par dīva pasauli. Bet vai tad to nu kāds var tā
 ijdāt. Un vai tik patnūlop colūds dīdāt but? Nevels
 tau uava uelms jats, katrs dzīvo lūpērvētos un
 dātst ar tēlu, un to mīti, vedūst adpūst.

R., 28. 12. 33.

Bibliotēnā vēturiskās P. Beifro. Grib zināt, vai es
 nevarētu bibliotēnai iegādāties dažus svarīgus dokumentus norādītu,
 kuri būsna latīnisku betai par laiku un priekā vācās vācu
 nodrošo un krājniecisko valstīdu. Kopam referēti Jāzēdes pie
 tādsu pēllūt un mēti pālcis vad mēdij. Pēn. ap 1905. gadu
 Vīspnes gubernatoris ziņojot uz Pēterpili, ka šeit pie vācēdēnu
 bēla vēnā ~~un tāds~~ not cauroši vācu mūžjuokis, vācās vācēdēni,
 un tāds vācēdēni, jo apmetušies vācēdēni par vācālu kungu,
 vācēdēdēni, un ko. Vācē, gubernatoris, ieteikta būdēt
 mūžjuokis laudmārdala un laudratu koleģiju, vācās
 gūcēnāt vācu vācu, tad iedzīvotāju labklājība un
 vācē būdēt vācēdēnāt un ai vācēdēni vācēdēni bāzē.
 Un tāmsēdēni. - Pēt vācēdēni? Vācēdēni ar sam pēd
 gūcēni tēlu un vācēdēnām (vācēdēni) Pēterpili par
 pēdēni par vācēdēni, un tas vācēdēni vācēdēni vācēdēni,
 un vācēdēni tad šo gubernatoris pēdēni un par
 kē vācēdēni, vācēdēni, tendencēdēni, un tas vācēdēni
 tā vācēdēni laudmārdala un laudratu koleģijas vācēdēni,
 kura būdēdēni ieteic gubernatoris. Gūcēdēni,
 un gubernatoris vācēdēni pēdēni, un vācēdēni vācēdēni

jalstka ja vccam. Tas lollu vezi pierada ai to, ka
 kristim vara un mstundziba, un ja msofokasofu mums nav
 bozusi nellad naeronaoli tie bostama un vai Adja,
 ka naca bregmas. ko tam taizni jarmaras. - Beisstram
 sacoju, ka jau tadu dokumentu pirmā celbam bostu
 jarmarās, tie bostu (maršāde) fotografu jūkojē. Varetu
 ai bostotaka gādāties.

Uēlāk Prunda, bismis, rajūmots, atūzis jaunā
 auzes jaunā daska l. un. Uzpār, ka jau bregmas, un
 bejjala aprantis, lody beintūdehai raivis, bet ai pasjalārtis.
 ko auzes cete belas betas, laujan es bīdum, aprādādam,
 ka nejuak jāsok smaja votsauas. Pāds pat intūzūma,
 un tikai votsauak eutūzūma jolus, ja dalai pat
 kariops kā vkt pat ai tīs auzes l. un gatus. Bet
 man tads aprantis idealoms, dzejiska jūjura un
 pasjalārtis loti arveta votsau, un es lody ar sō
 jarmenti vajūleatēs, eoz bostūki lūfu, ja si auzē
 sarku jolati bēs un jret tautā! ko vne tad vevastu
 bostotūmas un votsauas laulā vateit votsauhai? Dzejūmots!

Kas par to, ka tā vorkot, nejuaks, ka domā, ka lab tad
 vne vajūmots, jarmar molsa votsauot.

Ry, 30-12-33.

Plugi agrađam alio an Elni vleo un papirorru
an fenuo padu.

R., 31.12.33.

1934. gads

85

Drošoni ir daži cilvēki pēc savas dabas un temperamentā,
un domāni un nesamprātīgi, kas netiekta vairāk, daudz
savos uzskatos. Dāža cilvēka nevar tikt arēji, fiziķi,
cēst, viņi ir kaut kas pretī, lai gan viņi pat savā
dabā ir ļauni, nepareizi būst, bet daži turpretim ar
vnu pamācīgo psiholoģiju ierēji, uzskatos tomēr
būtu jā atbaida. Daudz perversitātes var saprast
vairāk. Jāpazīna rakstura un uzskatos. Es nekad par
vnu neesmu bijis sajūsmā, kā arī to spazmas, bet ar
nekad otru neesmu mēģinājis izpētīt. Patērēt man ir
redzēt ar savām acīm un ar apskaidrošanu, un apskaidrošanu
tā, ka nekas pat pretī runāt un aplaudēt atpakaļ. Tā
tas bija Jodens. Saruna nekad ir guāta par doktoriem, Es
opticos, ka aut. sub. Valters un Rāja daži nekad, ka
neapņemas Jutas Maunosa operas Doktoru, Jodens...
bet Jons apņemas, ka viņi to nekad nekad nekad, tā
izdot 10 darbu. Pādi autori tā Doktoru, esot daži
un no Valters autoru forma jāpasargā. Vnā

esest uelmarst par wādu Dostojevski, Rollans, Papre u.c.
 dardēt wādu, ko nu wēt sūdod. Es uzņēmu, ka katrā žanrā
 ir autors ir mazs katrīši kā lajādi Pāvli Rozstis, ko
 wēt arstārs un pama sūdod, un ka wētārs tāds uzskats,
 ka ir gūji katrīši, loti jokus etc. Bet ~~es~~ Jans
 pacelāta balstis uzņēma, ka wēt tas būtu wēlusi wēlējis,
 ja wēt būtu iedolētu ministrs, jo ko laba tādi Dostojevski,
 Rollans, vai indēru darbi wēt tautai dot u. t. p. ?!

Es jau pa jollam wēt rebellos, ka gūji otrādi, es būtu
 wēlējis tāds Rozstis un ^(morāles, pēgurs, bēdē un wēlējē) ~~semitēpjis~~, ja es būtu ~~indētu~~
 ministrs, bet tas jau wēt bēdē wēlē. Jans bēdē jātārs
 wēt wēlējārs uzstārs par pēlētārs žēnu wēlējārs.

Koos tu wēlēt dandz tēkt? Bēdē bēdē wēlējis
 jāstārdārs un jāwētārs pām. Es bēdē dandz ir tā
 kā klāns, ne jau pām par žēni, bet par tādu wēdē, wēdē
 arstārs Jans, pat wēt wēlējārs būdārs. Man bēdē wēt,

tu wēlētārs gūji wēlējārs, lai bēdē wēdē 56 žēnu klāns!

Par wēlējārs wētārs wēlētārs. Kā wēt tāds wēlējārs
 pēlētārs kā Rozstis u.c. arstārs, un Dostojevski,
 Rollans u.c. wēlēt?

R., 2. 1. 34.

89

Zīmīgs desmitgadīgs laiks mūsu baznīcā, Akadēmiskās
Mācībspējas darbu daļā. Prof. Krievskis sauca mētrumu
iesāka, kēlā mēra dobumā un ai nolēdza uz jēi fērtā
dēfēs vārdēn. Sauke autēnos, īpādi uz pēdējo paritē
"Ja pēt saulrēti Es ar pējēn sējn, jūitē maus
māntojēn, jūitē maus cēlē, kur ējn."

R., 10.1.34.

Lebrauca Ērmānis. Palskot kādas nedēļas.

R., 10.1.34.

Uz ielas apturēja Lēfē-Krievskis. Jauši vīti tas
pat unjān rosmēfais, oterāvīpē donu un jānēn.
jārjēlūnēi pārdabīs, tēvā mēlēsījē jau mānēnēn jēlētēs,
sērātes, vēcēnē jālēcēs, tā dāzēnē jādēnē atpāvēl.
Sūropē, tā gēvā lātē. Krievka jau vīpā māpō
otē klusejot, unējē Grosbergs lotē atjēvījē un
sān vrot itēcēs vācēn Rēj. Pundšānē. Re Dultēnē Rēpēs
tād ai dāzē vācēlēs vējērasot: "Haben sie dol māpā
otē?" Pēvot un ai lāsot. — Vrot jūtāvōjot pātābān
otē stātē pāmātē Blūvēn, kas slātējē Pēdētōjē.

R., 18.1.34.

Mafās, pēc igauņu lasda, Jūlijs Silijs. Duz pār uāca
 ar ģimainis, tad rādās joksānās un jannās, kas
 ierlga lōz pūst. 11. Kromāroks par lōstāturā, bet
 pa vārdem ar par dažādām polotipiem notikumiem.
 Ar pārdēl netaktiķem, par refektīpēm, ab ar Sili
 atpūnām Kozas atpūnām par ģim. gramatā Atpūnām.
 Tā kautis rādāt var tādai jara stulbumā,
 sevī joksānās. Tā kas vārdē Krotā, bet vārdē Tā
 Krotānās. Bet tā par lōzē Kozas vārdē, un
 ierlga, ar par pūrdūmā vārdē vārdē par vārdē pūst.
 Krotā ar par dzevānās, bet vārdē vārdē. — Ģimainis
 modna ar dažādām polotipiem notikumiem kas belāpā
 ārcā, tā sūpā vārdē. Kolēvā Tā vārdē
 vārdē, ar par celta pēda dūre un vārdē vārdē,
 kas tū vārdē vārdē ar Ģimainis vārdē vārdē.
 Ģimainis vārdē, kas Ģimainis vārdē vārdē
 vārdē vārdē.

R., 20. 1. 34.

Skumji, ka mūža kopējās dzīves laikā būs
 pārmērīgi man pārvarēta mana māda daļa veltam
 pašam, bet manas mīļās dzīves labvēlībai. Bet vecā
 stila šī daļa pārņemta ar Kristus dzimšanas daļu,
 un kaut gan pēc jaunā kalendāra šīs daļas mums
 drupka šķiras, tomēr būs jāpārcējam vai par tradīciju,
 ka šai laikā būs vēl jāpārcējam. Ar Kristus dzimšanu
 Jopad un Jūlija cēlādi. Vai būs vēl kāds
 apstāvēt? —

Apzīmējot strādājus: Čuhā, Anša, Rīch. Rūdžis,
 Jūl. Silis. Pā uā ar Ernānu te, tad ar Jūl. Silis
 apzīmējam viņu mācām (pārcējam būs tikai Jūl. Silis),
 pārceļamot gan kara laikā atnīkās, pārceļamot
 gan bēdīgākus, gan veltīgākus pārcējam, īpaši
 celtni nosvētāmos uz varas un vārdniecību —
 uņģlības jūsi. Celtniecība, daļējus vārdi
 šūā būs. Bet galvenā uņģlības daļa. Vai
 būs tā turpat kādām kultūras daļām pārceļamot
 jeb ~~ar~~ būs turpat kādām kultūras daļām pārceļamot?

R., 28.1.34.

loti nesamprātīgas spaidības. Man jau lasām
 lūm tādā cilvēkā pasaulē, kas ar viņu varētu tā
 tuom cilvēki pārbaudīt un pārņemt. Mēģināt
 ar viņu un dubļu labi arī ar viņu, bet redzu,
 ka vēl es būtu, arī vēl Eņģeļi, tā tas nasa.
 Savā aude ~~ar~~ vārds, Prūda, vārds, dārgi dāudz
 bezzarību, netautību, parāda bērnu mācīju šķas
 un jaunas strādājumus. Kas no dzīvības to nesamprātī
 spaidst. Uz viņu to atbrādoju. Ja grib, lai lasu nojas.

R, 30.1.34.

Problematika pēc šķa laika atkal Veselī. Kā ar visu,
 senāca, tūlājis, grozījās, bet netaisnība neteica, tā kā
 uenar dzīst, vai nācis tāpat lasu pārbaudams,
 manū apraudst gribēdams vai kādas vajadzības dēļ.
 Lasām man nebeidz dāudz laska, ar tonis uzskatījis
 kādu pusstundu, nolūdamus sarunas par jauno vārdu
 notikumu literatūra. Būtu jānos par viņa vadu
 darbību, vēsturodamus, ka "Daugava" tajad šis vai
 Vesela kults nodrošināts u.t.t. Bet šelas pieredzes
 vāriņas jau ar viņu ar visu sēnā spaidst, jo pat es tu
 uzskatām viņu valstis šovī nesamprātī, neļūstī. Pajāt

R, 1.2.34. la V. šķots, tā kā šovī uzskatst par nemaldīgu.

Pāris nedēļas par Pēteru nolaudējies, Ernānis šobrīd
 apbrauca atkal uz savam Pēterim.

R., 2. 2. 34.

Šķīsti mūmija vēstule no Pēterim. Man ļoti sāpīgi un
 smagi, ka viņu parisi norīņoj drūmas sajūtas, jāpārdomā,
 apņēma, ka viņa ^{itā} nēma dzīvot pilnu pilnplaušu dzīvī kā
 estī. Un jēdzī laska, ka viņu nomāc domas par slomību, kas
 nemanā vēl nav konstatēta. To viņu vajadzētu pārvarēt, jo
 patiešām, cik to viņu vēl dzīvī, patēji dara brīnumus.
 Šī dzīvī tā dzīvi savi saņemtā, nav valāda kuzla.

R., 6. 2. 34.

Pēterim atā Krola. Atņēmi man un Ernānam
 savu dzīvi gramatu Sāpju laikā. Dzīvi patēji jāpārīst
 viņu draudzības un vēl ar dzīvi gramatu rokā. Vēji
 turēji viņu pilnīgi par apņēmtā no dzīves. Pēteris un dzīve
 laska un dzīvi, viņa tēica. Un viņa turēt jāpārīst
 par savām reģijiem un atējiem jāpārīstojumem,
 opāsi tāra un revolūcijā laska, kad vēl tam viņu ai
 jāpārīst, kas lēnām patēji kļūst dzīvi tādā. Pēteris
 un ar dzīvi jāpārīst atēpām jāpārīst atkal
 dzīvi patēji dzīvi.

R., 6. 2. 34.

95

Rojā dzimās angļu-latviešu tuvinātānās dziedība, kas
tāpat dzimusi kā cēsi lūgi darbojas arī prof. Str. Kalvītis.
Jerozimaļa lūgums, arī mani. Man lētas, ka tikai dovas
orientācijas latviešu valodā par metību: veltis uz krievu
un otru uz Anglijas un Francijas pusī, sācām vācēm. Krievu
latviešu paverēs, kā tas lūgi arī agrāk, pabās jaunās
izredzes, bet uz Anglijas un Francijas paverēties kultūri.
Tā kā es esmu angļu valodu paverējis un ar angļu
literatūru turāk redzēju, tad angļu-latviešu tuvinātānās
dziedība man nupatīpa un es tāi vērtā. Ja mēdus,
darbosos arī tāi.

R., 10. 2. 34.

Labi, pabās veltis uzrautība veltis no Jūnijas,
bet mūža un drūma sācām paverēties. Es paverē:
lasām veltis dovas itā par paverēties apsverām, dovas
salamsta, no tās pasaulē, es turēs tiku paverēties labam! Rēn
vērtība labvēlībai.

R., 13. 2. 34.

Pabās tēnā Volads, kas paverēties veltis organizācija
Raidlām krievu paverēties. Esot nodomājis tādā organizācija
vērtība literatūras veltis paverēties, esot paverēties
ar mani un dovas apsverēties. Sācām ar paverēties, veltis
sācām tūpēt.

Ry 15. 2. 34.

Maida Kurmāšana pasaulē uzturējas. Aras uzturas
 ievaida strāvas loģikā un pasaulē apstāst un uzstāst
~~ar~~ ar ~~ar~~ ar kultūras pamatprincipu un tādā
colēcolai, jo jēt uztur uz otras izstrādātā un
 idejas vārdā. Vai tas nav absurds? Kas represento
 Krievija, Vācija un tam līdzīgi. Arī Austrālija un Austrālija,
 kā Vācija vārdā kā ražotā katlā polgona vārda. Kolosā
 grandz est est, bende est est, moda est est.
 Negribas pat lasīt sāpīgos grieķus un romānus.
 Bet kā toem, kas tos tur pārdo?!

R., 15.2.34.

Majas Silis, vēlāk pēdēce Viola, kas pēdēce laista
 drūmu rātsi atkal pēdēce, lēnām un pasaulē. —
 Silis sūrofas par drūmajiem notikumiem, kādi pēdēce
 laista notikums, vēlējam Austrāliju. Sagrotaus, ka be
 pēdēcei nav. Bet jē ka estā lai novēro uzturā
 naida Kurmāšana, tautu, šķirni, reliģiju un
 pat jūpu starpā. Kādas, stā colēce pati pēdēce
 leis jūpā.

R., 23.2.34.

Boblotekā Čaks. Surofas vai sausu depresiju, kas 97
nospežot jau ilgāku laiku. No kam tas nāk? Vai ne no tā,
ka mūsu dzeņu fāndis viņas apriet jaudaudz, prom no
dabas, vēlreiz, tikai kaslaid sadzīvē? Varbūt no tā,
ka šie viņi saņem un precētos par belām un
maastām parādībām ne dabā, ne cilvētu sadzīvē?!

R., 24. 2. 34.

Bobotekā abi ar Elvi šodien jūriedu etnogrāfiskā
izstādē. Daudz maista, ierosmota. Man ļoti labi
patika jūriedu zemnieku celtnes, lai gan to nevar
savest par maastām un sarstotām neta mūzejās,
tāsi Vidzē.

R., 25. 2. 34.

Boblotekā Pronda, diezgan noskumis un saurus.
Kā arī neaplatoties tā bijis cerējis, jaudaudz bels
jandēji un, tālab noteikti ar 6. numuru nolēmis
izdotāmu pārtraukt. Vai tikai bēdīgais vīrs neesot
jaudaudz mašīnu parastībās, sablaucējis? - šis
vēl tālab jēdēji man ievācējis.

R., 27. 2. 34.

Bolševitiā Unaus, pārsteidz Pores ar spuldzundēnu
 politiskos un sabiedrības pautājumos. Runājat par
 tajādējiem politiskāne Anglijā un Krievijā, bet
 valst un sabiedrības apspāpējiem, naudas krāvējiem,
 vlnas dēļas dzīvotājiem, bēlā sabūtu māi izsārta domes,
 kas stigi lēpjas socialdemokratu uc. krejo strāvu
 uzskatām. Ja, tālāc rūstums par nepēdējamu novēd
 cēlētus. Nav tad ko burtot, ka nav daļāds demagogi,
 politiski vāpjasji norakoti' dēlātārum cēlētāji, kas
 500 nevēdējos mēsu pūtas saprāpēj dānā vārā un
 nodēlona dēlātārum as. Vai latviešiem arī dēf nepēdērs tāda
 runda?

R-2-3-34-

Šodien angļu latviešu latviešu-angļu bēdēbas
 lobnāšanas sapulce, loti augla un dzīvā. Mācāma
 dandz arī angļuvalas mācēbas spēku. Patīkams, ka
 dēf arī latviešu dēf atpūlona dēf no sūas vācē
 vāpjasbas, lēpāda un vāpjas dēf arī cēlām kultūrkēlām
 Eiropā. Man personīgi jēc Krievijā angļu bēlētārum a
 tēlusi sūpātā dēf un tālāc tāda bēdēba dēf

ja prātam. Darbot atbilstoši valdāni intelektuāli 99
Dabari abu tautu starpā.

R., 5. 3. 34.

Erādās aktual Ēmuānis. Pārsūtīt kādu nedēļu.

R., 7. 3. 34.

Ar Sili un Ēmuāni norunājām Torvāler gaudu
lēt jumaltā. Uzraudzāt jācēlojam vecās daru
laika atmiņas. Pajād var ^{šiem mēģināšanai pārziņojumiem} uz ~~lētā~~ no atbilstuma
notākoties ar zināmu austerānīšu, pat humora,
bet pa kāds prastu, vai mēs kāds veltos tos atkārtot,
tad mūšens atbildētu ar noteiktu ve. Nav vēlā
nefērtāta par kam, lai jau bēzū vai tik drof 50
nefērtāta cilvēci dzīvīs norēst.

R., 13. 3. 34.

Loti bēdīgi, ka Krievija barona vārdā nodrošinātā
mūšes ^{summa} konkrēti uzgādus sadrumstalo nepastāvēs
dalīšanās un tad zdala uatram, kas uar bēz
slūds, konkrēti rēvēst jaun jācēlojam.

No jodāļas, kas patērē un pārējam cilvēkiem, kas
 un vest dandy stāstus, nedrīkst teicam
 darbu parādītājos, ja to pierādītu patiešām
 tādām un šādi skaidri darbam, kas ar jaunu
 saturu un apstrādājumu arī parēlas jūri vīdām
 cetera. Bet tajā tad tam nav īstas vērtības nozīmes.
 Pa jūti latu atmet gandrīz katram, kas
 oļģurēdīs, un kaut tas arī būtu vērtīgs
 reportāžas darbs, tūdi daži sūfard (pēc. par
 Latgali).

R., 15. 3. 34.

Ne tikai rakstā un šodien, bet arī agrāk jau,
~~da~~ jāta skatnāt un skatīt J. Maursu, lai šodien
 Kultūras Fondu būtu darba stipendijas
 sējānāi. Šāda cilvēka apmācība un rakstība,
 Maursu to ne labrāt gūtu darīt; un domā, ka
 Kult. Fondu pašam vajadzētu tādas betas izstrādāt
 būšanas, t. i. ja viņi tādu stipendiju pelusjūt,

tas to arī pēpēt. Ar, nabaga Maunsa! 101

Šīs pūksnas un pārdodamas lašas, kur uz lētiem vārdiem
vairā vārdi, kur vārdi ir parīti, inque buda pūksnā
tikai jānu, garšos, rūdabūs, un idejības, gaidīt, lai
vērtējumi būtu pēc nopelnēm un patējas vēstības, is
jātik uairi. Protams, padomāpot ar Maunsa to atpūt
un rajot, un tālāk, kaut gūtu rēdi, tājās lašās, isveft
fondam. Jo darba apstākļi ir tāi jākeri tū maži,
da jmaus atbalsts no ārēus gaudros jaudam
nepērsāms, ja gūte, lai jma pārveidā existences naktu
smaguma nesabūtu nesīstē un jāstijē rēti. - Runāj
ma lašmā betā tad ar bīdījam-līti, broti u. c. d. m.

R, 21. 3. 34.

Pēc. Grem lašmā reš P. S. N. kluba pūksnē,
loti dūgls pūksnē marts. Pēc. Aukratēra, evada
izlūmas, ar valstījam reš. gūda valstīscības
parādībām, tikai dūda tēdams fāktus nēis vēstē dāms
vai turā analīzē dāms, pāllavējās jāni Grom. Šoreš
vstī pūka lēz pūksnē jāstijēti vāpūstjām vai
pat anadromstām "origina dōmām", pēstās fāktām

kā neutrāls referents. Pūstot apmierināti, īpaši
 paracēfa daļas vārds jās tam par raksturīgu parādību
 arzeņu raksturošanā citu referents jānis beidz. Uzā
 vaktam jārunā un domstāj, šai smalku šķē nolūka
 nevērtību doņausi dēvēja vārdi Paulis Rozitis, jāsalla
 jān jān drupka vārdi, ar jāsallu jāsallu referentā.
 Bet tā daļā lola daļa par šķē vārdu jāsallu, šķē
 nepastot tos uopētāi (jāsallu, kad vārdi jāsallu P.
 Celms, Rosharda Rudzītis, jāsallu Maunpājēte šķē vai
 jāsallu kājas jāsallu), tad šķē jāsallu
 jāsallu vārdi. — Vaktā jāsallu šķē šķē
 jāsallu, K. jāsallu, Vikis jāsallu, V. jāsallu, prof.
 A. jāsallu, V. jāsallu (jāsallu jāsallu), Alena
 jāsallu, jāsallu, Vikis jāsallu, advok. jāsallu
 un vēl estī jāsallu un jāsallu.

R., 24. 3. 34.

103

Borju norveģu mākslas izstādes atklāšana. Publiskas
loti daudz, muzeja telpas, plūmā, jūnās. Izstāde
plānā, mākslinieku darbu bagātā, turās un mūža doģu
pabāla. Borju mākslinieki ir tālrunī un tālrunī, jo
tam ne vienmēr ir pietiekami daudz. Mūsu mākslinieki
ar savas darbu droši un skaidri norveģu valodā.

R, 25.3.34.

Diemžēl Latvijas nodalās darbojas, sapulce, uz kuru
draugs Rudzītis aicināja arī mūs. Kam jau būtu kādi
ideāli un pret kādu ideālu pasākumu? Kas varētu būt punkts,
kā notāties pret kam, ieviest pasaulē tālruni starp tūkai
mums? Bet vai to izdodas, kamēr ir tehnika nebūs iespējams
kam, jātraucēt, kamēr ir apstākļi kam būtu iespējams?
Tā ir bēla nākotnes problēma. — Uz kādam atspoguļojam jēmu.

Aicinājumu bija klausījās jau ērā un organizācijā,
ieradusies tikai uz 12. jūnijā. No pagātnes kultūras
organizācijām nereti ir vērojama. Bēdīga parādība! Vai
mūsu valstī ir vēl kā? Darbāt. Samāzumi ar bēlu
nosētojiem un atulāja Rēvīda b-bas priekšnieka
palofs (jo šis bēdības ierodnē darbojas bija) štāle,
mākslinieks Dr. Lukins, kas šādu pasākumu drozele,

vakar arfajis unijolus. Pas ar atitaj samu klunju
 iopaidu uz amatsmi. Del vartak rajutaus Dr.
 Lukona para tukums. Sture unā tiegan daudz, bet
 bez aparozijuma, bez jaudlestības iedzinas, panairi,
 jaulaicigi. Jūtama laba gūka, kēļpus, bet ar to romāc
 flozotijas doletantizms. It gūti paredzēt, un Mera
 Rijas varātkums tādos apstākļos se katiņā kauterē klunēs,
 un tā ilāgjis ar Rēvāha' bedrēai. Dzinātais un
 aparatārais tur tajad Richards Rudzītis, bet arī jōc
 savas dabas nodoubru, un lollas, neuzpauzē. Novēlot
 un tāi b-bai, tā pūmā Rijas nodalāi un klun to
 labako.

R., 29.3.34.

Kol dēmas apvārdifēn mikrofi un klunī mājis un
 irās partāijās uz Birkē vāllu mežu un cetur, jo aras
 dēmas partāijā bīvūti pūms jaulains laiks.

Klunī Mēsa tresos mēstos. vakarā, uz bīdi bīfē
 atrācīs jūljē Solis, kas tikko iebraucis no zbraukuma
 pēl parzotāis. Sarunās par dažādām jautājīm un lēn

105

vīti apraiņotās arī par bīsk. Jēles parādīšānu un
kad patēcu, ka viņu, cik to varēja redzēt te procesā
sāma gūt, parādīša bīskai ofēratas, plus kuma personas,
ne cēstāji no tautas, vāro to atrada par pilnīgi nepatānu.
Tautas uopuša gūt mēnēs parēša, un tā pērdotai bīsk.,
ka ar bīsk. vāro neapņē mēnē latvju tautāi. Patēji, parādīšā
bīsk. bezgala maz, lai jau dēlva jautā, bīsk., un ar bīsk. bīsk.
jau rakstos par parādīšānu bīsk. bīsk. Pērdotai
Dr. Lukšānu, vāro mēnē 21. 4., kaut arī ar bīsk. bīsk.
dēlva mēnē neapņē mēnē ar bīsk. bīsk. ar bīsk. bīsk.
jau par bīsk., kad parādīšānu jau bīsk. bīsk., parādīšā
jūlis ar bīsk. mēnē mēnē kā bīsk. Kā jau bīsk., ja
Dr. Lukšāna bīsk. vāro tādā bīsk., kad bīsk. bīsk.
ar bīsk. un kad par parādīšānu bīsk. bīsk. bīsk.
apņēdas? Vai viņu neapņē bīsk. bīsk. bīsk. kā jau
ar bīsk. bīsk. bīsk. bīsk. bīsk. bīsk. bīsk. bīsk.

R., 4. 4. 34.

Šodien pirmās konkrētākas pārdomas par plašās latviešu
 literatūrvēstures izpildes, kas galvenā tēma turpmās jau
 vairākas nedēļas. Lielu neapmierinātību veido, bet
 ja izdod, tad izdot noņemam un vēstījumu darbu, kolektīvu
 darbu, jku. tādu kā Ovsjanskis-Bulhova literatūrvēst.
 Krājumu. Uzmanību esietam tas nav jāspējam. Pārda
 vēsture mums patiešām ļoti vajadzīga, tai būtu arī laba
 nozīme, ja vien izpildes darbu parastos kaut kā
 esam, un ja tie noņemti pārstrādāti. Organizatori
 (izdevēji Rasins, un Kalads) tam piekrit. Galvenā redaktora
 gribu mums dodas prof. L. Bērziņam un Jentai Mauriņai.
 Pārdomas man ļoti vajadzīgas, tālab piedalītos, esmu
 kā mācēdams un varēdams, vai nu ar darbu
 vai padomē.

R., 14.4.34.

Latvijas valstīdnieku un žurnālu. ar labredzības
pasma sapulci, doņģan māji apmeklētā. Latvian bīskaps
ai mācītājas domstārijas, un tāpau tas varētu
izpauktānās slētās stundām ilgi, tomēr izpauktā
sapulci noutēja mērogi.

R., 15.4.34.

Somē aktual garādas pārnuos literatūrvēstures
izdošanas lēta. Bibliotēkā vēl manīs atroās daži
jautājumi turāk nojaidrot izdoņģos Rāssas
(Literatūra). Nonnēras uz izdošanas vus, ja vlen
materiāla jāsā vārdot izdal kulet kautēd cēlānu
pasākuma realizācijā.

R., 16.4.34.

Teradās jāsā vārdā Esmānis, kas parādīsot
Rijā aktual vārdā nedēļā.

R., 16.4.34.

Celā uz bēdrotu, Rayas vērā, tost pārteidza
 Kumpā, tiri vai noticamā jēma, da tost mēris
 Antons Austrāts. Šis mēlais, jūdais, volūmētē
 jūdēšais, bellas un ārijas gēlas apveltis colots,
 īpatns, cam un cauri latīņšais rakstnīks, das jaus
 darbos tāntas šī lastneta dēris un dējitas uzgalis
 tātam notamam jaudēim! Be bēdri be celi
 jaudēšas uz mējolu! Nejen el bēdētē, vort jūmēsi
 unēja par dara unēu veatīllamēn darben, par
 nodomēn. Nu be lēp ar vīpē adēja adēaulē.

R., 17. 4. 34.

Skasta un loti nēnēja Austrāta paradīsa.
 Jaidā, saulainā, nēloja nētdicēas dieva, mēas abajūta
 un kajas, jāsī kajas, paradstājn tē laudē kā vti
 kad. Rakstnīks, mārtēnīli, jomatnīli Cēlā jastā.
 Rūnās jōkan adēllota jūmēn un jāsē par
 jpatnēja rakstnīka jārāgn jaudēim. Austrāti
 jū lēp cam un cauri latīņš, nacionāls mārtēnīks,
 jautān jats tēsi tē allur nēnēša. Jēp jāvā be tē tē.

R., 22. 4. 34.

109

Kopā ar Jul. Šili un gramatist J. Puzi zbrāncam
Sodu un Cepurī, kur rotā būs Saulesda pilsētas
vārds.

R., 28.4.34.

Kyburgā, Cernānē pēl māc. A. Votola, kas nav,
kā bērni parasti, noslēdzis sava konferences loma, bet
pērkas ar radīti, dzīvi, tā pat ar jaunu dzīvību
problēmām. Dzīvi šis ar rakstniecību. Mūsu jaun
cilvēks ar mūsu kundze. Pirms dzīvošana bērni ar
dažām stundām Saulesda, tad ar vietējo ziņojumu
doktora A. Šulca, kas jau ilgāku laiku slimo ar
dabai. Starpām ar mūsu pa vārdu, kas turpat vārds
Molai. Parasara atmoda daba dzīvīgu jautā. Cernānē
dabas māte jūtām ar mūsu mūs pēlma.

S. pilsētas vārds tālās māmā šīs, kā duplikaletē.
Lielā jūtē, kur jautē ar 500 cilvēku, pēlma, ar mūsu
jautāties, tās papīlētis, vārds par dzīvo ontēzi, pēt
tas rakstniecību.

R., 30.4.34.

Uzas dolnas paret uenstija darba brobotetas un
 vse Jerseta Rauts. vortnes un Pajores, ko pablas
 elydz. Nav vrietni lasa pat vajileca bes par
 janko daku, par agro parjarm, neceriti a tro kosu
 zalavodam un vyzvedam. Jan otru vedolu
 kura saule, saule un atitad saule, bez vojnu un
 ma kovodolu, glufi ka dovidos, un karthous
 ka pada vna lasa ju bota.

Arallare vradas atial Ermanis no janku
 Ruskim. Pajarm negroze motas aj Ezerka rautu
 kopodim, kantiyan varoja to dant as belu
 pulku. Ezerka is pamtija kopojima un
 vidyfas redalces vort. Netku tomis, ka Ermanis
 ar jam negribu ko tu ydavis: vort vventarva thari
 sayallais un voluntis vatu karer daly. Pajarm red
 kopetnam redaktoram bus dandy darba is Ezerka.

R. 7. 5. 34.

116

Joprojām mainās valstīviska jaunais drēbēs. Kiemēs
tīrai saule, saule un atkal saule, pat ita zelta
caila tērīce (teiper. mēģas līdz 10 un 25 R.), kas
stādus nevaratī atī iedžu lajas un fīdos, bet refā
ar to nodona ai lajas, ka neapūak valdas un
neapfēt vās bofā. Norūpējūt, laucsmēti ai par
druām: ja neapūak bētas, vai pautēt zienuji un
pīdī vāsarāp.

Ry 10.5.34.

Pamodes gūzi ufgauti iost ieraudzjū Rīgas
tautas nama torū nacionālo karopu jērojam. Pātkā
tū līdz tū vāsmēs bija redzēts tūlas pātkauais
karopu sociāldemokrātu sīnūlu jādžūnos, bet
nacionālais karopu uellad, tad nodomājū, ka krejpe
un ref, laicam, būs vākusī vā vāta vīsmāz
nacionāli pūstojū mā, vāklāndamū ai strādūlesbas
cītas, vjū vjū esjū nacionālam karopam, tālab

to uzskatīti mērojot. Tikai vienmērīgu savstarp., kas
 ir vienam aktīvam par jūriem, jo ir jādi kongresi neser
 tikai bēst kā beidzies. Bet daļu darba colvols,
 drīz 50 parādību palāide no acīm un tikai uz, las
 izgājis un nepareizu adpārņu kurtā un tāla
 stāvokļa pasludināšanas apstākļus, ieraudzījis
 sajūtu, ka te nonāms par pam cēti notikumi.
 Naktī no 15. uz 16. maģu noticis fināna mēdā nacionāls
 apņemums, kardināla pārejo partiju kundzība, jo
 varas notājusies galvenām kārtām tikai mēra
 partija, Jemvella Jansēna, nodobnāta ja daļai
 tāda kā militāra diktatūra, kaut gan mēs da
 tānebes jaukti. Partija un ir ja to uzpēdēt
 lēn de tāme, kas partijām nav bēst mājofā savstarp-
 peji sacensība un apkarotāna, ir jādi da bēst
 par pam adpārnot, varētu apņemst un

113

puellitas par stijas varas nodobēnāšanu,
ja tās stijas varai kā vēsmes nebūtu arī jaun
ēnas jūsa, t. i. ja viņa nebūtu ar jaunu ēnas jūsu,
par kurām un viņu vēlās kļūdas vērtību runāt.
Ja viņa tācu vēsmes atkārtas no esietā pasa, no
viena godīguma. Partiju kļūstotāna redzā jūzotāta
ai par būrības kļūstotānu kārtoji, tā jādā par
būrības kārtoji jāveidošanu nebūrību, no kārtoji stīpi
sajūtis. Kārtoji jūzotānu vēsmes jūtītis
dozgan smagi nospēti, viņi jūzotānu esietis
jēc tās būrības, un te un atkal tīz atīz to jūzotānu,
tīz jūzotānu jūzotānu. To jūzotānu jūzotānu dandzi.
Būzotānu jūzotānu līkla un dandzi jūzotānu būrība, būzotānu
jūzotānu jūzotānu labvēlība sociālā jūzotānu, tād
jūzotānu un partiju vadopi nejrātā to jūzotānu
un jūzotānu, un un būzotānu jūzotānu māzotānu,
jūzotānu intelektuālāni apīndāni, intēlīcēi.

Par to ū pašķēst. Viena kultūras atšķirība un
 varēs nosaukties atkal tēvai jūnāmu šauru nosau-
 zobējās, varbūt pat vienpusība, kas to darīs un traucēs.
 Bet ko lai dara, kad tam jau cilvēka daba tā radīta,
 ka bez stingras drošības un nevar un nespej
 pat dzīvot, nevar radīt, un ja tam dod būvību,
 kas cilvēkam bijis ilgots tānā ideāl, un to nevar
 izkļaut, nevar saulabūt un dzīvot, savasai unonā
 kodz bērindāi patuāi, kas izbeidzas tāi to un
 stingrību robežojot. Diktatūrai es es tā izpaušmo-
 juma nevaru atstāt. — Par šīs naktis jasmānān
 neliāda jūtība un jūnāfa jūnā un jūnāmas īlās
 es nerēdju. Vērojā, redzama doļģan bēla unualģta,
 vietām jūnā, un kreojo balmutību un tā bēls
 kluzums. Kā jūnā tēca, kaut arī ū individuāls, ū
 un pi nevar jūnā unā jūnā cilvēki, tie naktis un

šīs domas un spriedzi arī tādu notikumu
 gadsimtos kā tapdējis. Pie resajiem jūsmas uz
 jūsmo aci apskatām, tie arī nenosoda neko uz
 jūsmo aci apskatām. Jādoma, kas vērtējums
 tie dos tikai tad, ka notikums ir jāpārbauda būs
 pārredzējusi un tad arī izteikties, vai jāatbild
 vārds ir pozitīva vai negatīva rakstura. Tas
 ir, ka ~~ne~~ nodibinājums diktatūra, nel nelcešas,
 ka un jau visi bēdas dzīves notikums laimīgi
 atspoguļoti. Pārmi tajad vārds ir gūtatāis:
 jāredzēt tautas dzīvi un sapardzības viss stikums
 un valsts bēdas tā arī vadot, lai šī dzīve ir tu
 pieti uzplaukumam, ne sabrukumam. Tas prasīs
 gudru valdību, tālredzīgu laimētu izpratēji, lai
 dienu vedot, ja tādu darbināšu tūkuma del, un
 nonāktu atkal tādi pat stūpeļā, kādai latviju
 bija nonedusas partiju pārnievības un atloka. Tad
 latvija vārds vārds part bezdabna mala. —

R. 16.5.34. Creedon vārds labi!

Mafas Silijs. Ari Emuans vel teyat. Uopi abis
 varak par manū nolazījūšos par Latvijas rakotni,
 kopumusi, ~~pa~~ ka nu būvē Latvija, Latvijas
 demokrātija mūri. Kai nu palat ko lūst gribot,
 bet tik labi tā demokrātijas laidos nerodam
 uelad uas uelētots. Neputolamū lēlētots ai
 ters, ka valdība gaudot uella uerunāot par
 saun turpuroto darbu, uelētots ar notiektu
 programmu, ko un tā dars. Kai uerunāot tāda
 pati dzīvotana no gadziena uz gadziju un tā
 Salomas lūtos? Kai uelētū bijis labāk, galotī
 uerunāot lēlētots, itaču tur uē las labes,
 uerunāot turpuroto un ipeidot dzīvī tāda pat
 garā kā lēlētots? Latvisti pēc Jāvas debas
 nav uerunāot un kalla kungs un pāpīti bū
 sagrūtams arī Jāvas pēsa uerunāot slops.

Re, 17.5.34.

Atinis tās par Austrīņu, ko Emuāns raksturoja
 par amūns dzīvotājus, vīri ierakstīji bija sturp
 estu ar dādu apm vārdi, ko E. teicis par to visu.
 Pats, apmetēdams katrē Emuāni, kas dzīvoja pie
 Jēfētānu, Austrīņi, loti sāpētis par viņas neapēdēji
 nīcīnoso apstāstāus pret Poniņu, Kaudzētānu,
 Bārdi u.c., sa bēla Emuānu ko vīri vēlēti laistā
 jākopjot Poniņa jūn. Un ar vīriem lasījums.
 Pēcjas Austrīņi vīrdis: ko nu par to cilvēku nuāt,
 tas par vīriji jāleji bū cilvēks. Gau vārdā
 nepūldams, bet atzīnēdams par viņu tāai "kāds
 dzīvotājs", Emuāns to tāai atstāstīji atzīnējis,
 ko bija nobeidzis tāimī apvērjuma jēkšmāllāta.
 Pārnuāstā ar Poni, kam atzīnējis nodēis, nākusī
 pie atzīnējis, ka pās vīrdēis apstāstāos tāda frāze
 dzīvon vīri būtu lai jāma klāta, un vīri to notu pōjis.
 Pās tonēs nāv pāredzi, apstāstāji nāv grozst vīri
 ko, bet ne vīri vīri pātāstāus. Tā paloll neapēdējāma.
 Vīrija ir hiperbolisks, jāleji bū cilvēks,
 R. 17. 5. 24.

Sont agr-afbrauca Ermanis uz Jaudu
 Rullim, arveu vel loti noskums, ka latvija
 Jaudu burba.

R., 18. 5. 34.

Burba ir loti laba un jauka bēta, tā ir
 tāpat ar nosaukumu, kad nav bijis burbas, isbjoti
 maisto un loti gots idejs. Bet burba laba un
 jauka tikai tad, ja cilvēki to prot un opej valstī
 novēstēt un saņemt. Turpretim, ja burba pārveid
 neapvaldīta valstī, kad nav vairs samanaus, un
 vesels saņems, tad tā tāpat var novēst air
 vortā un papusana. Kautras Jau abos draudz
 jau latviesim un latvijai, ja nevētu noturēt
 pēdēji laika traucēs pārmasas valsts dzīve. Uz
 pirms acu uzmetim šis pārmasas ir tā drūku
 tā kā sanādas, bet turklāt obligatīvis noskaidrojas
 ar pieņemamais raksturs. Tāsi tas pākonstatē jēc

paunā kabneta sastādīšanās, pēc tās personāla 119
sastāva.

K. Ulmanis pārorganizētais paunais ministru
kabneta rāda, ka valsts dzīvē notiekas pārmaiņas
ir pilnīgi nacionāla rakstura, ka tajad ir liels
pamats praktiskai teorētiski saistītas latviesu,
latvijas Latvijas tautsmai, kam nu nestāvēs
vairis cēlā veidā partijā un citi žoņi. Ku tas ir
indiferentsitāts. Pēc 15 gadu latviesu veltā
nakti, ar velti rādām galotē ir novērojoti velti
partijā, bet, jādoma, ar velti tautā un citus
jūņus un nu nu būnī uzelpot nacionāli darbā
un dzīvē. Tas patēji ir velti pārdomas!
Būvniecības cēlās un citus pārceļotē gūtā un tautā
vismā un tas atsevišķiem locēļiem uavējotē
veltīji.

Ka valdības solījumi tūpmākā darbā uav
tūksī, par to garantē kabneta personālais sastāvs,
kas laudam jau būnī jāatgriež velti par veltīti.

Kas uzpazina prezidentu K. Ulmanis un viņa vietnieku
 M. Skujenieku? Tas ir personas personības, kuru
 kopā ar otriem ir tiešas latīņu tautas. Būpat, kuram
 latīņu valodā būtu amofas vadonis ģenerālis
 Balodis? Ka mūsu un viņu spēks ir polētka
 laimīgā kārtā nodota istas rokas, par to liecina
 prof. L. Adomovica vārds, kas patiešām ir savs
 aroda priekšs, tāpat kā savs vārds ar
 man, kara kredits inf. B. Gornberg un patīgus
 kromitij.

Tā tad, gūti redzams, ja tā nojētiem ir
 jēdēfā laika notikumu draugam, vai būs daudzi
 tādi latīņi, kas par notikumiem pārmaiņām
 neprekošos? Kas uzpazina, ka nācīgas un
 valsts labā tas patiešām neatbēramas un noturē
 palsts nepdēdamas. Krietas, tajad tīkai jāsēš
 veidoš ista latīņi un latīņu kultūra. Protams,
 veģi veģis, lūg jūpācēš daudzi gūtiem, lūg jūpācēš
 arī bēdīgas tūtiem, bet par to lūg mōsa tautas valstie.

R., 19.5.34.

Kārtā un Todruu rādītājam jānūnās ar Jantu
 Mauroņu un Jdeseji Rasu (..literatūra") var
 plāstas lūtu. rādītājam vērtēs, kolektīva darba,
 jādodam, kas galvenām lūtu lūtu jāredzē
 Jantai Mauroņai un man, doc. K. Bērziņam jādodot
 Kūai tā jādodotāmas ~~darba~~ grupas. Esmu
 jau rādītājam domājis jēc. Objektīvo - kultūras
 jāranga vērtēs jēc. vērtēs organizācija
 (vajadzīga lūtu), bet mūžu jādodotājis jūn is tūk
 jādodotā nābāji (jā jādodotā nābāji), un
 vērtēs tādu lūtu jādodot. Jādodot Rasu jādodotā
 lūtu. Būtu jādodotājis, jēc. jādodotā jādodot. un
 an lūtu lūtu var jūn jādodot tādu lūtu darbu jādodot
 vērtēs jādodot. Protams, lūtu jādodotā jādodotā,
 jādodotā dandz jādodotā un jādodotā jādodotā, bet tas jādodotā
 vērtēs jādodotā, jēc. jādodotā jādodotā. jādodotāmas.
 Redzes, un jādodotā un jādodotā jādodotā.

R., 29.5.34.

Sampris šort parduof krūtis pre kara unieža ar
 Jevon, kas tūko iebraucis no Jutiedrofas, un parada
 zemas. Surofas par Jaun. Jofraim, ka tas dzeļot
 maistriciņas izstajt šis auzes plardu kastojū mažu
 abutai jaunai. Kram epot uniežs ar to nuzunotānos
 ko narot, un lastam budot no Jofraim vaudpim patricijs.
 Seni paraudot vāro vesnot. Vajātkus raksturus, a la
 V. Kaci, K. Jauderoki u.c., tas samalot.

Samuē adpūm vā J. Veseli, Ed. Virpi, P. Emuā.

R. 30.5.34.

Boblotēta adv. Strauts, parāta interesantas
 loetas par vēdepin Saetmas sēdēm; pa telef. J. Uvams,
 tad P. Skaidrais, vāradotk samuējas tūkas par
 vēdepin notikumu.

betax O. Jēze, adomājis tūpina atkal kērim
 lōteratim, un bez nandās. Tas un ļai kām, nedzozz.

Polstijve notikumi atvortas argean strauji un
 lēc vāpim Jūnēm - ne olotāi vāplūo. Par Latvian
~~un~~ strāpme valdīte un tūkas vāpētkes.

R., 30.5.34.

Orbulozētā J. Kaus, At. Baumans, M. 123
Saus, Kr. Bačkunis, ardu vel valodas var vēlēti
lasīt no tūmuoem.

Atuāl vārnas, ar Rāgšu var rakstīto las
vēturi.

Novaidrošas pilsetas stārotis, ceelta vārnas
latvija pilsetas valde, kas ir olveestosi. Vai patigi
vēl ~~atvērta~~ vārnas pilsetas nepareizā veidā
apvaidi? Jūdas cerēt, ka mē vēl kā jātūsi tā
vēl vārnas jūda jūda latvija.

R. 31. 5. 34.

Māji nākot satim J. Kadoli un At. Caku.
Abi labi draugi, ka allaž dzīvās vārnas var
vēl terā jūda mē ar vēlēti lasīt no tūmuoem. Parādīti
māji (audis) vārnas māji.

R., 1. 6. 34.

Arī jūda, kā dzīvās, valsts mārnas amatniekos
mārnas audis jūda darbu jūda, atvērta. Jūda
atvērta jūda jūda. Prof. L. Adamovs,
vēl vārnas jūda jūda, ka jūda latvija.

bērpi ļoti uzmanīgi un laipni mācās saimē,
 ko tajād ceļā gājuma un dodot mūsu dēmu
 vaudzēm. Tā esot rētiņa mācība. Jotāde
 patēji iepazīstot un loceņa, ka arī modernā
 laimētā nau jākaustē, no šis senē mācības,
 un ka dēme tai mūsu dēmas vērtis lieloma.

R., 3. 6. 34.

Pie Pajas, ap Jumu, kur ilgāji darstānās, saadās
 vesels bars: J. Jaunzudabors, vīna meča Līloja, Antons
 Bāda, N. Struāis, V. Reizulis un vēl citi, man
 sēti. Pārmas stāp es tu arī par jaunāolu literār.
 notikumom, plem - par jaunzudabors lūg, Juvabds
 un Ralla adbrāam. Sallara ar to, Jums valaspa
 attīcespa vētu Ēruāpa vīnam raustā vēstulē, kas
 uzrakstā jau apvārtēji, bet vārdam jēsmētēji. -
 Reizulē Jums uzmuāstēji volemtē ar it. Pieju
^{daugā} turpināt, jo tā esot interesanta, pēl kam uelāpūsa
 aktual uā parāt nofātā un nondeceitā Dotojūpi,

125
kuru nemat crest. At Rezuolts Dai joma vnto
sajratas. At dem estem jan, laudam, nei per manis
remaz nemuajot, lai jan nemley, nella neteica.

Arā narot Bāda mēlās u akhe Rodi un
icpazitinafa ai manis.

R., 6.6.34.

Bolbroteka atkal nopretnas, gaudro stundu
ilgas pārnuas ~~at~~ ar doc. L. Bēršonu par padomāto
literatūras vēsturi, par tās redzēsāmu, saturs u. t. t.
Arī Bēršonu šī beita patst.

R., 6.6.34.

Sarunas par literatūras vēsturi turpinas arī
sodolu. Mafis julojs Lelis, uz palda erandzija
vēstures pirmā sējuma plānu, ko es sastādījis, un
klystrāhniku darīstu un noprecējis, ka tāda
gramata iznāksot.

R., 7.6.34.

Atkal pārnuas par literatūras vēsturi, nu jau vdi tās -
es, doc. L. Bēršons, Maunā - apņējam 1. sējuma plānu.
Ļelāk sarunas ar Rasmu. - Bolbroteka J. Unams, A. Pālis,
tāpat apņemas.

R., 8.6.34.

Parunas Latviesu rakstniecības vēsture Coetā joprojām
 turpinās, sevišķi intensīvi vada un dodu. Šīs Zētiņa
 izdevumu veicināt arī redaktors arī doc. K. Karulis.
 Pēdējais priekšējā loti labi ir veikta. Joprojām daudz darbu
 ir jās veic darbu nokarot, lai izdotu daudzus galos
 varētu noorganizēt un visu sēriju glābi nodot
 darbam. Runājam ar izdotājiem prof. Fr. Balodi,
 prof. A. Ivāni, cand. hist. M. Stejnegeris, Komp. J.
 Graubiņš, ^{draugs} cand. filos. Rod. Rudzītis u.c.

R., 12.6.34.

Vakar pirms izbrauca uz Kemeru, kur būs ar māju
 šī jeb pārtēlis. Jāatzīmē, Kemerī dzīvam labi
 izkopti un skatīti, un kad uāts jātava pirmā doģu,
 vēl ir kauns aicnāt arpanu. Man ļoti patīk
 plātais parks ar sarkanajiem oļiem, priežu un oļu
 stāvē.

R., 15.6.34.

Interesanti, kā pati skullā dātā tautā, ^{12A} pērtas
normāls, matās uz pārmaspānu valsts dzīvī. Tur cēstis
skatīties spējot tā: vārds kas būtu kolājam katrēsu
kungu epotē noticis? Būtu lauku dzīvotāi draudzī,
ēdus no vākas blodas, kopīgi dzerubī, kopīgi ar vānūsi,
bet mē uz vājas saundubis un daļus palstus cēstus.

R., 16.6.44.

Satiku vākas pē Rājas Pūndu un A. Gūpuli, kas
no apceļinājuma atpūlēnātis. Pēdējais īsticis vācīgi +
ka apceļinājuma ar vācu apceļinātis loti humāni, pēdējāji
vācisk mūsijs vācīgi.

Bibliotēka Dr. J. A. Janyous, Z. Kuans, adw.
Thauts u.c. uz im budi.

Kā vākas, tā Jūdolu pār mēnas atpūl var lauku.
Bibliotēkas vācīgi. Jēpēta pē vācīgi bēpēdēdēdē
upācēnāvācīgi.

R., 16.6.44.

Spraucis atkal uz Kemeru.

R., 17.6.44.

Parakstījis vadošanos ar izdevēju K. Ragoņu
(Literatūra), ka es esmu doc. L. Bērziņu, doc. K. Vārdlopa
uzdevums Latviešu literatūras vēsture sagatavošanu
un rediģēšanu. Līdz pat šai jūnijam notiek darbs ar
Jentu Mauriņu hūdu izdevuma faktiskais redaktors.

R., 18.6.44.

Divas burvīdi saulainas dienas: varoņu
pļaušanas diena (22.6.) un pēdī jūni. Jūlijā dienas,
atkal dienas neapstājoties. Jūnijs spraucām un
vaicājām Kemeru, apstāšanās vietas jū plabī
izņemto partaijai mēžu un arī apstāties, esot pat
slavas speram - Kemeru, kāpēc atpūstos, lali izņemti.
Man jūnīdi jūnīdi neizainā apstāties ar mūsu
pūžu un esmu, vēstam arī ozolu mūsu jūnīdi. Bet
vairāki par šiem jūnīdiem tāpat arī apstāties, kas

R., 25.6.44.
to loci jūnīdi

Pie Rozes jout duāca arī Es. Samnās ar mums
 Roze skarbi ironijē var daļām parādīšanā patreizējā
 dzīvē. Paņad jau laskam cīta uelā uenarāšot izdot
 kā ieroci brāļu Krodem kop. rakstus. Vai es uesribot
 uzskaities to rediģētānu? Vai es jnot jaunā dzolnīcā,
 ko uuyat kāds slavens dzejnieks sacerējis? Ne?!
 Lai Es tad partārtot. Es, jnūši mūnēdams, uopāi tīf:

Vai Tu kam, cīvēts, noderi,
 To pateiks tagad tikai brāli Krodē.

Uopi tagad esot uņmārenis, kas vīn gīpa.

R., 28.6.34.

Pie Gulbe Svābele un vats Gulbis. Pēdejis, kā parats,
 loti sādīs. Šoreiz, var būt, daudj arī par to, ka tēk
 organizēta jaunā literat. vēsture, jo jēdāsi arī Svābelem
 pamiedza mūjn cirkular rakstu - uzaīveduņjūnu Uingam,
 kārs uņon kāda joda lobad to atstājis Gulbom.
 Prasiņ Gulbom, ko arī par jō jaunā pasūtīnu domā?
 Uelā senā, uetēca, tikai notīca, vai uelādot par

Coela.

Re Rayas Sudrabkalne un Lejas-Krompuri, kas
 par jauno literatūrvēsturi ļūpi cītādās domās, izvēlās
 atjūsi un dyvelcomati. Vēlāk vēl K. Jansons, R.
 Kroders, K. Strauts. Pirmaj, no tēn man stipri nepatīk,
 absmjātīks, lai gan arī nekāds Krodera draugs
 es neesmu.

A. 28.6.24.

Satiku nepusi pri Rayas veidala Čekku un
 Sudrabkalnu. Abiem tēn dyvelcomu līz ar valsts
 politiskās dyves pārmaiņām vabēji rakstās dyļgan
 grūtas, neapķauzamas dēvas. Tomēr galēji nopūmūdi
 vīpi nana, lai gan drūku tā kā sarāmūdis. Pasaydyguma
 vīpi garjo mōšūm un dygūmūm. Par vīdriem ~~ne~~ ne
 vīus, ne oty vōpnot vailā tērt. Dyvojat H kād
 tajadefam brōdūm, nu vīpi esot vīti "tapdūngi". Kad
 raicāpi, nu strādā arī, Čals bēla nopētrībā patevca,
 ka sōvt vīpi esot apbraukūsi tramvāpū oty garja
 tīltūm un atnākusī kopāno atpakaļ. Pēdējo lūstā

tas, esot visu lollārai un reālārai darbu darbs.
Sudrabvalys nodzīvojis vādu nedēļu par Svābes Mēkulnā,
Čals turpretim tājot, par trūstēn, Jāzīvalna turmā,
kur, laūkam, palūkot par lauku pagu, jo māju mantosot
vīn.

Vakarā māfās R. Rudzītis. Uz visu vīgas pār māfās
arv atdāzīnās nēlāden sūn, ēnāden, unī dīvo joprom
savas ideālogma sferās.

R., 2.7.34.

No 4-10.7. parādōju Pēlājā, vīnmas vēcā
māfās. Vēl joprom jānotemas un Jēferta vēturi.

R., 10.7.34.

Refens: vīnmas uz ilas vēcā pagu, atlaisto
kolotājā A. Voi tu. Loti mēnūlofs savā gārā, nostādājī
kolās padus 40, unī tāpōfi arpārtē tīkai par to, ka
vīnmas vadpēt kā jūn. Vārējīsi atlaist, ievēlīs vīpāst,
lai vīnmas pats atlaūpas no amāta, ko vīnmas labjūt
būtu īdarājī, bet vīnmas vadpēt par valstōf kā tījū
darbīku. Vīnmas esot bījī un valstōf vīnmas Lānīfī
lofals. Un kam tad vīnmas ko laūca darījī?

Arēnāda piederība pie partijas vien tāču neesot tik
 daudz, kā nozīmīgs, īpaši tais laikos, kad partijas
 pastāvēja. Varbūt tāpat, kad partijas-organizācija, ar
 visu no partijas lūgtu novērtes.

R. 12.7.34.

Varbūt iebraucis tēva mājas. Samuāns ar tēvu
 par ~~tas~~ tajadejiem un veceim laikiem, tēvs stāstīja
 partijas tādā formā gādājumu, kas bērnus veidī
 apstākļos vācu nepiederības uzskatus par latviskiem.
 Mans tēvs ir samērā izglotots, ļoti aktīvs cilvēks;
 viņam daudz rokstrāde, kālab ar ^{caur} Arēnāda strādāji
 kaudējā, kur mātoji labas atnākmes. Norādāmais
 dzīve partijas, un tas tad ar nēj'rajis laukā tādas
 prasības, kas viņam būsās bērnus un mūl'ģis. Pā
 jenukļiem no lauka jala vīdas savas daudzas
 ar mūl'ģi vai māc'tāji (bajūca) bērnus jākārto
 personīgi, un cilvēki pie tā ar vērtējumiem. Arēn

no tū rācis atkāpās. Tā, kad es esot pēdējais,
 mani pierakstīt būtu jābrauc uz mācītāja mājam tēvam
 vadam. Bet uenalas un arī pūņģija dēļ, nepūķēdams
 velti kilometrus 12 tālo ceļu uz mācītājmūžai
 mērot, tēvs uzrakstījis vēstuli mācītājam un lūdzis
 pierakstīt pūņģedzsmūšv dēļ. Vēstuli lūdz ar nodomu
 (20 kapeikām) iedevis Druvemas pūņģem, kas braucis
 domi vops nedēļā rakant cam mācītājs Druvemas
 pasta, lai tas vēstuli nodod un samaltā tās 20
 kap. par pierakstījumu. Mācītājs J. Perts, kas draudps
 locekļaun lūdzis nedzīs uzvāst "aridzau, es esmu no vācu
 kāstas", lūdzumu jau pūļstījis, bet daņadām ar lūdu
 nepūķēdu, pat rakantūmā pūļģimējis: "Ja, tie pūņģēlli
 tajad sak pūļstīt kā lūdi kumpi, pat pūņģ pūņģedzsmūšos
 bēsmis vēteic mācītājam jau ar rakntu."

Vasarājos
 15. j. 34.

Skatīs novet saule šodien pūļģē, raktāros. Kā
 estant bēsmā varu atual lūkotēs, pa loņģu
 pūļģē, pūļģē un pūļģē, kur tā mēroģi noģsmūt

of tvejo prieku klusu galotnēm, apzeltā dama uz
būdi un ~~pasauli~~ pasauli. Daba arvien tā pati kā

preloģā, nūjam neapmērotā.
Vasarājas
15.7.34.

Vakar biju Krācēs pie Motta. Pēc kāpas un
dāpema mani kā raka zīlētām vītam. Atbraucām
ar uz Kaucanā kapsētu, kur vīri celj pašiem
pēcā tūm un sēcilm un cītiem draugiem (Andr.
Dzelgvalnam, vīr. Dullam) veselu vīdu plūvēllu.
Kad pļoznejs, tā es tādai vībai pēkšņt sevam,
un vīpār par kapsētu daudz ķemēdzu interesētis,
dējids atterica: „Ja, tāds untums man ne uzvācīs.
Pa daļai tas arī tālab, ka draudzē un pēderofie
Kaucana kāje kaluņm nolaidūsi. Raugi vīu, tā
tafād un pēderofie matās no manis un vīk
vēndu gūkšot kājus, bet bērni plūvēllas

Joms. "Kam bēta tairība. — Kārtēš kad
 bēn ~~at~~ atkal atpakaļ, rēnāca ar Andr. Noedras
 brālis Karlis, daudstām kōmunicēš, kas paš. jūdā
 daudstāms, vāpandējis un tajad un esot kā jūtūs
 jādā bez darba un pēnētēs. „Drovo un kā jūvils
 grays, „dēstis jāsveicnōdams, pēnētīnāfē. „daudstāms
 un vāpalam. “ Pārdoti esot vāpāde dēš, kums
 K. Noedra nav kārtējis un nav sādējis vāpēs
 kārtot, jo vāp nodzērojis. Kōrt nūnāfē unaf,
 jstusēšas vāpēlōjēji, tōms nūnāfē jstusēšas, ka man
 šis K. Noedra vāpātīka, lōtas šis vāpātīkēš.

Vāpātīkēš 25. 7. 34.

Kallar vāpātīkēš Rōfā un Dādēlu jōku jēn
 apstāfēt vōlun otru vōtē. Jpādas, ka jō
 lōdā noticis dand jās vāpātīkēš ar jōlsetas
 bīblrotēkās. Jmāx ar tām vāpātīkēš vēl vāpātīkēš.

R. 30. 7. 34.

Zbrāncu sodrēn uz Pēteru, kur Neibades dala,
 pārkrītīta par Sankrastienu. Brāncus ar pirmo
 cilvēcīgu jāspēdotu vajonos karstā laika delz sāpīnāf.
 Jūp' lēt nāi uost, miedri sedot, lēt aumātān. Urojās
 karstā, tveicēsa dēna, tā tā ai Pēteru pā ar
 dandz kustētis nēnar. Pā tā nēvā Dpēnu dēna, ^{Sankrastienu}
 lēt ai mīnīlās Pēteru bāzīnā, tad vāp uoljōp
 laupj vepļūdums. Sājūma, vārolat jara
 stāvoklis. Dpēnu dēnas apvokletājis māstn
 vēhināf uz voo. Mēstos vedabjās ai Dpēt.
 mēstis prof. L. Adamonič, kas tos atēlāf.
 Dpēnas dēnāf brāsī un jūmīf. Sātūn
 dandz papīstān. Pāt vēcāis A. Tjals un
 Indrišis Cīmlis bōfē atbrānkūšī vārdāst dē.

R., 5.8.34.

Bibliotēkā darbā, un arpus tā - jaunās
 literatūras lētās dēnas ar pēt tiri tā
 vāmanot. Es vāp laukā klusā bōlōj cēstē,

ka Mauriņa no vakaras atgūtas pārtraukumi, kā
 tas itenkā bija domāts, uzņemties to literatūrvēstures
 faktiņas sadalījis krietni uz šīs un es vērtību nolēsi
 neapmēri atlikt no „bīdījumu darbu un pils pils”,
 bet nu izrādās, ka esmu maldzījs. Mauriņa vērtas
 un tā ir viņa paša literatūra. Betā jāpūlēt manus
 plecos. Par to nolēma atkal apņēmt ar doc. L.
 Bērziņu un Karklopi, bet tur jau būtu tāis pārņemts
 un vadošs veltis. Kā un kas darītais, tas jāņem, ja
 jāglābo man jau izveidots, un lai plauš, pūlēt, ja
 jāpūlēt vadošā atkal tāis man.

R., 13. 8. 34.

Nejau kālab dzīvot un un dzīvot man vairs
 tāda kā vēlme, kāda to sāji tu veltis kara,
 lai jau nu tolab gūtu un vadošā tūkstus. Blūdi
 blūdi, nu tāds kā maza veltis un vadošā,
 dzīvot bez tāda vadošā un vadošā vadošā
 vadošā, vadošā. Tūkstus vadošā tā mūži.

Kā un tas tālab, ka esmu jau vadošā vadošā, vai nu
 vadošā vadošā, dzīvot ar vadošā, vadošā vadošā -
 R., 13. 8. 34.

Bibliotēka šodien atvērās no man,
 Birznieku-Lipti. Bibliotēka Centrālā Bibliotēka
 nolikta, un tās nodarījis un mācījis. Šai
 iestādei, pēc mana uzskata, tāda veida kā ir to
 radoja, nebija patērēta gluži uzturam un
 tā patērēta gluži labā. Kaut gan manai
 bibliotēkai nebija ar šo iestādi uzturam daļas, tomēr
 to es pat no malas raugoties redzēju un sapratu,
 ka bibliotēkai pati (tāpat bibliotēkai)
 vēlējis jau sen tās bibliotēkai. Pajaud un tas notiek.
 Pā kā šī iestāde uzturam manas bibliotēkas iestāde,
 tā saņem no manas vajadzības un mēs allaž ar Birznieku
 iestādes, tad ar šo ir šī iestāde.
 Kaut gan ar šīs iestādes: tepat 7 gadus esam
 apņēmuši jau vienu jūmtu.

R., 14. 8. 34.

Mažafā bērnam man apsvēde ar doc. L. 139

Bērnam un zdenējs Rastis var nūjs bēstāts rothū.
Dini pūsdarūi pūcēt, pūcētis zafatavot, pūcēt
tikai zafatavot māmpūcētis zafatavot un
klafā laidana. Tēti un zdenējs pūcētis,
pūcētis pūcētis un zdenējs zdenējs.
Tēti un zdenējs pūcētis klafā laidana.

R., 15. 8. 84.

Briālis vakar zdenējs atliģūmos no amata.
Lūpūms pūcētis. Šis ir zdenējs pūcētis pūcētis
pūcētis pūcētis ar Kult. Fondā: briālis atliģūmos
un zdenējs zdenējs zdenējs. Kad zdenējs
Kampanja pūcētis (zdenējs 15. mēģis), zdenējs
zdenējs, lai tad zdenējs pūcētis atliģūmos, bet zdenējs
to nedarsis, jo atliģūmos, kā tāds un zdenējs
zdenējs pūcētis. Zdenējs zdenējs zdenējs,
un tā zdenējs pūcētis zdenējs zdenējs.

R., 17. 8. 84.

Sinis dēnas dandy darīšanai literatūras
vēstures lētas. Vēsture jās izstrādā oktobrī.
Lodz tam pirmajam sešmācīgu manuskripta
vajaga būt saplātārotam. Ar šī gada beiguma
esmu valdīcis gandrīz tikai vēlējies.

R., 20. 8. 34.

Soddu abruca šī mācī, un valdīs, tā
parasti, un mums, kamēr būs Roga,

R., 27. 8. 34.

Pārmuājs, šīs dēnas ar doc. L. Berfoju
un doc. K. Kārdsonu dažus jautājumus literatūras
lēta, bet maz jūlela no viņa tā. Tā, ko esmu
gūtrādājis, ne vels, ne oty nēvar gandrīz nēla
ne vels, ne atpēmt. Redzē, ka lētas, būti lēta vīpi
negilē vels, unaj idpēlīnātes un iluēlōtes, un tā vīpi
vēstures lēta vels, būti uz mācīmu jēlelēm.

R., 5. 9. 34.

Kaudzīšu pilsonu laulība atcelšana bija notikusi 9.9.,
bet mēs izbraucām uz Turciju jau 7.9., lai es varētu
kādu daļu arī atgriešties un padziļināt mūsu sajūtos laulības.
Pilsonu laulības nosaukums izvēlta diezgan
impozantā, jo Kaudzīšu Testamenta zolētāji un
citas vēstības organizācijas bija darījuši to un spēlējusi,
lai parskopu, izvērtētu kuptāls. Bija daudzi arī
diezgan daudz laulību baznīcā, kur notika dievkalpojums
noturēja mēc. J. Ozols, un kājos. P. pilsonu laulība,
dievīti māi, rātunija un jomija mēc, aizkardam
arī parveģeja momenta negatīvās parādības un
uzskaidam, sava laulība kristības apuma Kaudzīšu
"mēm. laulības", norunāja diezpus kā šalbe. Bez
zlot. ministru L. Adamoviča, kas pilsonu laulība,
mēcā vēl šov. Bergs, J. Briets, Mol. A. Rudotis,
Mol. J. Vēlētis u. d. citi sējklus un ceturis organizācija
vērtīgi. Mācāra labd. b. has mēcā bija Kaudzīšu
pilsonu laulības.

Q. 11. 9. 24.

Jau jau kuod. A pirms raksti 'Osterstuvoturei'.
 Būvniecī jautā, pēlnerotā, komparto apcei var
 latīņu valodu uzrauktis prof. J. Endzelms.
 Pārī jūhāli ir katrēf vadoda, pat bērnu jūvniecīdām.
 Ja tādas apceis uzrauktis arī, to gān lūgusi,
 tad jūdosi īpēlitos jūvniecī programā un
 vērtne jūvēstām jūvniecī relatīvi laba. Bet var
 ticams, ka estī autori tr. apjūvniecī vēis lētai. Endzelms
 valdēk Endzelms.

R., 12. 9. 34.

Teva zēfā aduādas novācis, lēgojū un jūvēcājē
 jūvniecī drem tāni jūvniecī, vīdēvāpōs laukos,
 kad vēji kōnos īsāleas jūvniecīdāk, mīafāk,
 ītā tāro jūvniecī jūvniecīdām, un
 vīvniecī jūvniecī jūvniecī jūvniecī jūvniecī.
 Šogad jūvniecī jūvniecī jūvniecī jūvniecī

Vidēis! Gaudis no pat jūlija beigām vsm lauku
 Cauri saule, saule un atkal saule, Tūa te uktu tu
 zemeļīgā Baltijas jūras pērsantē, bet Itālijas
 vai Francijas drūnidi. Pādu vidēis laucmērs. Ļgi
 vateeras pēdprojēdi. Ciri anglobas pēnā pēnturi
 jopud vevar nūdjetis un vevēdas, pē tam vss vēl labi
 un dārtiģi vārk vōtā. Lauku dārti turogas vsm
 beigām, lafātā rāja no drūnām jās vretofas pēkštos
 un vlatis.

Vasarafos, 21.9.34.

Laujan gūtefās vēl vāloties laukos, vjādi
 vndēis pēntuunē dēģ, pāc vndēis pēnā vāc bōjusi
 vplendha pāvīcētoģ, dārti tōvēr vefāra un
 tā vōdā bōģ vsm jūbrāuc atpallā, v vēcō Pōpē.

R, 26.9.34.

Pēc tam, kad ir uzturētas un uzturētas
 bibliotēka, kamēr atbrāvē. Ja arī administratīvās
 un izstrādātās betas paparu daudz lasa un
 uztur, īpaši valsts valde (nodalī), kur grūti darbot
 kādreiz pat uzturētos stāvokļos, un un vēl principāli
 betas. Pēc pārbaudes, ka uzturētos amatos un
 tur vēl uzturētos, nevēlles stāvokļos, jo
 tam vēl tādas, kas nes padoto stāvokli darbot
 un uzturētos uzturētos. Pēc tā tas uzturētos? Vai lai
 atbrāvētos, atbrāvē tos pat laos kā bija partiju
 lasos? -

Uzturētos ar daudz uzturētos un estu para
 darbotos un manis jau uzturētos betas,
 jau bibliotēkas uzturētos. Starp tām doc. K. Pēteris,
 Jūlijs Silijs, Arons Matīss, Arons Baumanis, J. Umanis,
 Rūch. Rudzītis, J. Straubergs, K. Raudvere u.c.

Savu bērnu spēļu grāma pirmā izdevums, 145

tas patlaban jau darba priekšmetā un pašam
mācītājam jāpūlās tīrai un maigai spēlei.

R., 28.9.34.

Ļoti jauki Mauntes vārdi pirmajā izdevumā,
Rūpniecības iela 4, 2, pa daļai apmēri, pa daļai
pārņemti izdevuma betas. Izdevumā pirmā nāma,
tāda pūlšanās, nekas šķiet, lai jau jauks bērns
maz, tās patulārk veidīgi, jo ~~tas~~ ir patulārk
kurš un klaidz, strādā, - nams nams un pabeigts.

Pagal Mauntes vārdus daļu darba priekšmetā -
vēstures, tā atvērta nāma nāma, kas bērniem
boja jāpūlās tīrai un maigai spēlei. In tā
jāpūlās, izdevuma un izdevuma jau ir tas
jāpūlās un maigais, bet to nāma ir jāpūlās
man vārdam vārdam un darbam spēlei, ja vārdam
to jāpūlās vārdam vārdam, ko vārdam man vārdam
tā vārdam jāpūlās L. Bērziņam un Kārlim.

R., 28.9.34.

Problema fuži ugaidot V. Gērmas, gēmi yposos,
 dežan mōso. Sak', mi tad šis fu „atgriežos no
 savas neēdām”, ka izlāsts no koncentrācijas
 kōnstrēs? — Ko lai karot, jārakot butot plus māze,
 un galenais, varlask jātīdžot notāstot parādun un
 cōtu, ar šīm aliešas, kas vāpam ežot ar
 būndējamām ^{organizācijām} ~~vērtībām~~ un upēnuuomēm. Jaramēlējot
 vāpēdžosie pavēdēnu jali arēžs.

R., 29. 9. 34.

Garākas pārnuas ar Jentu Maurim, R. Beržon
 un K. Karšļonim atkal par literatūvērti. Arī ar ūderoju,
 Oļdoni un cōtēm lōdžts āduvokēm. Kadkam par vāpēus
 to nēvā sedomātis, je vāts uēpēdžos, cōk dandz
 garoju vētēkētēm coluētās ar tiri cōtēvokēm un
 māklas jandējamām jōrā, un uē tēklāndz vāpēojm,
 kā uēdējā un smilētōjū jōkēm jōrā, kas bū jām
 bēklas vāt fuži vai uēplētōjūmāis un jōrā

loti daudz enerģijas un pacelšanās, entuziasmas
 paveršas. Pāsureģi gan ommu dažiem ardu zemuūdeņ
 akusim jāta jān, bet kas būs turpmāk, vēl grūti
 teikt. Dažubrīdi ir tā, ka gribas, vījam atnest ar rohu,
 lai paliktu viņu literatūvērtēs. Bet tad doma par
 jaunu lietu kļuva atkal jānman, un darbs vā atkal tālāk.
 Kautina ar tas, ka spriedele tājn un plašu doļģandandz,
 bet konkrēta darba darstājn nevēlma.

R., 3. 10. 34.

Bibliotēlā Čuks, tāds nosālejš. Ko lai tajad
 darot? Rakstniecībā, t. i. atklātībā, ir gan diezgan
 grūti rādītes, jo neapst un drūmātes, vairast vēluoti daugānā.
 Sedot tad vēlāko kļu māfās un rakstot, rakstot diezās,
 lai krāfās kaudzē. Būtu krājums aplosos 15, bet
 kas viņa diezās tajad dīdrot un kas lasdot? Dīdrot taguši
 bīr pīkavna. Kad saku, lai apmāfās, vairast, atē. sub.
 Valtis un Rava, radītofās lai it tūktā viņa diezās, apmānās
 var to papriatot.

R., 3. 10. 34.

Nupat „Broņis Jans” numurā Veselis rīkui nokrotīzē
 manam darbam par Jēferta Rausta vēstures 3. daļas.
 Manis nostortētānai vārdi speltoties un rīkotas ar
 tik „smagām lēļgabaldin”, ka apmierotas vāt, par to
 vārdi savas vārdas esnās, un tā spļivē tikai vāt
 seini. Kuriņ sapratīs cīvēts un tam tīcēs, ka Jēns, lūcēs,
~~tas~~ Antons, Bārda, Pēteris Emuānis, Rudzītis u.c., vāt
 Kurām Veselis jo sūtiņi īstā savā jūlti, nardzjūlti?
 Un ja tas atkūnt, tad atkūnt arī vārdi pāsmētūni un
 lūcēs man. Veselis nav un vārdad ūlbiņš dzjūltis, velti
 vārdi savā mūltiņā gredzjūltis un vārdkūā dzjūltis
 pret vārdi dzjūltis, un tam vārdi vāt manīgas to,
 ka es vārdi par tā dēni esmū pēvātā vārdzē atjūnējs.
 Vēlma s sūtiņi vārdi, bet tikai atjūnējs,
 konstatējs, ja dārdz, tad atkūn to, ka pāsmēt-
 dzjūltis vārdi un vārdē kīstāc un mānlas esmūjū.

Latviešu literatūras vēstures vēstā bijis Godru priekš
 Plūdona viņa māja, Pirmkalnā. Dzejniece kundze un
 lidaktas meitas, viņas patlaban dārzosā ap puķu dobiem,
 bet dzejurēis jatz stāijā pa dārzosā, studēdams un
 vēstām jusbalsi deklamēdams kādu jaunāku āzėjū
 dzejū grāmatu, bet viņa tūmā, oģulājū stāijā,
 mierīgi jausās gors... Idille! Lai jau Plūdons idolētis
 uelētās dzejonēts. — "Redzu, cēlētis, Plūdons, kundze
 aicnāts, uģsak vkuānot, u gandrōj jū bijū vkuānēis,
 ka bijēt ap šo laiku." (ģunētām vkuānēis, tūndas
 bējām pa telefonū saģunētū vkuānēis). Dzejūdeams dāģis
 mauns vkuānēis, ko jāģunētū ar kundzi par rudenis
 dāģis dāģelū, Plūdons notēca, "Ja, sītētā jājūtēģis
 cēlētām tai vasaletē, lai vkuānēis māģas kūtū jkātū un
 dēģunēis."

Literārijās vēstās vkuānēis saģunētām: vkuānēis vkuānēis
 makt un es atģunētūģis. Šoreģis vkuānēis bez vkuānēis
 dzejū deklamētām, jū unānēis jājūtēģis un aic vkuānēis
 patlaban aicnāģis vkuānēis telefona.
 R., 8.10.34.

Latviešu literatūras vēstures vēstā biju Godruce pte
Plūdona viņa māja, Puhakalna. Dzejnīka kundze un
lidatās meitas, viņas patlaban darbojās ap pulku doleim,
bet dzejnīks pats stāvēja pa dārzu, studēdams un

Plūdona rudens dzejoļi

MAN TIK PA DĀRZU STAIGĀT.

Man tik pa dārzu staigāt
Kad lapas maijā plaukst;
Man tik pa dārzu staigāt,
Kad rudens lapas čaukst.
Maigs, mīļš ir lapu glītums,
Ko ziedons smaidot auž,
Bet dallš ar' rudens vitums:
Dzīļu dzīvības mīklu tas pauž.

pausa ar jaunju
sūtaju stājas,
un Plūdona idoleim

4. versis, ceturds, Plūdona, kundze
aicināts, uzrakstot, u gandrīz jau biju pabeidzis,
ka bijet ap to laiku. (Apmēram pirms stundas
bija pa telefonu saņemto ziņu). Daudzdevus dažu
maņu vārdu, ko pārcēlušies ar kundzi par rudens
darbu darbinā, Plūdona notica, u ja, šitenti pāpūtējis
ceturam tai pasaulē, lai pte mājas būtu jāstātos un
dzejums.

Literārijās vēstā atī savstarpes: vārds uzvārds
mūst un es atbudojos. Šoreiz šķita bez parastās
džeja deklamēšanas, jo man bija jāpārdzīvo un arī vārds
patlaban aicināja pte telefona.
R., 8.10.34.

Uzdārs Jvardspa no mājas (Oroskas stā 85 dz. 24) uz
 Jāņa baznīcu, kur mēt bijis draudzes padoms locentis,
 rakstnieku Valdi. Daudz vāpītam sejn, sevī,
 skolotājn. Tikai rakstnieku neredzējn neviena.
 Tāda pati arna atkārtotās ar sodu, arvadot
 upu no baznīcas uz kapiem. Paradstājn bija loti
 daudz. Jo vairāk tālab bija jābūnas, ka "Stebus" ja
 bērnu autors sūrtijs ve divs tik maz rakstnieku:
 dzējn tikai dežus vecās draudzes vīrus, kas darbojās
 ar kā skolotāji. Paradstāna pati bija vēstāda
 un patīkama, bez garām kāpa muām, tikai mācstājs
 Meirens mūža bejāla vāji, bez satura.

R., 14.10.34.

Daudz mūsāam un nepatīksāam ar Latv.
 literatūras vēsturi. Rakstus dod jēdga acunūllīst
 autori, durātāna parojam nevāc vīti, lai vāpīkto
 ar tērnībā nodmātā, trūkst jēdējam vāc ar vāpīra...
 Bet cem tomēr, ka "Lietuvica" jvards lāstā.

R., 20.10.34.

Fibers kā uolfs mācās viņu pēc draustu albuma.
Beitpot tad arī jēlājos un draustu tautas dziesmu
"Vai es dziedu, vai es raudu, kas mana mūzikā!" un
dažus vārdus par dziesmas jēku un brīvību dziesmas darām.

R., 20.10.24.

Sodien pret Bīriņu mani apturēja Veselis. Esot bijis
Cēbertuā pie manis, bet nesot mani satīcis, gribot pamu-
nāties. Lastam es esot dusmīgs par tā kritiku Annu
Jenu. Pārskatījis tā savādi, drupku izbrūņējis (lastam
tā vīnam, sak', vīdsapņota nav tīra) un atbildejis,
ka dusmu nu man uztādu nevar būt, bet ka drupku
kauns jau par Veseli ir, jo savā kritikā vīds part
vīdsarātā kāi šis izbrūņē. Tā jau dziesmu un
dziesmēdnu, Arīem dziesmēdnu, izbrūņē, ka vīds,
Veselis izsattas savā kritikā, var kāi vīds dziesmas
neprasa. Un tādā, dieņēl, Veselis arī ir. Nav
vīdsam, tā tēcu, sajēgas un spēju arī drāmā un
kritikā un velti vīds tū platas ar jaunām beļajām

zināšanu un jāvērtējo nemaldību. Gan Veselis
mēģināja tādās domās atspēkot ar zināšanu
soprotību, taču jābūt tam mani nevarēja. Daudz
kā justādu izrunājot, kad beigas bija pierādījis
(pre pasas bibliotēkas) un manas domas apstiprinājās
arī Richards Rudzītis, Kirsāns, palīdzami vatos
pil gava.

R., 22. 10. 24.

Kaut gan vācien spēkum nokomos, lai Latv.
Bīskapiņas vēsture būtu gatava lasīt, t. i. vācār,
un jēdzo kopmī reģistrācijai nodarītu jau adjuvālar
pēc pasdruēna, tomēr tā drūkatara nevesēdas
un tā "vēstures" pirmie eksemplāri nāca
gatavi kārai vort. Labi da vēl tā. Muzu
apstādos, ar muzu autoriem un drūkatarām,
varēji jūst vel mī drūkatā: varēji noliktis
terminā pasēt un gramata, jūst a vedēlas, vortāse jūst.

R., 26. 10. 24.

Uvakar bibliotēka atkal Veselis. Nāksimās dienas
 nestāda usteica, bet kad jātām pārnuvas par
 literāriko jaunājienu, tad itā ceļās atrast
 iedziņojumu savā recenzijā teiktājam. Vairākkārt
 uzņēma, lai uelystātos vīru par ievādienu, ja vīri
 mani Bl. Jemē tā nokritizējis. Ne šķito vai lautu
 domātais, bet tikai literāris labā to darījis. Es
 sīņņoņi nosmejos un raesju apmēram, ka tā rakstīt nu
 gan ir gudrība un es šķebos, un ar tādu gudrību
 literāriai var palāgot. Bet ja un vīri tikai tā dā
 veidā „jau jārdošu” sīņņoņi. Jā, lai jau tad ir. Gērijs
 ar, ka vīri tācu mani dusku varēt, vai tad vīri
 domā, ka es patēji par katru mēģināmu ustraucos
 un dūmotos? Un ir tāle rāids: ja jau vīri teiktājam
 spīdzināšan ir pamats, tad man uas dienas ne
 dūmotos, ne ustraucēs, jo būtu tāle betas
 es ar to neprofrū; bet ja un vīri itā, tad to
 darīt man vēl mazāk dienas. Vīri vāto

izplauka tikai jeni. Unam Tomāš Ester arjos
 jautājis nos es nevērotu, to arī pateicu. Recluzzi
 nīst pilnīgi aplauzbrūk itai rēpai un dzējumēdu
 Veselis palda drupka ķenāts, lai gan vēl jānīfās
 par Rudzīt, Maunīnu, Rolānu u. t. t. Pāris beofās,
 nezin kālab, prasīja man padomu, kādas grāmatas
 esot saņemtas par Valdemāru pēc kara?

R. 1. 11. 34.

Gribēdams iesijēt Piesaulē, decembra būtnīcā,
 kādu feifenta gabaliņu (pallāra ar 5 padu nāves
 dēmas pilnīgu), iegāju Dorot Jann-ju redakcijā pie
 Škalbes. Dzejvēls bija tik smaidīgs un vēlps, kādu
 bērzi nepatās viņu redzēt. Apmāit grāfās redakcijas
 darbinieki, uz galda vajiroji un cofari. Škalben
 Todien esot 55 gadi! Neuz nebiju ievērojis. Kad griezcu,
 Škalbe pats tā smūji sēroji teica: Ja, esmu tik nelaimīgs,
 ka jau jāpalla — 55. Ko lai dara, tāds cilvēka laupīgs.

R. 7. 11. 34.

Jauņatnes sam. krusta telpās Valda Jāņa 155
pilsētas valsts. Daudz apmeklētāji, gan tikai
skolotāji un speciāla tūri draugi, raksturota
tikpat kā veidus. Par Valda dzīvi un darbu
referēja A. Kics un kļūstītu Jēkabs. Pa viduri dzegu,
deklamācijas, prof. Maldeņa iestruka. Pasāk
glada programma, kas ievēlās garmā, tā kā G. J. Berģis
daudzplūm jūti palst.

R., 7. 11. 34.

Pēc Lēnu kārtoļu iedrošu ierēžu atkal, jē
Dauges. Skundēji, ka jūtoties stīri nientulā jē
sauris dzies, bēdēs uāde, t. i. cilvēku jē ap
vīru uāde netrukstot, garlaimoties uēsof valas,
bet māfēs un ai sūda burzma trūkstot tā siltuma,
ko dod tūri cilvēti.

No Dauges gājū jē drosīku, kas atkal stīri un
soref nojēti klus, kā to išteicās Dr. Jauņēms.
Sklerozē. Varot vīru sagaidot. Tūri vāts išteicās,
un esot tā, ka varot ai pādjam apfulkēs.

R., 8. 11. 34.

Bibliotēkā kārlis Krūža, lieta norādījums, Bibliografijas
 materiālus par Paraganu jaut, par kuru vēl rakstīti
 vēlāk atniskas. Šolas darbu ar šiem darbiem
 atstājis, jeb pareizāk saka, irpat ar šiem darbiem
 darba atrašanās, tālab tādā cits veids neatļaut, kā
 mēģinās pēc iespējas. Šolas darba atpazīšanu vēl
 sajūtīt jau kā pabeigta jaut, kā apvainojums, bet
 ko lai darot. Nprie beži tādā Getas rakstā pirmsā.
 šitot vēl pabeigta. Papad varēt literāriji varak
 atkal parādāt.

R., 9.11.34.

Lebrauca Ē. unais. Sautaijot atkal vedēlas
 drus uz dzīvotānu. Tā kā ir arī cits iebrauceji be
 vīka, tad varē atkal pilsa colēt.

R., 12.11.34.

Lidzniecība "Literatūra" - Jautā šodien kāli
 denpu. Kā parāt, par jēnu vēl tāisot atkal
 prom uz feldni, un atbraucot, laotam,

jau pameidē. Tur vis varot uuden lotān
 izdzīvot da' vest, bet tur n'p'n' p'aidot arī veci draugi,
 mācītāji un dakteri, zglototi un s'ompātīgi, kam
 v'as' em b'as'as b'ol'otēkas un ar uuden varot
 nuāt var daud' un da'zād'el' p'ast'oj'um' em.
 Bez tam, š' p'atlabam tād' rakst'rielli kā v'as' v'as'ot
 c'ek'ā un at'jūtā, un jaun' fr'ās, kur b'ellot d'rukāt
 tajad p'ard'jam c'ot'ā un'as'as c'ol'ot'is. P'ar' b'em' p'el's'm' em
 jaun' v'as'ot un l'o' nuāt.

R., 16. 11. 34.

Valsts 16. j'ad'ān s'vēt'is. B'ija R'ija g'as'ās
 s'vēt'is n'g'uis, b'oj'mas u'ost'as'as j'ol'ua. I'esp'ē'etas
 el'as c'ol'ot'ēn j'ā'j'ol'ua, - b'oj'g'ua un p'ud'z'oj'ka.
 S'p'ant'āi v'as' p'at'ēri kā it'ā t'ant'as s'vēt'is. Loti
 j'und' un p'el'v'el'oss s'at's D'aug'as'm'at'ā, kur kar'ak'up'i
 rak'ētē un s'alutē v'as' v'ak'am. B'oj'as, š'is o't'as
 s'at's man arī dar'b'd'iem p'el'c'ot'ēn loti v'at'ol'.
 B'ru'os, ka v'as'el'as l'at'v'ic'ēn rak'v'ic'ēn to u'as'

lūdzotiem šiem tā plašākoji uzdevumi un vārdi parā
 darbu prasīti parādījis. — Radio koncertus, mūzas,
 mūzikas speciāli grupi ielās un laukuamos, lauj
 noulauzītos, iekļūstam arī stāstījot. Pie mums tas
 tā notiek smuores. Visur uzņemts tikai ar latviskai.
 Jūt ik uz sola, ka latviska tagad patiesi latviska
Latviska. Arī tas ir jānoskaidro.

R. 18. 11. 34.

Jau kāda nedēļu lietas domos, sores doļgan
 nopietni ar visu sabūtnu un oklorozi. Eju pūdos
 katru dienu agrākos. Cītādi nēdas, bet lēti uzjātkāms
 ar joku tas, ka arī domas gultā ar par latviskumu
 heras nēda esta teikt kā tikai jānotiek. Kārt par
 nonāk kontālu, ka visus tos nopelnumus, ko izdara
 vai izdara šē ilušušu pūdosli- tāsī nēdāsi —
 jānoskaidro latviskumu.

R. 24. 11. 34.

159
Drošs daļējais „L. literatūras vēsture” 2. burtnīca,
pirmais izdevums, Pirmā sērija, ar daudz darbu,
enerģijas un prasmi šī izdevuma rediģēšanā. Dažubūst
ir tā, ka grāmas atnēst ar rokas un apret, lai
valdīt pasūtītāis darbs kaut puscelā! Sastādi kļūst
grūtības saņemt drukātāru, kas īstenībā nav nekas
jaucama par drukātāru, bet drošāk kļūst par tādu
mācītāru.

R., 26. 11. 34.

Pasūtītā nedēļā literatūras vēstures beidz
bija par mūsu dejas. dr. L. Bērziņa, izl. monistifā.
Mūsu sarunāto, tur rediģējis un drīz arī ievāca
arhibīskaps V. Jūriņš, ar kuru tad Bērziņam un mani
filosofijas profesors. Jautājuma, kārtības, spējīgas
personas šķaidu vārdu uz mani neatbilst. Šis
domas nāca man prātā arī šodien, vērojot visu
estānetā.

R., 26. 11. 34.

Bijiņ valdī tā sauktās apvienotās preses
 draugu preses ballē, kas tapad notika abu apvienoto
 organizāciju uzturē. Sabiedzniecībai tām preses ballēm,
 ko aprakstēja latvju rakstos un žurnālistu
 arodbrēdība, šī uzturē ne tik kufli apmēlētā, ne
 savā programmatiskā daļā tik dzīvā, kasota un
 daudzpusīga, ne arī tik raksturīga kā tās. Kautkā
 sūmulijs, mazliet šķa projekts par vides izmai-
 nām. Kopā ar oficiālā pasaule, šķa oficiālā
reāl:laun pēlākumu izpildāma, loti vēloja,
 laipna un uzmanīga uz izmaiņu pasauli, finansos rādītājos
 arī rezervēti fakti, bet vārds arī uztur. Ne tas
 izrēķināmas aspirācijas, apvaldīt drasijas izpildas
 un faktiskas, ne mājiņi vēģlās omulības, kas
 pēlāmetāji aprakstīti preses ballēs. Nerodī arī tās

tinkstosefadas apmēlētāji buržuāzības, kas agrāk, 1661
bet vārda lielai ofisāli vārtāji un pilsētuma
laudis, un atkarību esot, un valstī un
'zīmāsti, kas estāds Bonakar, valstī, un to
nātsi, ja visi un to tā vai tā ar pilsētumu
kaut nekāsi pastā. Pa labi tad un vārdi, vārdi
lēt, dāvēn nakti, kamē es tu biju, valdīta tāds tā
attārijs vēstus, kā māksla lielība. Lai esēji
kā, ka lielai uzāru vārdi labi, vārdi, un
nātsi māksla lēt un pastā. Man tas vārdi
pē. jods, un vārdi tā jods, kautgan jods ar
dāvēn pastā un labi pastā. Un esēji
pāvēstas vārdi un vārdi tāds atstā vārdi
lēt: būda, kas esēji jods un vārdi,
tāds esēji vārdi un vārdi māksla.

R. 2. 12. 34.

Bolševtikā īpaši doļūns J. Kapsis, A. Baumanis,
 Jūlijs Siliis, doc. L. Bērziņš u. citi. Senāk dienas un
 interesantas pārrunas bija ar Jāni Kapsi, kas veicu
 bija man atnējis un atstājis savu gramatu "Latvietiņš"
 un nūģiņš. Kad nojauca vārdu par nūģiņu jūmo. To
 literatūras publicēšanu, kas parstājums un problēmas apskata
 ar ļoti plašu skatu, kāpatu jūmo jūmo erudīcijas jēla
 pārdzīvot- literatūras erudīcijas, raksta bēla vēsturi, vārdu
 atpūnas, ka tas patēji tā rakot lēt. Ja arī vārdu dardzys
 jūmo jūmo atstājot diēlaņ veiktī jūmo, veiktī jūmo,
 tad jūmo jūmo jūmo tas, ka vārdu uzstādīst jūmo jūmo,
 problēmas. -

Ar tūn Baumanis jūmo jūmo jūmo par to, ka
 sakēnis jūmo jūmo, ka no Latvijas jūmo. bēdriņas
 bēdriņas vārdu jūmo. Vārdu jūmo un dardzys par to veiktī jūmo,
 bet tas jūmo jūmo jūmo. Patēji, arī jūmo jūmo,
 kā vārdu jūmo, kum es savā lētā kā jūmo jūmo
 ar bēlām vārdu b- bā jūmo jūmo jūmo jūmo
 jūmo jūmo jūmo na jūmo jūmo jūmo. Bet jūmo jūmo
 jūmo allāz vārdu jūmo.

R., 3.12.34.

Sastājos par Jullija ar doc. L. Auseju, prof.

J. Endzelms, Andrejs Lipti, tad arī ar Rūdoni.

Pādevis loti patīcis par A. Franča receptoju par
brāla un līgta Osauls rakstu, vēsturi un Pēteris
Sargā (5. mē). Pā uesot mūsu receptoju un gramatas
vēstēšana, bet vienāda ierīmuoju, kas neatbilstot
īstēbai. Kas tas Francis tads esot? Kad teicu,
ka uzēn mpm būvra jēme brya asi uovro tēpja
kā uedpēruellu, un ka mto raksta tonis dozzan
dandz dzeja un gēpja, Rūdoni bonofis, jo lērdot
to vārdi un pmoored. Ahā! Dabūt esot adrasuot.
Bet gūmā tads pūsis uedarot!

R., 3.12.34.

Lielā uopendānās ar Jozefita pmooreds vākara
patrodsam, kas sagula tūnā y mānku plesom.
Vakarš yvāca jaunš, tūn uelērti, tūnā apmelle tājis
vareja lūt uāirok. Pat tie, kam lūto pātūnd
villāji las det, tādā padzjūnā, uelēpa uedzami.

R., 11.12.34.

En kluba jaunākme, pēc: ģēnā laska psmoresf.

Janis Ģons, vrs, Rozītis, Ant. Bāsla, J. Kārkliņš,
Vilis Čedriņš, J. Veselis, K. Strauts ar kundzi, J. Akurators ar
kundzi, Ropes kundze (grāmatzīd-), Edvins Mednis, Jūl.

Lācis, Jānis Mednis, Mirdza Bēndriņe, Rūta Smiļiņa,

un vesela caurba jaunus dzimēnu un valstnieku, kurus
redzu psmoresf, tālab uzgrūn tā dūro sauc. - Kā parasti,

ģons referēja par jaunāto dzēni, beži išteidams un ar ko
nemotivēti paradoksimus uzskatos un vērtējimos. Starp

estm, kā nepārspējamu sedlione spēla par. jada Daugavā

ierpēto V. Čedriņa spēdojumu Tālumā spējēji. Kaut si spēja

arī pēc manas atziņas ir spēdza un spēdza, kas spēdza

jaunatāntu uzskatām uz skatnes, taču par sedlone

par. jada lēdāta un fan to apzomet uenas. Ir tādi ar savi

jauna spēdza trūkumi, un tān neplaidroba. - Rozītis

arā referēta māfāz spēdza ar Jānu un, kā spēdza

spēdza spēdza par sēn spēdza spēdza un

spēdza spēdza. - Pārņem uelēf. Kad ar spēdza spēdza

spēdza spēdza. Ir tālā spēdza spēdza spēdza spēdza

Jānu. Jozas (283. urā), ko te velska.

165

Latvijas PGM kluba sanahkme ar tupli dalībneetu ūstaitu notika walar rakstneeku un ūhurnalisti klubā. Sanahkmi atklahja preeksh- ūehdetajs J. Akuraters ar ihju ūinojumu par PGM klubu darbibu un nahkoūho kongreūu Bar- ūelonā, 1935. g. Londonas PGM klubs ūinojis, ka kluba idejiskā dibinataja — angļu rakstneeeze Dawson = Stot mirusi ūh. g. 4. nōwembri. — Par latwoju dūeju un tās wirseeneem runaja J. Grihns, iūteidams pahleezibu, ka jaunatā li- rita esot latwiūki = episkā wirseenā. Subjektivo motiwu weetā rodotees tautas jeh kopibas atū- nas un lihds ar to dūejā nacionālee wilzeeni, tihai ūitadā weidā, neūa wezako dūejneeku nazio- nalā liriktā. Behz Grihna domam, ari d e e w t u r i b a eeroūina dūeju jauneem zeleeem, „ir tramplins, kur atūpertees Peggjam, kad tas lehz ūawās wajadūibās”; tapat leele notikumi walūts dūihwē. — Pawils Rosits runaja par Ģamfuna mahkūlu, kas palikusi ahrpus daūhadām strah- wam un mellejumeem, kolektiwisma waj postli- wisma wirseenā. Lotees Ģamfuns palizis leels mahkūlineeks, ūo mellejis tihai ūilweku un wi- na pahrdūihwojumus, Teoretiskee mellejumi un peemeħroūhanās mahkūlā un rakstneezibā nam demuūūi neūa pozitīwa ne Arewijā, ne Waħzijā, ne Itālijā. Ģamfuns ūawos darbos tā leels meħstars ūahw ahrpus wirseeneem, bet ūaista la- ūitajus ar leelu dūihwes un ūilweka ispratni. — Behz referateem literaturas draugi pahawejas debātes pee glahūes tehjas.

Bija referējumi arī ceteranēs, bet tu referenti nepak
parezi uztaes notikuma un ūteikto domu ūaktu,
wedzejo ūo to klāt.

R. 12.12.34.

Rid. Rudzītā ģimnā esju ģimnāta Atzineji un
constāji liĳko kā ģuā dūsi. Satōtāms mypat
Rudzītī, kas pūceps, ka eses nececehī ūplatoties
tanta. Lidz ūim tās ģūtejības ģimnā los parleptar

Vēl pūcējās vārds par to, ka izdabūjis atļauju
 izkristībai Pīta daile, bet jau tikai ar noteikumu,
 ka var izdot vēlusi savus darbus. Kā pirmā
 iznācīs šīs dienas rīta dziesmu grāmata Dailejam dzešeli
 L. izdevumā. Bet esot arī skundzošas variācijas.
 Tā nākot zināms, ka pat arpu ideji mī celoties lēli
 venies īpaši raksturīgas, kas tagad stāv tuvu
 polstīti noteiktām apzīmēm (Virza, A. Joka,
 J. Veselis u.c.). Piemot jāturots pret visu pat
 vesels karaņģīlis presē.

R., 16.12.44.

Re Gulbeņa vesela virkne dziesmiņu: P. Aizars,
 L. Breinss, J. Pronda, J. Mednis, Austrā Dāle.
 Jaukil sapņojībistā barā, jo uzkūdi vēl
 brāļa autoloģijas, kur visu dziesmas uzskaitas.

R., 19.12.44.

Bibliotēka Tronda, Art. Baumanis, gatavotais ¹⁶⁷
par metālu izbraukt, nācis atvadīties. Tronda
loti vīlejš, ka brālis parā antoloģijā par viņu
'uprastiņis' šķitī jomā un cildnoti. Tādas
svētības spēdumus nenākoties dzirdēt beži. —
Sūstēt nokūmis ar tūpētām par to, kas ar
arī izlēts no Raatikālu bedrēs. Vēl, kā
pantīņu nesu vārdā kārt estējis vārdā vadois
K. Ulmanis!

R., 1934., 19.12.

Sodēt elbrānu Vasariājos, lai sūstēt
pavārtu tēva lētā.

Vasariājos, 1934., 22.12.

Kad sarunās iluak vārtā, maus tēvs
tad nokārtu pa rīdēt dažu pantīņu, kas
cirkulējis šejies lauju mētē pamfletā vai

estā veidā. Tā tādēļ, par viebaldzēnu muajot,
 viņi nopaukīja kādas dzejas sākumu vai vārdu (ar
 mairis labi neatceras).

Pie viebaldzēni āžā līpas,
 Par kājām viņi nebēdā,
 Pa smiltīm viņi ājus pēk,
 Ku tūkstos lū bē kaulus griež.
 Saljūs, kalfjūs, vesnais Gritka,
 Jarais Beigtāns, Brilles Andža
 Terna brālis — maļais Jāns.

Tirgus dēlās tā maitijūti, celmaļas apmetuītes,
 nabasi, un viebaldzēnu uzpūcēji, kas tālu bijūti
 vajitāmi kā lieli kīpotāji, tad tos nabagus
 apdārnājūti. It senīki dēdži viņi bijūti # Hem,
 kas arjūti tīfāk un labāk vrotūti māstīt
 šis dzejas, varbūt, lollu daļu arī vācu kombinētās,
 sacerētās.

Vasarājos, 24.12.34.

169
Sodru tēvs atkal atpaz cetur noklātīfā:

"Cijānīpi, vajānīpi,
Kur sonarsti gūlēm?"

— "Cits pīdētis, cits cēlētis,
Cits Dundura krodzītā."

Tā Dundura un vīra vāi apkaimē laudis skaitījusi
cijānīpi, kēlētis tos ieraudzījusi.

26.12.34.

Pārāk ilgi šofad turas vaļsals, pār jēmi klājies
tikai vēlšs apsarņojums, no parastā filmas gūlša
ne pūsmas. Pālab arī filmasvētī tādi savādi
vīru bēkas, itā būtu par agru pēlētāsi, kaut gan
itēvērā novēlojies is filma - gūlšs. Domājis,
ka vīnāz pūdos svētīos nūnāks mēlšs, bet nēlā.
Sals un vāts mākoņi turis, bet no gūlša ne
vēlšs.

27.12.34.

Svētī arfradīti, saku jau gatavoties rītam
 aizbrauktšanai, jo pāzbrauc doļgan arī. Pērs, kas
 vīstāstāk lēpa pūcājis par manu atbrauktānu,
 palēn atkal drusku tāds rezignēts. Pārma
 vīnūlāfā dzīvē bēla pārmašva, varejis parmaš
 un jāpūt, ka dēluas, kas estādi velkošs beffala
 bērni (kaut arī lasot doļgan dandz, dzīvi arī),
 paejot tūi vīmanot... Bet ko vīri estis vīrot dant,
 kā pāri vīrot dēluas, beffotšs mī vīšā tu vīnā.
 Gadi, ak, gadi, be est paromūsi jām, valdēs vīrot
 tūai nevjāk. Un tūmē, dzīrot vālot un gūlot!
 Samērā ar padēm, vīmanot vīrot vīrotšs arī
 par vīrotēnu. Gādrot tagad mani atkal uz
 vīrotēnu. Vai nu tūi tā lūdāt, ka vīrot vīrot
 dzīvgūzi vīrotēnot?

Rajņojos, 27.12.34.

171

Rudzītis, pēc kurolem pēc dāņu lauku atkal
mežajamā, dzīvot, jaunajā dzīvot, kur nezin
pārsta, un ar toju, šis labi. Nav pelama
maja, un ar katrā dāņi, slatās vārdi, klusums...
Un tomēr, nezin kādā, man mežajamā labi
vepat, es nevēstu šurp dzīvot šajis. Kautas
tāds, - ne polsota, ne lauki. Un šis, es nevēstu to
brānu, un ar katrā, - Abi loti precīgi, un
nu reģ, cels uz atulā, un galā, un
tā, un dzīvi, bet ar šis, un ar katrā, un
ejot tā, ko ar katrā, un ar katrā. Bet
šis, un ar katrā, un ar katrā.

Notiekam, un ar katrā, un ar katrā
manai, un ar katrā, un ar katrā. Es
vārdi, - lai ar katrā, un ar katrā, un
ar katrā, bet ar katrā, un ar katrā, un
ar katrā. Tas nu ar katrā, un ar katrā, un
ar katrā, un ar katrā, un ar katrā.

R., 30.12.34.

The first part of the paper is devoted to a general
 description of the country, and the manner in which
 the people are governed. The second part contains
 a list of the principal towns, and the names of
 the several provinces. The third part is a
 description of the climate, and the manner in which
 the people are clothed. The fourth part is a
 description of the manners and customs of the
 people. The fifth part is a description of the
 religion of the country. The sixth part is a
 description of the trade and commerce of the
 country. The seventh part is a description of the
 government of the country. The eighth part is a
 description of the military strength of the
 country. The ninth part is a description of the
 naval strength of the country. The tenth part is a
 description of the mineral wealth of the country.

Q. 30000

Emmanis, P. - 3, 24, 29, 51, 52, 55, 59, 79, 89, 92, 99, 107, 110, 116, 118, 124, 140, 156, 173
Kalutis, A. prof. - 4,

Krats, Ed. - 5,

Arrows, de. - 5, 11, 24,

Laport, J. - 5,

Baumais, Fr. - 5,

Students, Jul. - 5,

Cass, A. - 6, 18, 29, 38, 49, 79, 97, 123, 130, 247,

Kandys, - 7, 65, 241,

174

Bannan's, st. - 7, 16, 38, 43, 52, 59, 123, 162,

Kanlock, K. - 8,

Janson, J. A. - 9,

Dryma, F. - 9, 47, 64,

Mosier, J. - 11, 134, 158,

Urya, Ed. - 11,

Prande, st. - 11,

175
Grewia, V. - 11, 12, 38, 116,

Julia, A. - 12, 129, 163, 166,

Svalie, A. prof. - 12, 129,

Silis, Julius - 13, 19, 47, 54, 58, 90, 96, 104, 109, 116, 125,
144, 162,

Antonius, Anton - 14, 16, 65, 75, 88, 108,

Rudolph, Rod. - 17, 57, 91, 103, 131, 165, 170.

Benjamin, V. - 18, 23,

Ardenus, Julius, Ed. - 19,

176

Weselin, J. - 20, 23, 48, 53, 93, 151, 153,

Maurica, J. - 23, 24, 59, 100, 121, 125, 145, 146,

Sudrabnalis, J. - 24, 51, 130,

Profadere, Anna - 34,

Skalbe, K. - 38, 54,

Alunatas, J. - 38,

Shals, K. - 38,

Djelzitis, K. - 40,

Tromda, J. - 44, 49, 63, 75, 83, 92, 97, 127, 166, 167,

Umanis, E. - 45, 98, 123, 144,

Mednis, J. - 45, 79, 166,

Leiferts - 60, 64, 154, 163,

Eglitis, U. - 69,

Smolga Astrids - 71, 109,

Kadolis, J. - 79, 123,

Berzons, Peteris - 82,

Grins, J. - 85, 164,

Lefas-Krumm, O. - 90, 130,

178

Viola - 96,

Jenno, K. - 122, 156,

Oryzulus-Lytilis - 138,

Plidomis, N. - 149, 163,

Fälitis, V. (Valdij) - 150, 155,

Lange, A. prof. - 155,

Krifa, K. - 156,

Laport, J. - 162,

179